

11 DEC 1983

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
வெள்ளிக்கிழமை 1982 பிப்ரவரி 19
(மாசி 7, துன்மதி-திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2013.)

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

“ஒல்லும்வாய் எல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்”

எளிதாகச் செய்து முடிக்கும் இடங்களில் எல்லாம் வினையைச் செய்து முடித்தல் நல்லதாகும். இயலாதபோது இருக்கும் வழிகளை ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டும்.

(1) வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்

பின்தங்கியவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பு

* வினா எண் 261—திரு. இல. பலராமன்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) அரசு பின் தங்கியவர் பட்டியலில் உள்ள ஜாதிகள் எண்ணிக்கை யாது?

(ஆ) இவர்கள் வேலை வாய்ப்புக்கு தம்பார்ட்டிமெண்டல் ரிசர்வேசன் செய்ய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) குற்ற மரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட 70 இனத்தவரையும், கன்னியா குமரி மாவட்டம் மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள செங்கோட்டை வட்டத்தில் 21 வகுப்பினரையும் சேர்த்து மொத்தம் 213 வகுப்பினர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) கல்வி நிறுவனங்களில் சேருவதற்கும் பொதுப் பணி யிடங்களில் சேருவதற்கும் பிற்பட்டோருக்கென 50 விழுக்காட்டு இடங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. பின் தங்கிய வகு பினரிலேயே மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு தனி ஒதுக்கீடு செய்வது பற்றிய செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பின் தங்கியோர் பட்டியல் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு தயாரிக்கப் பட்டதாகும். இன்றுள்ள நிலைமையில், முன்பு பிற்படுத்தப் பட்டவராக இருந்தவர்கள், முற்படுத்தப்பட்ட நிலையிலும், முன்பு முற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்ற நிலையில் இருந்தவர்கள் இன்று பிற்படுத்தப்பட்ட நிலையிலும் இருக்கின்றனர். ஆகவே, இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து எவையெவை பிற்படுத்தப் பட்டோர் பட்டியல் இன்றுள்ள நிலையில் நீக்க வேண்டும் என்பதற்கு அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியல் நீண்டகாலத்திற்கு முன்பே தயாரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அவற்றில் பல்வேறு வகுப்பினர் பிற்பாடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது பல்வேறு வகுப்பினர்கள் அந்தப் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் தங்கள் வகுப்பையும் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் ஆனால் சென்சஸ் கணக்கு எடுக்கப்பட்டு அதன் மூலம் ஒவ்வொரு வகுப்பினரின் கல்வித் தகுதி, பொருளாதார சூழ்நிலை மற்றும் பல விவரங்கள் தொகுக்கப்பட்டபின்தான் அது குறித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். இந்த பட்டியலில் சேர விரும்புகின்ற அனைவரும் மாணவர்கள் பெறும் சலுகைகள், வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை ஆகியவற்றை பெறவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அரசு அதனை அவ்வப்போது ஆராய்ந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது, 218 வகுப்பினர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நீண்டகாலத்திற்கு முன்பு தயாரிக்கப்பட்ட இந்தப் பிற்படுத்தப் பட்ட பட்டியலில், குற்ற மரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டவர்களுக்கு ஆந்திலேயர் காலத்தில் இருந்தே பல சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வந்து இருப்பதால், இந்த ஆட்சி காலத்திலே அந்த வகுப்பினருக்கு என்று ஒரு 50 சதவீதம் தனியாக ஒதுக்கீடு செய்து, அவர்களுக்கு தனிச் சலுகைகள் அளிக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, குற்ற மரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட இனத்திற்கு பல்வேறு கல்வி வசதிகள், மற்றவைகள் தனியாகத்தான் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவர்கள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்ற முறையில் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு என்று 50 சதவிகிதம் தனியாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று முன்பு இருந்த அரசே பரிசீலித்தது. அப்போதே இயலாது என்று எடுத்துச் சொல்லி விட்டார்கள். இந்த அரசு அதை மீண்டும் பரிசீலித்து வருகிறது. ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 50 சதவிகிதத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை இந்த மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று ஒதுக்குவது குறித்து சட்டத்

1982 பிப்ரவரி 19]

துறையும் அட்வகேட் ஜெனரலும் மற்றவர்களும் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த நிலைமையும் நாம் செய்ய இருக்கின்ற வழிமுறைகள் உச்ச நீதிமன்றத்திலோ, உயர்நீதிமன்றத்திலோ அடிப்படாமல் இருக்கும் அளவிற்கு, விதிமுறைகள் ஆராயப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. பி. துரைராஜ்: தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைச் சேர்த்தவர்கள் மதம் மாறிவிட்டால் அவர்களை முற்பட்ட சமூகத்தினராகக் கருதி, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளும் அளிக்கப்படுவது இல்லை. அவர்கள் எல்லாவகைகளிலும் பின்தங்கிய நிலையில் தன் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்ற பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்போது மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு என்று சில பொருளாதார சலுகைகள் தனியாக அளித்து வருகிறோம். ஆனால் இட ஒதுக்கீட்டில் அப்படி தனியாக சலுகை செய்ய இப்போது இயலவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதுபேன்று அவர்களுடைய நிலை என்ன என்ற விவரமும் இல்லை; அவர்களுக்குத் தனியாக சலுகைகள் அளிக்கும் உத்தேசமும் இல்லை.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: தலைவரவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டத்திலும் தருமபுரி மாவட்டத்திலும் ஓட்டர்கள், போயர்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் அவர்களுக்குத் தனியாக ஏதாவது சலுகைகள் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஓட்டர்கள், போயர்கள் ஏற்கெனவே பிற்பட்ட பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில்தான் சேர்த்திருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அரிசனாக இருந்த ஒருவர் கிறிஸ்தவராக மதம் மாறிவிட்டால் அவர் குறிப்பிட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மாறினாலும், ஆறுமுகம் என்ற இந்து அரிசன் ஆரோக்கியசாமி என்று பெயரிலே மாற்றம் ஏற்படுகிறதே தவிர வேறு எந்த நிலையிலும் மாற்றம் இல்லை. மகடைகளிலானாலும் ஓட்டஸ்களிலானாலும் மற்ற இடங்களிலானாலும் இந்துவாக இருந்த அதே நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த வலநிலை இருப்பதால்தான் அவர்களுக்கு அரசியல் காசனத்திலேயே சில சலுகைகளை வரையறுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். சமூகத்திலே, பொருளாதாரத்திலே எந்த முன்னேற்றமும் அடையாமல் இந்துவாக இருந்தவர் கிறிஸ்தவராக மாறினார் என்ற ஒரே

[1982 பிப்ரவரி 19]

காரணத்திற்காக பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்துவிட்டால் அரிசன மக்களுக்குள்ள சலுகைகள் கிடைப்பதில்லை. எதிர்காலத்திலாவது அமைச்சரவர்கள் இதுபற்றி பரிசீலிப்பார்களா? அவர்களுக்கு வேறு வகையிலே நிவாரணம் அளிப்பதற்கு சலுகைகள் அளிப்பதற்கு மதம் காரணமாக இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பொது இடங்களில் அரிசனாக இருந்த லும், பிற்பட்டவராக இருந்த லும் வேறுபாடு காட்டக் கூடாது; வேறுபாடு காட்டினால் நடவடிக்கை எடுக்க சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், அரிசனங்களுக்கு என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகள் எல்லாம் அவர்கள் இந்து அரிசனங்களாக இருக்கும் வரையில்தான் கிடைக்கும்; கிறிஸ்தவர்கள், க. மாறிவிட்டால் அந்த சலுகைகள் கிடைக்காது. சலுகைகள் இல்லை என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்கிறோம். அரிசன கிறிஸ்தவர் என்று சொன்னால் அவர்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டு, அதற்குள்ள சலுகைகளைப் பெற தகுதியுடையவர்கள் ஆனார்கள். மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால் அவர்கள் எந்த இடத்திலிருந்து, எந்த இனத்திலிருந்து வந்தார்களோ அதைப் பொருத்திருக்கிறது. மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டால் அதற்குரிய சலுகைகளைப் பெற அவர்கள் தகுதி உடையவராவார்கள்.

சிறுசேமிப்புத் திட்டம்

*வினா எண் 262—திரு. ஜே. எஸ். இராசு: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:—

சிறு சேமிப்பு பற்றி பொதுமக்களுக்கு விளக்கிட அரசு ஏதேனும் தீவிரமான திட்டம் தயாரித்து வருகிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: விவர அறிக்கை சட்டப் பேரவையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு: தலைவரவர்களே, சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தைப் பற்றி பொதுமக்களுக்கு மேலும் விளக்குவதற்காக திரைப்படம் ஒன்று தயாரிக்க திட்டமிடப்பட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். ஆம் எனில் கதை, வசனம், பாடல்கள் தயாராகி விட்டனவா? நடிகர்கள், நடிகைகள் யார், யார்? அந்தப் படம் எப்போது வெளிவரும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஒரு கருத்தை பொதுமக்களுடைய உள்ளத்தில் ஆழப் பதியவைப்பதற்கு திரைப்படம் சிறந்த சாதனமாகும். கல்வியைப் பொறுத்த வரையில்கூட மேலை நாடுகளில் இந்தத் திரைப்பட முறையை பயன்படுத்துகின்றார்கள். குடும்ப நலம் திட்டம், சிறு சேமிப்புத்

122 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1982 பிப்ரவரி 19]

திட்டம், பொதுமக்களுக்கு சுகாதாரம் பற்றிய பல்வேறு திட்டங்கள் பொதுமக்களிடத்திலே பரப்பப்படுவதற்கு இந்த விளம்பர சாதனம் தலைசிறந்ததாக இருக்கிறது. ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கின்ற விவரங்கள் தற்போது என்னிடம் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் முழு விவரமும் அளிக்கப்படும்.

திரு ஜே. எஸ். இராசு: தலைவரவர்களே, சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் துணைத் தலைவராக இருக்கிற மாண்புமிகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் எஸ். எஸ். இராஜேந்திரன் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை விளக்குவதற்கு திரைப்படம் ஒன்று தயாரிக்க இருக்கிறோம் என்று ஒரு கூட்டத்திலே தெரிவித்து ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகிறது. அதனால்தான் இந்தக் கேள்வியை நான் கேட்டேன்.

அடுத்து, அதைத் தொடர்ந்து நம் சேர்க்கின்ற அந்த சிறு சேமிப்புக்கு ஈடாக ஈட்டுத் தொகையாகவோ அல்லது மான்யமாகவோ மத்திய அரசு எந்த வகையிலே உதவி செய்கின்றது? இந்த ஆண்டு எந்த அளவுக்கு அந்த உதவி நமக்கு கிட்டி இருக்கின்றது என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

(முற்பகல் 9.10)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, சிறுசேமிப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே மத்திய அரசின் உதவி என்பது இல்லை. பொதுமக்களிடத்திலே சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்ற வகையிலே பணம் திரட்டப்படுகின்றது. அப்படி மொத்தம் கச் சேர்க்கின்ற அந்த நிதியிலிருந்து மூன்றில் ஒரு பங்கு மத்திய அரசுக்கும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு மாநில அரசுக்கும் பயன்படுகின்ற வகையிலே மத்திய அரசு நமக்கு அனுமதி தந்திருக்கின்றது. ஆனால், மத்திய அரசு இதற்கு எந்தவிதமான உதவியும் செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவரவர்களே, இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திலே எந்தெந்த துறையினர் பணம் போட்டு வருகிறார்கள் என்று கடந்த ஆண்டுள்ளிலே அரசு ஆய்வு செய்திருக்கின்றதா? நம்முடைய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் பின்னோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நிலைமையிலே பெரிய சேமிப்பிலே போடுகின்றவர்கள்தான் இந்த சிறுசேமிப்பிலும் பணத்தைப் போடுகிறார்கள் என்பது பற்றி அறியப்பட்டிருக்கின்றதா? அதுபற்றி ஆரய்ந்து அதிலுள்ள சில விவரங்களை நாட்டுக்கு அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தினை எல்லா தரப்பிலே உள்ளவர்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையிலே அதற்கென்று ஒரு இலாக்காவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை பலரும் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

[1982 பிப்ரவரி 19]

பொதுவாக, கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் இதற்கான அலுவலகங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்ற அந்தத் தவறுகள் அவ்வப்போது அறிமுகம் நடந்துகொண்டு வருகின்றது, அதிலே ஏதாவது சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்றாலும், அல்லது அந்த மேம்படுத்துவதற்குரிய வழிவகைகள் இருக்குமே யானாலும் அதைப்பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து ஆவன செய்யலாம். மத்திய அரசும் ஆராய்ந்து வருகின்றது, மநில அரசும் ஆராய்ந்து வருகின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. செம்மலை. தலைவரவர்களே, மற்ற தேசிய வங்கிகள் தருகின்ற வட்டி விகிதத்தை விடமற்ற கூட்டுறவு வங்கிகள் தருகின்ற வட்டி விகிதத்தைவிட, இந்த சிறுசேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் அதிகமான வட்டி தரப்பட்டாலும் கூட இதிலே அதிகமான சேமிப்பு இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கின்றது. மேலும் அதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற அலுவலர்கள் அந்த அளவுக்கு ஆர்வம் காட்டாத நிலைமை இருப்பதால், அவர்களுக்கு ஆர்வம் ஏற்படுகின்ற வகையிலே அவர்களுக்கு இன்சென்டிவ் ஏதாவது வழங்கப்படுகின்றதா? அல்லது அந்த முறை அமல்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, சிறுசேமிப்புத் திட்டத்திலே ஆங்காங்கே ஏஜெண்டுகள் என்ற முறையிலே பலர் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு இன்சென்டிவ் தரப்படுகின்றது. சிறுசேமிப்புக்களைச் சிறந்த முறையிலே சேர்த்துத் தருகின்றவர்களுக்கு அவர்கள் ஊக்குப்படுத்துகின்ற அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. 16 மாவட்டங்களில் எந்த மாவட்டம் சிறந்த முறையிலே அதனுடைய இலக்கையும் நிறைவேற்றி, மேற்கொண்டும் நிதி சேர்த்துத் தருகின்றதோ அதை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே ஆண்டுதோறும் ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பரிசுகளை வழங்கி, மேலும் அந்த மாவட்டத் தப் பெறுத்தவரையிலே சிலபல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி அதற்கு அந்த நிதியினை செலவழிக்கலாம் என்று கூறிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றது.

மண்டபம் பகுதியிலுள்ள புறம்போக்கு நிலம்

*வினா எண் 163 திரு. +. அங்குசரமி: மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) மத்திய அரசின் பாதுகாப்பு அமைச்சகம் முகவை மாவட்டத்தில் உள்ள மண்டபம் பகுதியில் இருக்கும் அரசு புறம்போக்கு நிலத்தை தமது உபயோகத்திற்காக தமிழக அரசைக் கேட்டு உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், தமிழக அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, (அ)மற்றும் (ஆ) மத்திய அரசின் பாதுகாப்பு அமைச்சகம் முசுவை மாவட்டத்தில் உள்ள மண்டபம் பகுதியில் இருக்கும் அரசின் புறம்பேக்கு நிலங்களை தனது உபயோகத்திற்காகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அரசு அதை அவர்களுக்கு அளித்துள்ளது.

திரு. ச. அங்குசாமி: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசு தமிழ்நாடு அரசுக்குச் செந்தமான பல புறம்பேக்கு நிலங்களை வேண்டும் என்று கேட்டு வருகின்றது. அப்படியானால் இதுவரை எவ்வளவு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கெல்லாம் மத்திய அரசு தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு பணம் கொடுத்திருக்கின்றது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசின் நிறுவனங்களுக்காவும், மற்றவைளுக்காவும் மாநில அரசு நிலங்களைக் கொடுக்கின்றபேது சில இடங்களைப் பணத்திற்கும், சில இடங்களை இலவசமாகவும் கொடுத்து வருகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ச. அங்குசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மண்டபம் பகுதியில் துப்பாக்கி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்காக மத்திய அரசு அங்கே வந்து பணவையிட்டதாக அறிகிறேன். அப்படி பணவையிட்ட பிறகு, தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திடம் துப்பாக்கி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைக்கு இடம் கேட்டு விண்ணப்பம் அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அது எந்த இடத்திலே அமைக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பார்வையிட்டதும், அதற்கான நிலம் கேட்டதுமான தகவல்கள் என்னிடத்திலே இல்லை.

திரு. எம். எஸ். மானிக்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மண்டபத்திற்கு பக்கத்திலே மத்திய அரசு, பாதுகாப்பு வேலைகளைச் செய்வதற்கு இடம் கேட்டிருக்கிறத அல்லது எந்தத் தொழிற்சாலையையாவது ஆரம்பிக்க என்று இடம் கேட்டதா? அல்லது சப்பல் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை அமைக்க அங்கே இடம் கேட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கப்பல் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை அமைப்பதாக இருந்தால் கடற்கரைக்கு பக்கத்திலே அமைப்பார்கள். கப்பலிலே வேலை செய்யும் பணியாளர்களுக்கு குடியிருப்புக் கட்டுவதற்காகத் தான் மண்டபம் பகுதியிலே நிலத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

சென்னையில் குடியிருக்கும் ஆதி ஆந்திரர் குடிகளுக்கு பட்டா வழங்கும் திட்டம்

*வினா எண் 294 திரு. இரா. அருணாசலம்: மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) சென்னையில் வண்ணாந்துறை, கக்கன் சாலனி, ஊரூர் பகுதி ஆகிய இடங்களில் ஆதி ஆந்திரர்கள் குடிசைகள் போட்டுள்ளனரா?

(ஆ) ஆம் எனில், அந்த இடங்களை அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கும் உத்தேசம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (அ) மற்றும் (ஆ) சென்னையில் வண்ணாந்துறை, கக்கன் சாலனி, ஊரூர் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள ஆதி ஆந்திரர்கள் நிலம் கேட்டிருக்கிறார்கள்; பலர் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க ஏற்பாடு ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது.

டாக்டர் கே. சமரசம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி ஆந்திரர்களுக்கு இதுவரையில் தமிழக அரசு வீட்டுமனைப்பட்டாக்களையோ அல்லது நிலப்பட்டாக்களையோ வழங்கியுள்ளதா? ஆம் எனில், எத்தனை பேர்களுக்கு எவ்வளவு வழங்கியுள்ளது என அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஆந்திர ஆதி திராவிடர்களில் பெரும்பாலும் சென்னை மாநிலத்திலேதான் இருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களின் பட்டியல் என்னிடத்தில் இல்லை. சென்னையில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு மட்டும் ஏறக்குறைய 900 பேர்களுக்கு அதிகமாக இதுவரையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 846 பேர்களுக்கு கொடுப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. எஸ். இளையப்பெருமாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி ஆந்திரர்கள் புல்லா ரெட்டிபுரம் என்ற இடத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்; அவர்கள் அனேகமாக அனைவருமே துப்புறவுத் தொழில் இருக்கிறார்கள் என்பது. ஆகவே நகரத்தில் உள்ள எல்லா ஆதி ஆந்திர மக்களுக்கும் வேறு இடம் என்று இல்லாமல், அனைவருக்கும் பட்டா கொடுக்க அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்:

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்:—தலைவர் அவர்களே, பரிசீலனை செய்யப்படுமா என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. முன்பே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, 900-க்கு அதிகமான பேர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டு, இன்னும் 800-க்கு அதிகமான பேர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் பாடல்களை பள்ளிபாட நூலில் சேர்க்கும் திட்டம்

*வினா எண் 265—திரு. ஆர். மணிமாறன்.—மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் பாடல்களை பள்ளிபாடத் திட்டத்தில் சேர்க்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்:—1982-83 ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்படும் 4 அல்லது 6 ஆம் வகுப்புக்கான தமிழ்ப் பாடநூலில் சேர்க்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(முற்பகல் 9.20)

திரு. மு. அம்பிகாபதி. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மக்கள் கவிஞரான பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் பாடல்களை 4-வது, 5-வது வகுப்புகளில் சேர்க்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் பிறந்தநாளை அரசு விழாவாக நடத்துவதற்கான நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரனாரின் பாடல்களை 4 ஆவது வகுப்பு அல்லது 6 ஆம் வகுப்புக்கான பாடங்களில் சேர்க்கப்படும் என்றுதான் சொன்னேன். அவர்களின் பிறந்தநாள் விழாவினைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். தனிக்கேள்வியாகப்போட்டால் விடையளிக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி: கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுடைய பாடல்களை பாடப் புத்தகங்களில் வைப்பதுபோல் அமரர் கவிஞர் கண்ணதாசன், இன்றைய மேலவைத் துணைத் தலைவர் புலமைபித்தன் போன்ற சிறந்த கவிஞர்களின் பாடல்களை பாடப்புத்தகங்களில்

[1982 பிப்ரவரி 19]

சேர்த்து, எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக்கிக் கொள்ளத் தக்க வகையில் மாணவ மாணவியருக்கு சொல்லித்தர அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: குழந்தைகளுடைய வளர்ச்சிக்குத் தேவையான எவ்வளவு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறோம். ஆகவே அதற்குத் தகுந்த பாடல்களை நாம் எடுப்பதில் எந்தவிதமான கட்டுப்பாட்டையும் தடையையும் நாம் விதிக்கவில்லை. நல்ல கவிஞர்களின் நல்ல பாடல்களை வைக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசின் விருப்பம். அந்த வகையில் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் பாடல்களை 4, 6 வகுப்புளில் பாடப் புத்தகத்தில் சேர்ப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. சிவசாமி: பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் பாடல்கள் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. தூங்கு தேதம்பி தூங்காதே என்ற பாடல் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு எழுச்சியூட்டிய பாடலாகும். அந்த பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் 52-வது பிறந்தநாள் 17-4-1982 அன்று வருகிறது. ஆகவே அவர்கள் பெயரில் ஒரு நிரந்தரமான டிரஸ்ட் ஏற்படுத்த முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அறக்கட்டளை ஏற்படுத்துவது குறித்து பல்கலைக் கழகத்தோடு பேசப்படும்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் பாடல்களை பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களில் சேர்ப்பது போன்று பெரும் தலைவர் முத்துராமலிங்கத் தேவர் வர்களுடைய சரித்திரத்தை பாடப் புத்தகங்களில் சேர்த்து மாணவர்களுக்கு சொல்லிக்கொடுக்கும் எவ்வித சேர்ப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? தோடு நேத்தாஜி அவர்களின் சரித்திரத்தை ஒன்பதாவது வகுப்பு பாடப்புத்தகத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் சில தவறான தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே அதைப்பற்றி விசாரித்து அடுத்த ஆண்டிலாவது அப்படிப்பட்ட தவறுகள் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: பாடப்புத்தகங்களைத் தயாரிப்பது என்பது ஒரு மிக முக்கியமான பொறுப்பாகும். அதில் அரசாங்கம் இதுபோன்ற யோசனைகளைச் சொல்லலாமே தவிர அதைத் தயாரிக்கிற வல்லுனர்கள் அந்தந்த வயதுக் குழந்தைகளுக்கு எது எது தேவை என்பதைப் பார்த்து அத்தகைய பாடங்களைச் சொல்லித் தரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேள்விகள் கேட்க ஆரம்பித்தால் அதற்குப்பிறகு பாடப்புத்தகங்கள் என்பது பல பேர்களுடைய சரித்திரப் புத்தகங்களாகத்தான் இருக்குமே தவிர அந்த அந்த வகுப்புக் குழந்தைகளுக்குத் தேவையான அளவில் அறிவைத் தரமுடியாது. இப்போது உயர்நிலைப் பள்ளி வரை பொருளாதாரத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லித் தருவதில்லை. எக்னாமிக்ஸ் சொல்லித் தருவதேயில்லை. ஆனால் பொருளாதார அறிவு இன்று நம் குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு தேவை என்பதை நாம் அனைவரும் உணருவோம். ஆகவே இப்போது பல்வேறு வகையில் வளர்ந்துவருகிற விஞ்ஞானக்

1982 பிப்ரவரி 19]

கருத்துக்கள் தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்களில் இடம் பெறவேண்டும் என்ற நல்ல கொள்கையை எடுத்தாக வேண்டும். இப்படி புதிதாக கருத்துக்களைச் சேர்க்கும்போது ஒரு 10, 12 பாடங்கள் என்று வரும்போது அப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள், இதுபோன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்கள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறதே தவிர இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்கிறபோது மாபெரும் தலைவர்களுடைய பெயர்களைச் சொல்கிறார்கள். அங்கே பாடப்புத்தகங்கள் தயாரிக்கும்போது இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான நிலையில் ஏதாவது செய்யவில்லை யென்றால் அதைத் தவறாக யாரும் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

கல்வியை மாநில அதிகாரப்பட்டியலில் சேர்க்க மேற்கொண்ட முயற்சிகள்.

*வினா எண். 266 திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு கல்வி, அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) கல்வியை பொது அதிகாரப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கி மாநில அதிகாரப்பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்தியுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அரங்கநாயகம்: (அ) மற்றும் (ஆ) இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 42 வது திருத்தத்துக்கு முன் கல்வி மாநிலப்பட்டியலில்தான் இருந்து வந்தது அத்திருத்தத்தின்படி கல்வி பொதுப்பட்டியலுக்கு மாற்றப்பட்டது. கல்வி மாநிலப்பட்டியலில் இருப்பது தான் பொருத்தமானது என்பது தமிழக அரசின் கருத்து மட்டுமன்றி கல்வி வல்லுநர்களின் கருத்தாகும். மாநில அரசின் இக்கருத்து உரிய கட்டங்களில் மைய அரசுக்கு வலியுறுத்தப்பட்டு வருவதோடு இந்த மாற்றத்தைச் செய்வதன் இன்றியமையாமை குறித்த ஒரு பொதுவான கருத்து உருவாகவும் இவ்வரசு தன்னாலியன்ற முயற்சிகளை அவ்வப்பொழுது மேற்கொண்டு வருகிறது.

திரு. ரா. உமாநாத்: பொதுப்பட்டியலில் கல்வித் துறையை மாற்றியதற்குப் பிறகு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு பாதகமான விளைவுகள் ஏற்படலாம் என்ற அச்சம் பொது மக்களிடையே இருக்கிறது. மாநில அரசின் கொள்கை இருமொழிக் கொள்கை, டீ லாங்குவேஜ் பார்முலா. மத்திய அரசின் கொள்கை த்ரீ லாங்குவேஜ் பார்முலா. ஆகவே இதைப் பயன்படுத்தி த்ரீ லாங்குவேஜ் பார்முலாவை பிறகு என்போர்ஸ் செய்வார்களா? இந்தியைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது என்பது நம் பொலிஷன். அதைக் கட்டாயப்படுத்தி பள்ளிக்கூடங்கள் மூலம் இந்த அதிகாரத்தை அவர்கள் பயன்படுத்தமாட்டார்களா? பாடப் புத்தகங்கள் பொறுத்து நம் கொள்கை ஒன்று. ஆனால் அவர்களுக்கு அது மாறாக வரலாம். அதில் அவர்கள் அவர்களது அவர்களது கருத்துக்களை போர்ஸ் செய்யலாம் என்று ஒரு அச்சம் இருக்கிறது. அந்த நிலை ஏற்படும் என்பது உண்மையா? உண்மையானால் அதை ரெக்டிபை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

[1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கல்வி மாநில பட்டியலில்தான் இருக்க வேண்டுமென்பது இன்றைய தமிழக அரசினுடைய கருத்தாகும். நாம் அதை அவ்வப்போது மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அது சார்பாக கல்கத்தாவில் கூட்டப்பட்ட கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு, அவர்கள் இதற்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். இங்கே தமிழக அரசின் சார்பாக கூட்டப்பட்ட கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தினோம். நமக்குக் கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் மாநில அரசு பேசுகின்ற போது, கல்வி மாநில பட்டியலில் இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள். கல்வி என்பது அந்த மாநில மக்களுடைய நேரடித் தொடர்பாக இருக்கின்ற காரணத்தால், ஒரு மாநில அரசு நேரடியாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கின்ற வகையில் அந்த அதிகார பங்கிடு இருக்க வேண்டும் என்ற பொதுவான நல்ல கொள்கையை வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். அதைப்போலவே, இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேள்வி கேட்டதைப்போல், இப்போது இந்தி கூட்டாயப் பாடமாக வேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால், நாம் இரு மொழிக் கொள்கை திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் மற்ற மாநிலங்களிலே மூன்று மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டு, அதனால் பல்வேறு சிரமங்களை அந்த மாநில மக்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அல்லது மூன்று மொழிக் கொள்கை என்று சொல்லி, ஒரு மொழியை சொல்லித் தருகின்ற நிலைமை இந்தி மாநிலங்களிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு கர்நாடகாவிலே கன்னடத்தை முதல் மொழியாக ஆக்கியதன் காரணமாக, அங்கே வசிக்கின்ற தமிழ் மக்கள் தமிழைப் படிக்க முடியாத ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், உருது மொழியையும் அங்கே படிக்க முடியவில்லை. இதனால் பல்வேறு பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு இரு மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே தங்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மூன்று மொழிகளைக் கொண்டுவரக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்று கலாசார ரீதியாக பல்வேறு திணிப்புகள் நடைபெறுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை யெல்லாம் தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாதது மட்டுமல்ல. இதனால் விளைவுகள் ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு தமிழ் மக்கள் கொதித்தெழுந்து அதற்கான போராட்டத்தை நடத்த வேண்டிய சூழ்நிலைகள் எல்லாம் ஏற்படாமல் தடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி நிகழக் கூடாது என்பது இந்த அரசின் கருத்தாகும். ஆகவே, அத்தகைய தவறான நிலைமைகளைத் தடுத்து நிறுத்தவும், நல்ல கல்வி, சிறந்த முறையில் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கவும் கல்வி மாநிலப் பட்டியலில் இருப்பதுதான் நல்லது என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மொரேசியஸ், பிஜி ஆகியத் தீவுகளில் தமிழ் மக்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் கல்வி பயில் வேண்டு

1982 பிப்ரவரி 19]

மென்று, அங்கே இருக்கக்கூடிய பெற்றோர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆனால், அட்மிஷன் அதிகாரம் மத்தியிலே இருப்பதனால், இங்கே அந்த மாணவர்களை, அதாவது தமிழ் மாணவர்கள் வருவதற்குப் பதிலாக வேறு மொழி மாணவர்கள் வருகின்ற நிலைமை ஏற்படுவதாக அறிகிறேன். அது உண்மைதானா? அதனால் தமிழ் மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் போகிறது. இந்த விளைவைத் தடுத்து, அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டிலே அந்த மாணவர்கள் வந்துசேரவேண்டுமென்றால், அது டெல்லி வழியாக மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்று, அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இங்கே அவர்கள் வந்து சேரவேண்டுமென்ற நிலைமை இன்றிருக்கிறது.

ஆனால், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், மொரேசியஸ், பிஜி தீவுகளில் உள்ளவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வரவேண்டும் என்று எண்ணுவதற்குக் காரணம், தமிழ் நாட்டின் கலாசாரத் தொடர்பு கெடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இங்கே வந்து, படிப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கிறார்கள். ஆனால், டெல்லி வழியாக வர வேண்டுமென்ற காரணத்தால், சில சமயம் தமிழ் மாணவர்களுக்கு இடம் இல்லாமல், குஜராத் பேசுகின்ற மற்ற மாநிலத்தவர்களுக்கு அது கிடைக்கிறது. அவர்களைக் குஜராத் மாநிலத்திலே அனுப்பலாம். ஆனால், அப்படிச் செய்யாமல், இந்தமாதிரியான காரியங்கள் செய்கின்ற நிலையில் இப்படி வருகிறது. அப்போது தமிழ் மாணவர்கள் தங்கள் எண்ணத்தை பூர்த்தி செய்யமுடியாமல் போகிறது. ஆகவே, மாணவர்களைச் சேர்க்கின்ற ஒரு அதிகாரம் அந்தந்த யூனிவர்சிட்டி, கல்லூரிக்கு தந்து விட்டு, மாணவர்களுக்கு எசா தருகின்றபோது, அந்த மாணவரை நாட்டுக்குள் வர விடலாமா, வேண்டாமா என்பதை டெல்லி பரிசீலனை செய்து, மற்றவற்றைக் கேட்காமல் இருப்பது என்பது நாட்டின் பாதுகாப்புக்குத் தேவையான ஒன்றாக இருக்கும். மாணவர்களை சேர்த்துக் கொள்வதும், சேர்த்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதும் அந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற யூனிவர்சிட்டிக்கு அந்த உரிமை இருந்தால் நல்லதாகும்.

(முற்பகல் 9.30)

திரு ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கன்கரன்ட் விஸ்டிலே இருக்கக்கூடிய கல்வியை மத்திய அரசின் பொறுப்பிலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று முன்பு மத்திய கல்வியமைச்சராக இருந்த திரு. மௌலானா அபுல்கலாம் ஆசாத் அவர்கள் முயன்றபோது அதை எதிர்த்து அப்போது உத்திரப் பிரதேச முதலமைச்சராக இருந்த திரு. கோவிந்த வல்லபந்த் அவர்களும் பம்பாய் மாநில முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பி. ஜி. கேர் அவர்களும் பல்வேறு மாநில முதலமைச்சர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு அன்றைய தினம் பிரதமராக இருந்த

[1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. நேருஜி அவர்களிடம் சொல்லி கடுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் அந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு கைவிட்டுவிட்டது. அதைப்போல் நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு மாநில கல்வியமைச்சர்களை அழைத்து ஒரு மாநாட்டை சென்னையிலே நடத்தி கல்வியை மாநிலப் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்ற தீர்மானம் போட்டு அதன் மூலமாக மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, இது மாநில பட்டியலில் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற முயற்சியில் தமிழக அரசு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நம்மால் முடிந்ததை அந்தந்தக்கால கட்டத்தில் நாம் செய்வோம் என்ற உறுதியை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தர விரும்புகிறேன். இது மாநிலப் பட்டியலில் இருந்தபோது உயர்கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி, அறிவியல் ஆராய்ச்சி ஆகிய அந்தப் பொறுப்புகள் எல்லாம் மத்திய அரசினிடத்திலேதான் இருந்தன. அதுகூட ஒரு இடத்திலே நடந்தது, இன்னொரு இடத்திலே நடப்பதால் அதன்மூலமாக பணச் சேதம், நேரச் சேதம் ஆகக்கூடாது என்ற அடிப்படையிலே அவர்கள் அந்தப் பொறுப்புக்களை ஆரம்பத்திலேயிருந்து வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் ஒரு ஸ்தாபனம் நடத்துகின்ற ஆராய்ச்சியை இன்னொரு ஸ்தாபனம் நடத்துவதைத் தடுக்கின்ற வகையில் இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில் ஆரம்பத்திலே உயர்கல்வி, தொழில்நுட்பக் கல்வி, அறிவியல் ஆராய்ச்சி எல்லாம் அவர்களிடத்திலே இருந்தன. அது போதாது என்று எல்லாவற்றையும் கண்கரனட் விட்டிடுவது கொண்டு வந்து தான் நம்போன்ற மாநில அரசுகளின் எதிர்ப்பை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. 2-9-1949 ஆம் நாளன்று அரசியல் சட்ட நிர்ணய சபையில் இந்த விவாதம் வந்தபோது அப்போது அதிலே உறுப்பினராக இருந்த திரு. டி. டி. கிருஷ்ண மாச்சாரியார் அவர்கள் சொல்கிறபோது, மாநிலங்கள் பெரும் அளவுக்கு தன்னுரிமை உள்ளவையாக இருக்க வேண்டும், நாட்டுப் பாதுகாப்பு, போப் படைகள், நாட்டின் பொதுநலன் ஆகியவற்றை மத்திய அரசு கவனித்துக் கொண்டு மற்றக் காரியங்களை மாநில அரசுகளுக்கு விடவேண்டுமென்ற அடிப்படை இவ்விஷயத்தில் கல்வி விஷயத்தில் இதுதான் நாம் செய்யக்கூடிய சிறந்த காரியம் என்று அரசியல் சட்ட நிர்ணய சபையில் தமிழகத்தின் சார்பிலே உறுப்பினராக இருந்த அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர் சளுடைய நல்ல கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு தான் அது மாநிலப் பட்டியலிலே இருந்தது. இன்றைக்குத் தவறான அடிப்படையில் பொதுப் பட்டியலில் கொண்டு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தவறு என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். தவறு, தவறுதான்.

திரு. இல. பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு பொதுப் பட்டியலில் கல்வித் துறை இருக்க வேண்டும் என்பதனுடைய நோக்கம் உலக நாடுகளிலுள்ள மாணவர்களுக்குச் சமமாக நம்முடைய மாணவர்களும் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான்

1982 பிப்ரவரி 19]

அதுதான் காரணமா அல்லது வேறு என்ன நோக்கம்? என்ன என்ன பொது நோக்கத்தோடு பொதுப் பட்டியலில் சேர்த்து இருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, கல்வி பொதுப் பட்டியலில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். என்ன என்ன காரணங்களுக்காக அப்படிச் சொன்னவந்திருக்கிறோம். என்ன என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. அதைச் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வார்களானால் நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் வந்தபோது கன்கரன்ட் லிஸ்டிற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மறுபடியும் அந்த 42-வது திருத்தத்தை முழுவதும் மாற்றியபோது இதைமட்டும் திருத்தி அமைக்காத நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையினால் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற முயற்சிகளை எடுக்கிற நேரத்திலே இந்த அவையிலேயே ஏக மனதாக அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானமாக நிறைவேற்றி மாநிலப் பட்டியலில் அதைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிற முயற்சியை அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அதுகுறித்து நான் யோசிக்கின்றேன்.

புதுக்கோட்டை மன்னர் கல்லூரி

*வினா எண் 267— திரு. பெ. திருமாறன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா.—

புதுக்கோட்டை மன்னர் கல்லூரியில் முதுகலை வகுப்புகள் (M.A.Ec., M.A.His, M.S.C.) தொடங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: புதுக்கோட்டை மன்னர் கல்லூரியில் (1981-82) இவ்வாண்டு முதல் எம். ஏ. வரலாறு தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

எம். ஏ. பொருளாதாரம், எம். எஸ். ஸி. போன்ற வகுப்புகள் தொடங்க திட்டம் ஏதும் இல்லை.

திரு. பெ. திருமாறன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே. புதுக்கோட்டை கல்லூரி நூற்றாண்டு விழா நடத்தியிருக்கிறது. நூறு ஆண்டுகள் ஆன அந்தக் கல்லூரியில் இவ்வாண்டு முதல் எம். ஏ. வரலாறு தொடங்கப்பட்டுள்ளதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களுக்கும், கல்வியமைச்சரவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டம் தனி மாவட்டம் ஆகையால் புதுக்கோட்டை மன்னர் கல்லூரியில் எம். ஏ. (எகனாமிக்ஸ்), எம். எஸ். ஸி. பட்டப் படிப்புகளையும் கொண்டு வருவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே அந்தக் கல்லூரிகளில் எது தேவை என்பதை உணர்ந்து அங்குள்ள முதல்வரவர்கள் அதற்குரிய விவரங்களோடு பல்கலைக் கழகத்திற்கு மனுச் செய்ய வேண்டும். அதை அவர்கள் பரிசீலித்த பிறகு அது சார்பான இன்னொரு சிறப்புச் சூழ் இருக்கிறது அதிலே முடிவெடுப்பார்கள். ஆகவே என்ன தேவை என்று பல்கலைக் கழகத்திற்கு மனுச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. திருமாறன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே ஏற்கெனவே புதுக்கோட்டை மன்னர் கல்லூரி முதல்வரவர்கள் இதுபோன்ற எம். ஏ. (ஏகனரமிக்ஸ்) எம். எஸ்ஸி. போன்ற வகுப்புக்களைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை வறட்சி மாவட்டம், ஆகவே, அங்கேயுள்ள மாணவர்கள் கரையைக்குட்கோ அல்லது திருச்சிக்குக் கோ செல்வதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, இந்த ஆண்டே கொண்டு வருவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அதை அந்தக் குழுவிலே பரிசீலித்து முடிவெடுத்தால் அரசு அதைச் செய்யும். அரசே எந்தக் கோரலையும் கல்லூரியில் ஆரம்பிப்பது இல்லை.

சென்னையில் உச்சநீதி மன்றத்தின் பிரிவு ஒன்றை அமைக்கும் திட்டம்

*வினா எண் 268— திரு. நா. பழனிவேல். திரு. து. புருஷோத்தமன், திரு. எம். சின்னசாமி. திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த: மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னையில் சுபரீம் கோர்ட்டின் பெஞ்ச் ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று மைய அரசை, நமது மாநில அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, (அ) ஆம்.

(ஆ) உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு ஒன்றை சென்னையில் அமைப்பதற்கு மைய அரசின் இசைவு வேண்டியுள்ளது. எனவே இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மைய அரசுக்கு இம்மாநில அரசு 1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் வேண்டுமோ விடுத்தது, இம்மாநில அரசின் செயற்குறிப்பின் மீது உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியின் கருத்தினை மைய அரசு

1932 பிப்ரவரி 19]

கோரியுள்ளது. நமது அரசின் கருத்தை வலியுறுத்தி நமது மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் 16-2-81 மற்றும் 24-9-81 தேதி களில் மீண்டும் மைய அரசிற்கு நினைவூட்டியுள்ளார்கள். உச்ச நீதிமன்றத்தின் கருத்தும் அதன் மீதான மைய அரசின் முடிவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு.. என். பழனிவேல்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தற்போது டெல்லியில் இருக்கும் இந்த ஹைகோர்ட்டினுடைய ஒரு பெஞ்ச் நமது மாநிலத்தில் இல்லாத காரணத்தால் இங்கிருந்து பாதிக்கப்பட்டு அங்கே அப்பீல் போன்ற வழக்குகளை நடத்திச் செல்லக்கூடிய நபர்களுக்கு மிகப் பெரிய அளவில் செலவும், நெடுந்தூரமாக இருப்பதாலே நீண்ட நாட்கள் வீண்விரயமும் ஆகக் கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் சுப்ரீம் கோர்ட்டின் பெஞ்சை சென்னையிலே ஏற்படுத்த நம்முடைய அரசு வற்புறுத்தியிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இதே போன்ற ஒரு முயற்சியில் கர்நாடகம், ஆந்திரம் ஆகிய மாநிலங்களும் ஈடுபட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்துள்ளனவே, ஆகவே அம்மாதிரி போய்விடாமல் எப்படியாவது நம்முடைய தமிழ்நாட்டிற்கு அதைக் கொண்டு வருவதற்குத் தீவிரமாக முயற்சி செய்யுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அரசியல் சட்டம் 130-வது பிரிவின்படி டெல்லியில் அல்லாமல் மற்ற மாநிலத்தின் எந்தப் பகுதியில் வேண்டும் என்றாலும் குடியரசுத் தலைவரினுடைய அனுமதியைப் பெற்று உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய பிரிவை அமைக்கலாம். தென்னகத்தில் அமைக்கின்ற பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஆந்திர மாநிலமும் கோருகிறது. கர்நாடக மாநிலமும் கோருகிறது; கேரளா மாநிலமும் கூடக் கோருகிறது; ஆனால் எந்த இடம் சரியான இடமாக இருக்கும், மைய இடமாக இருக்கும் என்பதனை மைய அரசு முடிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. மைய அரசு அந்த முடிவைச் செய்வதற்கு கொள்கை அளவிலே தமிழகத்தில் இதைச் சென்னையிலே அமைக்க வேண்டுமென்று நாம் சொன்னதை கொள்கை அளவில் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே நாம் நம்புகிறோம். காரணம், உச்சநீதிமன்றத்தினுடைய பரிந்துரை வந்தால் இதைக் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய தலைமை நீதிபதியும்கூட கட்டிடம், அதற்கு இடவசதி நீதிமன்றம் அமைப்பதற்கு இடவசதி, நீதிபதிகள் தங்குவதற்கு இடவசதி ஆகியவை உடனடியாக எந்த மாநிலம் தருகிறதோ அந்த மாநிலத்திற்கு அதைத் தரலாம் என்று கூடக் கூறியிருக்கிறார்கள். நம் தமிழகத்தின் சார்பில் தற்போது சட்டக் கல்லூரி இருக்கின்ற இடத்தை மிக்க வசதிகள் உள்ள இடமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் சட்டக் கல்லூரி இடத்தை அப்படியே உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய பிரிவிற்குத் தருவதாகவும்.

[1982 பிப்ரவரி 19]

(முற்பகல் 9:40)

நீதிபதிகள் இங்கே தங்குவதற்கு இருப்பிட வசதியும் அவர்கள் அனைவருக்கும் தருவதாகவும் கூட நமது முதல்வர் அவர்கள் மைய அரசுக்கு எழுதி இருக்கிறார்கள், அடுத்த மாதம் முதல் வாரத்திலே உச்சநீதி மன்றத்திலே தலைமை நீதிபதி அவர்கள் நம் தமிழகத்திற்கு வருகை தர இருக்கிறார்கள். அப்போது சென்னை சட்டக் கலாநாயகரின் பார்வையிடுவதாக இருக்கிறார்கள். பிறகு மைய அரசு முடிவு எடுக்கும் என நம்புகிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல்: தலைவர் அவர்களே, உச்ச நீதிமன்றத்தின் பெஞ்சன் நமது தமிழகத்தில் அமைப்பதற்கு நமது தமிழக அரசு தொடர்ந்து முயற்சியை செய்து வருவதைப் பற்றி நான் பாராட்டுகின்றேன். அதேபோல சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய ஒரு பிரிவு மதுரையிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக தென் மாவட்ட மக்கள் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அது சம்பந்தமாக அரசு என்ன நிலை எடுத்திருக்கிறது. மதுரையிலே அமைத்துக் கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதி மன்றம் அந்தக் கருத்தினை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள விட்டாலும் கூட, அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய ஒரு பிரிவு மதுரையிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கோள்கையின் அடிப்படையில் மைய அரசுக்கு அதை எழுதி இருக்கிறது, வற்புறுத்தி இருக்கிறது, அனுமதி கிட்டும் என நம்புகிறேன். உச்ச நீதி மன்றத்தினுடைய தலைமை நீதிபதி அடுத்த மாதம் முதல் வாரத்தில் இங்கே வருகிறபோது மதுரைக்கும் செல்ல இருக்கிறார். அதற்கும்கூட நங்கள் இடத்தைத் தருகிறோம் என்று சொல்லி விட்டோம். நீதிபதிகள் தங்குவதற்கு இடம் தருகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறோம்.

திரு. தி. புருஷோத்தமன்: தலைவர் அவர்களே, அதே கேள்வியைத்தான் ஓரளவு மற் றி கேட்க நான் விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநில அரசு உச்சநீதி மன்றத்தினுடைய பெஞ்சன் ஒன்றை தமிழகத்திற்கு சென்னையிலே கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியை நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகின்றேன். அந்த முயற்சி துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டும். உச்சநீதிமன்றத்தின் பிரிவு ஒன்று தமிழகத்திற்கு வருகிற வகையில் ஏற்படுகின்ற காலதாமதத்தைவிட என்னையிலே இருக்கின்ற உயர்நீதி மன்றத்தின் பிரிவு ஒன்று மதுரையிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலையில் ஏற்படுகின்ற காலதாமதம் மிக மிக அதிகமாக உள்ளது. ஆகவே அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையோடு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட முன்னாலே நம்முடைய இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் தலைநகர் டெல்லியிலே இருப்பதைவிட வேறு ஒரு மையப் பகுதியிலே இருக்கலாம் என்று....

1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மூலக் கேள்வியை ஒட்டிய கேள்வியாகத்தான் கேட்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பெண்ணையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உச்சநீதி மன்றத்தின் பிரிவுக்கு மட்டுமே மைய அரசின் அனுமதி வேண்டும் என்பது அல்ல, உயர்நீதி மன்றத்தின் பிரிவு மதுரையிலே வைக்க வேண்டும் என்றாலு கூட, மைய அரசின் அனுமதிதான் தேவையாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய இயக்கத் தச் சேர்ந்தவர்கள் மாநில அரசுக்கு அந்த அதிகாரத்தை டெல்லியிலே வாதாடி வாங்கித் தருகின்ற பணியினை மேற்கொள்வார்களானால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: தலைவர் அவர்களே, . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். இரண்டு கேள்விகள் கேட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை, இங்கே கேட்கப்பட்ட கேள்வி சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய பெஞ்சு வருமா, வராதா என்பதுதான். அதற்கு அமைச்சர் பதில் சொல்லிவிட்டார். (குறுக்கீடு) பொதுவான கேள்வியாக இருப்பதால் மூலக் கேள்வியை ஒட்டி கேட்பதுதான் முறை.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: தலைவர் அவர்களே* * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த மாதிரியான முறையில் வார்த்தைகளை உபயோகித்துக்கொண்டு இருந்தால், நான்கு மைய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவரும். பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் முறையாகு பேச வேண்டும். சபையில் என்னென்ன வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தவும் என்பதை அறிந்து பேச வேண்டும். இப்படி பேசிக்கொண்டு இருப்பதை நான் அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. எம். சின்னசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற ஏழு எளிய மக்கள் உச்ச நீதிமன்றத்தில் நீதி கேட்டு நெடிய பயணம் போவதைத் தடுப்பதற்காக மாநில அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளை முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன். இப்போது சட்டக் கல்லூரி இருக்கும் இடத்தை சுப்ரீம் கோர்ட் பெஞ்சுக்குக் கொடுத்துவிடுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால் சட்டக் கல்லூரியை எங்கே வைப்பது என்று அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

** பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க, அகற்றப்பெற்றது.

[1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவர் அவர்களே, சென்னையிலே மட்டும் தான் முன்பு சட்டக்கல்லூரி இருந்தது. தற்போது திருச்சி, கோவை, மதுரை போன்ற பகுதிகளிலும் சட்டக் கல்லூரி வைக்கப்பட்டு இருப்பதால், சென்னையில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதால், இவர்களுக்கு அக்காமெடேசன் பெசிலிடிஸ் போன்ற பிரச்னை இருக்காது. அதைப்பற்றி அரசு தனியாக பரிசீலித்து வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்ட சம்பந்தமாக வருகிற எல்லாவற்றையும் இந்தக் கேள்வியிலேயே கேட்டுவிட முடியாது. மூலக் கேள்வியை ஒட்டித்தான் துணைக் கேள்விகள் இருத்தல் வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் அதை ஒட்டித்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். அந்த வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் உச்ச நீதிமன்றம் பில்லா, ரங்கா வழக்கை விசாரிப்பதற்காக சுப்ரீம்கோர்ட் தலைமை நீதிபதி வீட்டிலேயே கோர்ட்டை நடத்தினார். அதே போன்று மக்களின் நன்மையைக் கருதி, சென்னையிலே உச்ச நீதிமன்றத்தின் பெஞ்ச் ஒன்றை அமைக்க மத்திய அரசு முன்வருமா? அதற்கு மாநில அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இந்தக் கேள்விக்கு விடையளித்து இருக்கிறேன்.

படித்த இளைஞர்களின் சுயவேலை வாய்ப்புக்கான தனி கூட்டுறவு அமைப்பு.

*வினா எண். 269—திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) தமிழ்நாட்டில் படித்த இளைஞர்களில் சுய வேலை வாய்ப்புக்காக தனி கூட்டுறவு அமைப்பு அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: (அ) மற்றும் (ஆ) ஆம். சென்னையில் உள்ள படித்த சுயவேலை வாய்ப்புள்ள இளைஞர்களின் சங்கம் அதன் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களுக்காக சுயவேலை வாய்ப்பு பெற வசதிகள் செய்யும் நோக்கத்துடன் ஒரு கூட்டுறவு அமைப்பினை நிறுவ முன்மொழிவுகள் அனுப்பி இருந்தது. இதனை பரிசீலித்து சென்னை நகரை விவகார எல்லையாகக் கொண்டு ஒரு கூட்டுறவு அமைப்பினை “NASEY Cooperative Thrift and Credit Society Limited” என்ற பெயரில் இயங்க அனுமதி வழங்கப்பட்டு சங்கம் 22-10-81 அன்று பதிவு செய்யப்பட்டு, 9-11-81 அன்று அது துவக்கப்பட்டுள்ளது.

1982 பிப்ரவரி 19)

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: தலைவர் அவர்களே, ஜப்பானில் படித்த இளைஞர்கள் அரசாங்கத்தையும் மற்றும் தனியாரையும் எதிர்பாராமல் அவர்களே தொழில் நடத்தி நாட்டையும், அவர்களையும் முன்னேற்றம் அடையச் செய்கிறார்கள். அதைப் போலவே, தமிழ்நாட்டை ஜப்பானாக மாற்றவும், செல்வம் கொழிக்கும் பூமியாக, பசி, பட்டினி, பிணி போன்றவைகள் இல்லாமல் ஆக்கவும், இந்தத் திட்டத்தை மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தை அரசு ஊக்குவிப்பதன் நோக்கமே அதுதான். பரிட்சார்த்தமாக சென்னையிலே முதலிலே இந்த self-employment co-operative society அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த 3-4 மாதங்களிலே, ரூ. 4,12,000 என்கிற அளவிற்கு அந்த சொசைடிக்கு கடன் உதவி அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது வெற்றிகரமான திட்டமாக உள்ளதால், அரசிலும், தனியாரிடத்திலும் வேலை வாய்ப்பு பெற முடியாத இளைஞர்கள் சுயவேலையில் ஈடுபடுகிற காரணத்தால், அது பல் நன்மைகளை ஈட்டும் என்ற அடிப்படையில் அதனை உற்சாகப் படுத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அனைத்து மாவட்டங்களிலும் இந்த self-employment cooperative society அமைக்கப்பட்டு, சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் ஊக்குவிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: தலைவர் அவர்களே, படித்த இளைஞர்கள் மட்டும் தான் இந்தச் சங்கத்தில் சேருவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளதா? படித்த இளம் பெண்களும் இந்த சுயவேலை வாய்ப்பு சங்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்களா? அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாகச் சேருவதற்கு என்ன விதிமுறைகள் உள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, Co-operative society for self-employment of educated youth என்று இதற்குப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

(Educated youth includes women also)

நாகர்கோவில் பாதாள சாக்கடைத் திட்டம்.

* வினா எண் 270— திரு. மி. வின்சென்ட்:—மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நாகர்கோவில் பாதாள சாக்கடை திட்டத்திற்கு கடைசி ஆய்வு வரையும் முடிவுற்று, மதிப்பீடும் செய்ததற்குப் பிறகு ஓராண்டுக்கும் மேல் இதை துவங்காதிருப்பது ஏன்?

(ஆ) உடனடியாக வேலை துவங்க அரசு வேகமாக பணிதனை மேற்கொள்ளுமா?

[1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) நாகர்கோவில் நகராட்சி பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை தனது சொந்தச் செலவில் நிறைவேற்ற முன் வரவில்லை.

(ஆ) அந்த நகராட்சி இத் திட்டத்தை தன் சொந்த செலவில் நிறைவேற்ற முன் வந்தால் திட்டம் செயலுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

[முற்பகல் 9.50.]

திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாகர்கோவிலுக்கு இத்திட்டத்தை முழுமையாக எடுக்காவிட்டாலும், செக்ஷன், செக்ஷனாக, ஃபேஸ்ட் ப்ரொகிராம் அடிப்படையிலாவது தாங்கள் தேவையை உணர்ந்து, பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாகர்கோவிலுக்கு முழுமையாக பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்துக்கு ரூ. 930 இலட்சம் ஆகிறது. அதற்கு மெயின் டெனன்ஸ், ஆண்டுச் செலவு ரூ. 32.50 இலட்சம் ஆகிறது. எனவே, நாகர்கோவில் 4 பிரிவுகளாகவோ 3 பிரிவுகள் கவோ பிரித்து இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரிவுக்கு முதலில் நீங்கள் பாதாள சாக்கடை கொண்டு வாருங்கள். முக்கியமான தேவையாக இருக்கிறது. அதற்கு என்ன தொகையோ அதை மாநகராட்சி ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று சொன்னால், அப்படிச் செய்வதையும் அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள பல நகராட்சிகள் பணத்தை ஒழுங்காகத் தற்போது கட்டவில்லையென்பது உண்மையா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் தகவலைச் சேகரித்து சரியான பதில் தருகிறேன். ஆஃப் ஹாண்டாகப் பதில் சொல்வது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியா குமரி என்ற இடத்திலே பல ஆயிரக்கணக்கான பிரயாணிகள் வந்து செறுகொண்டிருப்பதன் காரணமாக, அங்கே போதும் ன ஹெல்த் கண்டிஷன்ஸ் இல்லை என்பதன் காரணமாக, அங்கே பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? அதற்கு அரசே பணம் செலவு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த ஊராக இருந்தாலும் ஆகக்கூடிய செலவை, அது நகராட்சியாக இருந்தாலும் சரி, மாநகராட்சியாக இருந்தாலும் சரி, பணத்தைக் கட்டுவதாக இருந்தால், இந்த அரசு மிகத் தீவிரமாக அந்தப் பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும். மானியம் என்ற பிரச்சனை எழவில்லை.

1982 பிப்ரவரி 19]

கடல் நீரை குடிநீராக மாற்றும் திட்டம்.

* வினா எண் 271— திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கடல்நீரை சுத்தம் செய்து உப்பினை நீக்கி குடிநீராக மாற்றி மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் போக்கும் திட்டம் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி எவ்வளவு?

(இ) எப்பொழுது இத்திட்டம் அமுலாக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி ரூ. 60,000 ஆகும்.

(இ) இதற்கான முன்னோடித் திட்டம் செங்கல்பட்டு மாவட்டம் கோவளம் என்ற சிற்றூரில் அமுலாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் வெற்றியைப் பொறுத்து, இத்திட்டம் விரிவாக்கப்படும்.

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நாடு உலகிலேயே நீண்ட கடற்கரையைக் கொண்டுள்ள நாடாக இருக்கிறது. எனவே, அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தும் வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளன. எனவே, எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்பதைக் கருத்திலே கொள்ளாமல், வெளிநாடுகளிலேயிருந்து இத்துறையிலே சிறந்த நிபுணர்களைக் கொண்டு வந்து செயல்படுத்த அரசு முன்வருமா? அரசு நாடுகளிலே கூட இந்த முறையிலே குடிநீர் திட்டம் செயல்பட்டு வருவதாக அறிகிறோம். அதே முறையில் செயல்படுத்தி சென்னை நகர மக்களுக்குக் குடிநீர்த் தேவையை நிறைவு செய்ய அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவளத்தில் பரிசீலனை செய்வதைப் போல, தமிழ்நாட்டில் சில குதிகளிலுள்ள கிணறுகளில் கிடைக்கும் உவர் நீரை நுண்கலை வடிப்பு 'ஹெப்பர் ஃபில்ட்ட ரேஷன்' என்னும் முறையில் மாற்றியமைக்க முன்னோடியாக சில சிற்றூர்களில் மேற்சொல்லப்பட்ட அமைப்பு கொண்ட கருவிகளை ரூ. 4.36 இலட்சம் செலவில் அமைக்க பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. தவிர, இது சம்பந்தமாக தமிழக அரசு தொழில் துறை அரசுச் செயலர், மற்றும் மாதிலத் திட்டக் குழுத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கடல் நீரைக் குடிநீராக மாற்றும் திட்டத்தைப் பற்றி, குறிப்பாக சுதர்சன் அனைத்துலக முன்னற்ற ஆலோசகர்கள் கொடுத்த ஒருங்கிணைந்த மின்சக்தி நிலையம் மற்றும் கடல் நீரைக் குடிநீராக மாற்றும் நிலையம், இரண்டும்—டபுள் பர்ப்பஸ் அ்திலே, ஒருங்கிணைந்த மின் க்தி நிலையமும், மற்றும் கடல் நீரைக் குடிநீராக மாற்றும் நிலையமும் சென்னையில் அமைத்தல்

[1982 பிப்ரவரி 19]

பற்றி விவாதிப்பதற்காகப் பல கூட்டங்களை நடத்தினர். ஆனால், எந்த முடிவும் இந்த இரட்டைத் திட்டம் சம்பந்தமாக இதுவரை எடுக்கவில்லை. ஆனால், அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும் எவ்வளவு 'ஆபீஸ்டக்கிஸ்' இருந்தாலும்கூட, இந்த முயற்சிகளை தொடர்ந்து, எடுக்கும்.

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே வேறு எந்த மாநிலமாவது இந்த முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறதா? இத்திட்டத்திற்கு மத்திய அரசிடம் நிதி உதவியும் ஒத்துழைப்பும் கேட்கப்பட்டுள்ளதா? கேட்கப்பட்டிருந்தால் மத்திய அரசு எந்த வகையிலே உதவ முன் வந்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக் கேள்வி கேட்டால் விவரமான பதில் தருகிறேன்.

திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ் : தலைவரவர்களே, கடல் நீரை குடிநீராக்குவோம்; கடல் பாசியில் அல்வா செய்வோம் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தேர்தல் வாக்குறுதியாகக் கொடுத்திருந்தார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா வழியில் நடக்கும் இந்த அரசு கடல் பாசியிலிருந்து அல்வா செய்யும் திட்டத்தைப் பரிசீலிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 31-12-1981-க்குள் கடல் பாசியிலிருந்து அல்வா செய்வோம் என்று சொல்லவில்லை. அது ஒரு 'ஆம்பிஷன்'. அது ஒரு ஆசையால், அவாவால், சொல்லப் பட்டது. அதை ஒரு கொள்கையாக வைத்து.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடல் பாசியில் அல்வா தயாரிக்கும்போது பார்க்கலாம். இது மூலக்கேள்விக்கு சம்பந்தப் பட்டது அல்ல.

கிராமக் குடிநீர் வழங்கு திட்டங்கள்.

* வினா எண் 272—திரு. பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கிராம குடிநீர் சப்ளை விரைவுத் திட்டங்களுக்காக 1981-1982 ஆம் ஆண்டில் தமிழக அரசு எவ்வளவு செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது?

(ஆ) மத்திய அரசின் உதவி இதற்கு கிடைக்குமா? எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) ரூபாய் 30 கோடி.

1982 பிப்ரவரி 19]

(ஆ) இதில் ரூ. 5 கோடி மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சாத்தனூர் அணையிலிருந்து புதிய வாய்க்கால் வெட்டும் திட்டம்.

*வினா எண் 273—திரு. சோ. கஸ்தூர்த்தான் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சாத்தனூர் அணையிலிருந்து வலதுபுறம் வாய்க்காலுக்கு மேல்புறம் புதிதாக வாய்க்கால் பாசனத்திற்கு பயன்பட அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது செயல்படத் துவங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : (அ) & (ஆ) இத் திட்டம்பற்றி தலைமைப் பொறியாளரின் செயற்குறிப்பு ஆய்வு செய்யப்பட்டது. புதிதாக திட்டமிடப்படும் வாய்க்கால் வெட்டும் பணியை, பொன்னையாற்றை நவீனப்படுத்தும் திட்டத்துடன் இணைத்து செயல்படுத்தினால், இத்திட்டத்தின்மூலம் கிடைக்கக்கூடிய நீரியல் பயன் அதிகரிக்குமென்று கருதப்படுவதால் கொன்னையாற்றை நவீனப்படுத்தும் திட்டத்தோடு புதிய கால்வாய் வெட்டும் திட்டத்தை இணைத்து அனுப்பும்படி தலைமைப் பொறியாளர் (ஆய்வு) கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார். அவரது அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. சோ. கஸ்தூர்த்தான் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் ஏற்கெனவே மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது ஆய்வு செய்யப்பட்டது. அது என்ன காரணத்தால் தாமதம் ஆகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : தலைவரவர்களே, நான் என் பதிலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். பொன்னை ஆற்றை நவீனப்படுத்தும் திட்டத்துடன் இணைத்து செயல்படுத்தினால் இத்திட்டத்தின்மூலம் கிடைக்கக்கூடிய நீரியல் பயன் அதிகரிக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் உள்ள உபரி நீரை கணக்கில் கொண்டு திட்டத்தை மேற்கொள்வதாக இருந்தால் பருவமழை பொய்த்து அல்லது வேறு காரணங்களினால் அந்தப் பகுதியில் உபரி நீர் கிடைக்கவில்லையானால் திட்டம் பயனற்றதாகிவிடும். பொன்னை ஆற்றின் மேல் பகுதியில் சில நீர்த்தேக்கங்கள் அமைக்கப்படுவதால் அதனால் நீர் வரத்து குறைந்துவிடுமா என்பதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து, இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறோம்.

[1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. சோ. கலிதிர்த்தான் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய நாடு விவசாயத்தில் மிகவும் கஷ்டமடைந்துகொண்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் என்னுடைய தொகுதியாகிய சங்கராபுரம் தொகுதியிலும் தண்டராமப்பட்டுத் தொகுதியிலும் சுமார் 50,000 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை விரைவிலே செயல்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு. திரு. கே. இராஜாமுகமது : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே திட்டமிட்டபோது 750 மில்லியன் கன அடி தண்ணீர் உபரியாகக் கிடைக்கும் என்றும், 5789 ஏக்கர் புன்செய் நிலம் பாசன வசதி பெறும் என்றும், 1920 ஏக்கர் நன்செய் நிலம் பாசன உறுதி பெறும் என்றும், 411.3 ஏக்கர் நன்செய் நிலத்திற்கு பாசன பற்றாக்குறை நீங்கும் என்றும் வரிவிதித்திருக்கிறார்கள். 470 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் இத்திட்டத்திற்கு மதிப்பீடு செய்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதைப்போல இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்போது வடாற்காடு மாவட்டத்திலே, அதிலும் குறிப்பாக ஆண்டுதோறும் வறட்சியால் பாதிக்கப்படும் கராமப்பட்டு, தண்டராமப்பட்டு பகுதிகளுக்கு நிச்சயமாகப் பயன்படும். ஆகையால்தான் இத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த அரசு துரித நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மேல் அணையிலிருந்து வலதுபுற கால்வாய்த் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே இடதுபுறக் கால்வாய்த் திட்டம் ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் இருந்தது. இந்தத் திட்டத்தினால் அது பாதிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : தலைவரவர்களே, ஒரு திட்டத்தை ஆராயும்போது ஏற்கெனவே இருக்கிற எந்த ஒரு திட்டமும் பாதிக்காது. பொன்னை ஆற்றின் மேல்பகுதியில், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 5 புதிய நீர்த்தேக்கங்களைக்கட்டுகிறோம். அதனால் உபரி நீர் வரத்து குறைந்தால் இந்தக் கால்வாய்த் திட்டம் பயனற்றுப்போகும். அப்படி ஏற்படக்கூடாது என்று முன் எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். ஆகவே, இருக்கிற திட்டம் எதுவும் பாதிக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குள்ளாசெட்டி அணை மராமத்துப்பணி.

*வினா எண் 274—திரு. பி. எஸ். துரைசாமி : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பர்கருக்கும் எமகல் நத்தத்திற்கும் இடையில் உள்ள குள்ளாசெட்டி அணை பழுது அடைந்துள்ளது அரசுக்குத் தெரியுமா?

1982 பிப்ரவரி 19]

(ஆ) ஆம் எனில் பழுதுபார்க்கும் பணி எப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) ஆம்.

(ஆ) குள்ளாசெட்டி அணையை மராமத்து செய்வதற்கான வேலை வறட்சி நிவாரணத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, முடிவடையும் நிலையில் உள்ளது.

அமராவதி ஆற்றின் குறுக்கே அணை கட்டும் திட்டம்,

* வினா எண் 275—திரு. ப. செ. சென்னிமலை என்கிற கந்தசாமி: மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அமராவதி ஆற்றில் மயில்ரங்கம் அருகே அணைகட்டும் திட்டம் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்பொழுது செயல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : (அ) (ஆ) இக் திட்டம் முதல்நிலை ஆய்வில் உள்ளது என தலைமைப் பொறியாளர் (ஆய்வு) தெரிவித்துள்ளார்.

குதிரை ஆறு அணைக்கட்டும் திட்டம்.

* வினா எண் 276—திரு. ப. நெடுமோறன், திரு. நா. பழனிவேல்: மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பழனி தாலுகா குதிரை ஆறு அணைக்கட்டும் திட்டம் பற்றிய பரிசீலனை எந்தக் கட்டத்தில் உள்ளது?

(ஆ) அது எப்போது நிறைவேற்றப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : இத் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(முற்பகல் 10.00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு வினாக்கள் விடைகள் நேரம் நீட்டிக்கப் பெறுகின்றது.

திரு. ப. நெடுமோறன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் முழுப்பயனும் மிகவும் பின்தங்கிய வறண்ட பகுதியான பழனிதாலுக்கா, வேடசந்தூர் ஆகிய இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கும் கிடைக்கின்ற வகையிலே இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசு முன்வருமா?

[1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்தினை பழனி வட்டத்திலே உள்ள குதிரையாற்றின் குறுக்கேதான் கட்டுவதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் முழு அளவுக்கு என்று சொல்வதை விட தேவையை ஒட்டி அந்தப் பகுதியினுடைய வறண்ட நிலைமையை மனதிலே கொண்டு கொஞ்சம் கூடுதலாக ஏதாவது கிடைப்பதற்கு முயற்சிகளைச் செய்ய முடியுமா என்பது பற்றி அரசு நிச்சயமாக ஆலோசிக்கும்.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவரவர்களே, இந்தக் குதிரையாறுத் திட்டம் என்பது நமது அமைச்சருக்கே தெரியும். நீண்ட நாட்களாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட திட்டம். ஆனால் இவ்வாட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலும் இது எடுத்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லி சென்ற ஆண்டு அதற்குத் தொகை ஒதுக்கினார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டிலே அந்த வேலையை எந்தவிதத்திலும் ஆரம்பிக்கவில்லை. இதனால் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளிடையே பெரிய அதிர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த ஆண்டாவது அதைச் செயலாற்றுவதற்கு அமைச்சரவர்கள் உத்தரவாதம் கொடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்தின் பயன் விகிதங்களைப் பார்க்கின்றபோது நல்ல திட்டம். ஆகவே இதை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்பதிலே எந்தவிதமான சிக்கலும் அரசுக்கு இல்லை. ஆனால் 44.63 ஏக்கர் வன இலாக்காவினுடைய நிலத்தைக் கையகப்படுத்த வேண்டி இருக்கின்றது. புதிதாக அவ்வாறு நாம் கையகப்படுத்துகின்றபோது காடுகளை நான் 'ஃபாரஸ்ட்' பணிக்கு பயன்படுத்துகின்றபோது மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலைப் பெறவேண்டி இருக்கின்றது. அப்படி ஒப்புதலைப் பெற்றதற்குப் பிறகு நிச்சயமாக அந்தத் திட்டத்தை அரசு நிறைவேற்றும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது ஒரு புதிய தகவலைச் சொல்கிறார்கள். வனத்துறையின் நிலங்களைக் கையகப்படுத்தவேண்டும் என்றால் மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் குதிரையாற்றுத் திட்டம் பற்றி ஏற்கெனவே பலமுறை சட்டமன்றத்திலே பதிலளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப்போது இந்தமாதிரியான தகவலை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லவில்லை. சென்ற ஆண்டிலே நானே கேட்டபோது கூட இந்தக் குதிரையாற்றுத் திட்டம் ரொம்ப வேகமாகத்தான் நடக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் முப்போது ஒரு புதிய திட்டத்தைச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமா? ஆகவே இது தட்டிக்கழிப்பதற்குச் செய்யப்படுகின்ற இயற்சியா என்பதுதான் அறிய விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் தெரியும், நானே இந்த இடத்திற்கு வந்து அதை எல்லாம் பார்வையிட்டு அதைத் துரிதப் படுத்த வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகிறேன். ஆனால் மத்திய அரசினைப் பொறுத்தவரை காடுகளை 'நான்—ஃபாரஸ்ட் பர்ப்பஸுக்கு' பயன்படுத்தவேண்டும் என்றால் அவர்கள் அனுமதி வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது போன்று இது புதிதாக எழுந்துள்ள பிரச்சினைதான். என்றாலும் அதன் காரணமாக இது நிற்காது. இருக்கின்ற தகவலைச் சொல்கிறோம். இது சம்பந்தமாக மதுரை மாவட்ட ஆட்சியாளரின் கருத்தும் பெறப்பட்டது. கோவை மாவட்ட ஆட்சியாளரின் கருத்தும் பெறப்பட்டது. நீர் நிர்வாக அணையாளரின் கருத்தும் பெறப்பட்டது. எல்லாமே சாதகமாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே அனுமதி கிடைத்தவுடன் டீக்கிரமாக இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று எழுதி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னும் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக அனுமதி கிடைக்கக்கூடும். அனுமதி கிடைத்தவுடன் திட்டத்தை ஆரம்பித்துவிடவேண்டியதுதான். ஆகவே இந்தக் குதிரை நிற்காமல் ஒடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேதாரண்யத்தில் இரசாயனத் தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டம்.

* வினா எண் 277—திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வேதாரண்யத்தில் இரசாயனத் தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் திட்ட மதிப்பீடு என்ன?

(இ) எப்போது துவக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, வேதாரண்யம் சதுப்பு நிலப்பகுதியில் இயற்கை சமநிலை, தாவர இனங்கள் மற்றும் பறவை இனங்கள் ஆகியவற்றைப் பாதிக்காதபடி எந்தெந்த பகுதிகளில் உப்பு தொழிற்சாலைகள் மற்றும் இரசாயனத் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றை அமைக்கலாம் என்பது பற்றி பம்பாய் இயற்கை மற்றும் சரித்திர சங்கம் சமீபத்தில் ஓர் அறிக்கை தந்துள்ளது. அறிக்கையில் உள்ள பரிந்துரைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு இது பற்றி விரைவில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும்.

இதற்கிடையில் மரவக்காடு வடகாடு பகுதிகளில் சுமார் 6,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் 1 கோடியே 20 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் உப்பு தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையைத் துவங்குவதற்கான பணிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

[1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்பு அங்கே மாவட்ட ஆட்சித்தலைவராக இருந்த இன்றைய கல்விச் செயலாளருடைய முயற்சியினாலே அங்கே 100 கோடி ரூபாய் அளவிலே ஒரு திட்டம் பற்றி ஆய்வு செய்தபோது, அங்கே பறவைகள் வருகின்றன என்று காரணம் காட்டி அந்தத் தொழிற்சாலையைத் துவங்காமல் விட்டு விட்டார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை அங்கே ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. அதேநேரத்தில் அந்தப் பறவைகளினால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஏதாவது பலன் இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. இந்த ஆண்டு கூட அங்கே பறவைகள் அவ்வளவாக வரவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறபோது, மக்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை வளப்படுத்துகின்ற முறையிலாவது அங்கே தொழிற்சாலையைத் துவங்குவதற்கு..... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பறவைகள் தாமாக்கவே குறிப்பிட்ட இடத்தில் வரும். அவைகளை வேறு இடத்திற்கு போகும்படி வற்புறுத்த முடியாது. கேள்வியைச் சுருக்கமாகக் கேளுங்கள்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : எனவே மக்களுடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்தக்கூடிய அளவிலே அந்தத் தொழிற்சாலைகளை அங்கே துவங்குவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில், தன் தொகுதிக்கு தொழிற்சாலை வரவேண்டும் என்ற ஆவலில் கேட்கிறார்கள். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல, பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும், உலக நாடுகள் பலவற்றிலிருந்தும் பறவைகள் வந்து அங்கே தங்கி வசிக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அந்தப்பகுதியிலே ஏறக்குறைய 1 இலட்சம் ஏக்கர் பெறுமானமுள்ள நிலம் காலோரப்பகுதியிலே இருக்கின்றது. அவ்வளவு நிலமும் அப்படியே பறவைகளுக்கு விடப்படவேண்டுமா அல்லது பறவைகளுக்குத் தேவையான பகுதி போக மீதி இடத்தை இப்படி ஏதாவது தொழிற்சாலை துவங்க பயன்படுத்தலாமா என்பதுதான் இப்போது ஆய்வில் இருக்கிற பிரச்சனை. அது பற்றிய ஆய்வறிக்கையும் பரிசீலனையில் உள்ளது. விரைவில் அதைப் பார்த்து முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேதாரண்யம் பகுதியிலே கொள்கை அடிப்படையிலே 100 கோடி ரூபாய் செலவில் மரைன் காம்ப்ளிக்ஸ் அமைக்க வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்கான செயற்குறிப்பு எந்த நிலையில் இருக்கிறது? அதற்கான வேலைகள் துவக்கப்பட இருக்கிறதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்?

1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏறத்தாழ 10 கோடி மதிப்பீட்டில் மாருதி கன்சல்டன்ட் என்ற நிறுவனத்தின் மூலம் டிட்கோ நிறுவனம்தான் இதற்கான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டது. தொழிற்சாலை துவங்க இருக்கும் பகுதிகளை ஆய்வு செய்கின்ற நேரத்தில், பல்வேறு உலக நாடுகளில் இருந்தும் அங்கு வந்து தங்குகின்ற ஏராளமான பறவைகள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற காரணத்தால், பம்பாயில் உள்ள சம்பந்தப்பட்ட சொசைட்டியோடு தொடர்பு கொண்டு விவரங்கள் கேட்கப்பட்டன. அதுகுறித்து விவரங்கள் முழுமையாக இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் மற்றும் பல பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. அந்தப் பறவைகள் தங்கும் பகுதிகள் அப்படியே விடப்பட வேண்டும் என்பதுதான் அவர்கள் செய்துள்ள சிபாரிசு.

எனவே இப்போதுள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால், கிட்டத்தட்ட 1 இலட்சம் ஏக்கர் நிலப்பரப்புள்ள அந்தப்பகுதி முழுவதும் அப்படியே பறவைகளுக்கு விடப்பட வேண்டுமா அல்லது, பறவைகளின் தேவைகளுக்குப் போக, மிச்சமுள்ள நிலங்களில் இந்த உப்பு தயாரிக்கும் அல்லது உப்பு சார்ந்த பொருள்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையைத் துவங்கலாமா என்பது குறித்து தான். அதை இப்போது ஆய்வு செய்து வருகிறோம். விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

கிருஷ்டியான் பேட்டை அருகே வெடிமருந்து தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டம்.

* வினா எண். 278—திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம் கிருஷ்டியான் பேட்டை அருகில் வெடிமருந்து தொழிற்சாலை அமைக்கப்போவது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், வேலை எப்போது துவங்கும்?

(இ) எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும்?

(ஈ) மதிப்பீடு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (அ), (ஆ), (இ) மற்றும் (ஈ) வடாற்காடு மாவட்டம் கிறிஸ்டியான் பேட்டை அருகிலே வெடி மருந்துத் தொழிற்சாலை அமைக்கும் உத்தேசம் இல்லை. ஆனால் அதே மாவட்டத்தில் காட்பாடி அருகில் உள்ள பனமடங்கி என்ற இடத்தில் ஏறக்குறைய 20 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. 15,000 டன் வெடி மருந்துகள் தயாரிக்கின்ற அந்தத் தொழிற்சாலை ஸ்வீடன் நாட்டின் ஒத்துழைப்போடு துவங்கப்படவிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 500 பேர்களுக்கு அந்தப் பகுதியிலே வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

[1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆரம்பத்தில் அறிவிக்கப்பட்டபோது கிறிஸ்தியாவ பேட்டை பகுதி என்று அறிவித்தார்கள். இப்போது பனமடங்கி என்ற இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அப்படி என்றால், பனமடங்கிப் பகுதியிலுள்ள அந்த நிலம் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, அர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு விட்டதா; இரண்டாவதாக, அந்த வெடி மருந்து தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை வேறொரு நாட்டுடன் சேர்ந்து தயாரிக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். மைய அரசு ஸ்வீடன் நாட்டுடன் சேர்ந்து அதை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்களா? அல்லது மாநில அரசே எடுத்து இம்மாதிரி செய்யப்போகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10.10)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : இந்தத் தொழிற்சாலைத் துவங்கும்போது சில விதிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இது வெடிமருந்து தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை என்பதால் சுற்றி கிராமப்புறங்களில் மக்கள் வாழ்கிற பகுதி, தொலைதூரத்தில் உள்ள வனப்பகுதி, அதேபோலுமேட்டுப்பாங்கான, பள்ளங்கள் நிறைந்த பகுதி போன்ற இவற்றையெல்லாம் கருத்தில்கொண்டு அந்தப் பகுதி தேர்வு செய்யப்பட்டது. அப்படி தேர்வு செய்த அடிப்படையில் தான் காட்பாடி பகுதி தேர்வு செய்யப்பட்டது. இந்த அமைப்பு, தமிழ்நாட்டு நிறுவனமான டி.கோ. ஸ்வீடன் நாட்டு ஒத்துழைப்பு போடு இந்தத் தொழிற்சாலை இருபது கோடி ரூபாய் மதிப்புடில் துவங்கப்பட இருக்கிறது. தனியாக தமிழ்நாடு தொழில் இயல் வெடிமருந்து நிறுவனம் என்ற நிறுவனம் தோற்றுவிக்கப்பட அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பின், அப்படிப்பட்ட நிறுவனத்தின் பெயரில் இந்தத் தொழிற்சாலை கட்டப்படும், நிர்வகிக்கப்படும்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : நான் கேட்டதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய, மாநில அரசுக்கு இல்லை என்ற நிலையில் தான் அவர்கள் பதில் வந்திருக்கிறது. தனி நிறுவனம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி தனி நிறுவனம் நிறுவப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் அந்த பனமடங்கி வட்டாரத்தில் மலைகள் அதிகமாக இருப்பதால் விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலங்களாக இல்லாமல் காட்டுப் பகுதியை இந்தத் தொழிற்சாலைக்காக பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இடம் ஆய்வு செய்யப்படுகிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மத்திய அரசினுடைய நேரடி முதலீடுதான் இல்லை என்று சொன்னேனே தவிர, மாநில அரசின் நிறுவனமான டி.கோ.தான் நடத்துவார்கள் ஸ்வீடன் நாட்டு ஒத்துழைப்புடன் என்று சொன்னேன். மாநில அரசுதான் இந்தத் தொழிற்சாலையைப் போடுகிறது. பலயிடங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. அதில் காட்பாடி பகுதி தேர்வு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : இந்தத் தொழிற்சாலை முதலில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. சாயலோடைக்கரை என்ற பகுதியில் நிலம் எல்லாம் பார்த்து முடிவு செய்யப்பட்டு பிறகு வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு எப்படி மாற்றப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலையைத் போடுவதற்கு அய்யகன் மேற்கொள்ளப்பட்டதற்கான ஆதாரங்கள் என்னிடம் இல்லை. நான் அப்படி அறிவித்ததாகவும் எனக்கு நினைவில்லை. நான் முன்னாலேயே இந்தத் தொழிற்சாலை பற்றி பேசியபோது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. பின்தங்கிய மாவட்டமாகிய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு பல்வேறு பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரிப் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது ஸ்லீடன் நாட்டு ஒத்துழைப்பின் பேரில் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஒத்துழைப்பு என்றால் பைனான்ஷியல் ஒத்துழைப்பா அல்லது டெக்னிக்கல் கொலாபரேஷனா? எப்படிப்பட்ட ஒத்துழைப்பு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : டெக்னிக்கல் ஒத்துழைப்புதான்.

அலிவலம், ஆண்டிவயல் கிராம ஆதிதிராவிடர் நலப் பள்ளிகளுக்கு நிரந்தரக் கட்டிடம் கட்டும் திட்டம்.

* வினா எண் 279—திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பேராலூரணித் தொகுதி அலிவலம் மற்றும் ஆண்டிவயல் அரிசன நலப்பள்ளிகளுக்கு நிரந்தரக் கட்டிடம் கட்டும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : ஆம். தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பேராலூரணித் தொகுதியில் உள்ள அலிவலம் ஆதிதிராவிடர் நலப்பள்ளிக்கு ரூ. 60,000 மதிப்பீட்டுச் செலவில் புதிய கட்டிடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. ஆண்டிவயல் ஆதிதிராவிடர் நலப்பள்ளிக்கு ரூ. 60,000 மதிப்பீட்டில் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : ஆண்டுவயல் அரிசன நலப் பள்ளி தொடர்ந்து மாதா கோவிலில் நடந்துவருகிறது. நீண்ட நாட்களாக அப்படியிருப்பதால், மாதா கோவிலில் ஏதாவது நடக்கிற காலத்தில் லீவ் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு என்று உடனடியாக ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : ஆண்டுவயல் பொறுத்த வரையில் சென்ற ஆண்டே அதற்கான ஒரு கட்டிடம் கட்டப் படும் ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. இருந்தாலும், இந்தப் பகுதி கடற்கரைக்கு அருகாமையில் அமைந்திருக்கிற காரணத்தால் அங்கே ஆஸ்பெஸ்டாஸ் ஷீட் போட்டு கூரை வேயப்படுமானால் அங்கிருக்கக்கூடிய காற்றின் காரணமாக அந்தக் கட்டிடம் பழுதடையக் கூடிய நிலை காரணமாக தற்போது அதிகாரிகள் ஆர். லி. லி. ரூஃபிங்க் போடுவதற்கான பரிந்துரையை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதற்கான திருத்த மதிப்பீடு ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் ரூபாயாகிறது. அது தற்போது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விரைவில் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை வினாக்கள்

* வினா எண் 280—திரு வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : திரு எம். சின்னசாமி : திரு எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) தமிழகத்திலுள்ள ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை விடுதியில் மாணவர் மாணவியர்கள் குலுக்குச்சீட்டு முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறார்களா?

(ஆ) ஆம் எனில் அந்த முறையை ரத்து செய்ய அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) மற்றும் (ஆ)

தமிழகத்திலுள்ள ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை விடுதியில் மாணவர் மாணவியர் குலுக்குச் சீட்டு முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட வேண்டுமென்று கடந்த பிப்ரவரி திங்களில் ஆணையிடப் பட்டது. இம்முறையில் குறைபாடுகள் தெரிவிக்கப்பட்டதை யொட்டி அரசு இதனை மறுபரிசீலனை செய்து அம்முறையை ரத்து செய்து தேர்வு குழு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையையே அமுல்படுத்தும்படி நவம்பர் திங்களில் மறு ஆணை வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலத்திலே இயங்கி வருகின்ற ஆதிதிராவிட நல விடுதிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு ஆதி திராவிடர்களுக்கு இத்தனை சதவிகிதம். பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு இத்தனை சதவிகிதம் என்றிருக்கிறது. அதைப்போல் உடல் ஊனமுற்றோர், விதவைகளின் குழந்தைகள் ஆகியோருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகித இடத்தை ஒதுக்குவதற்கு அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல் தற்போது விடுதிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்கின்ற போது, அவர்கள் சார்ந்த இனங்களின் அடிப்படையிலே வருமானத்தின் அடிப்படையிலே சேர்க்கப்படுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துகளை இந்த அரசு பரிவோடு பரிசீலனை செய்யும்.

வேடசந்தூர் திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநிலத்திலே பிளஸ் இரண்டு படிப்பை அமுல்படுத்தியதால், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் 11 ஆவதுக்குப் பிறகு மேலும் ஓராண்டு படிக்கின்ற நிலையில், கூடுதலாக 100 மாணவர்கள் சேர்க்கடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த மாநிலத்திலே இருக்கின்ற அனைத்து ஆதி திராவிட நல விடுதிகளிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகித மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போதுகூட அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் 10 சதவீதம் கூடுதலான மாணவர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற ஆணையை இந்த அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது. வருகின்ற ஆண்டில் இருக்கின்ற இட வசதிகளையும், அரசின் நிதி நிலைமையையும் பார்த்து, இதுபற்றி மேலும் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாணவர்களை குலுக்குச் சீட்டு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை இதுவரையில் எப்போதும் நடந்ததில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியும். இது சம்பந்தமாக முதலமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியபோது, 1000 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதாக உறுதி தந்தார்கள். இப்போது உள்ளூரிலே இருக்கின்ற மாணவர்கள் சிலருக்கு கிடைத்து, பல மாணவர்கள் 3, 7 மைல்களிலிருந்து பள்ளிக்கு வர வேண்டிய ஒரு அவலமான நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் தந்த உறுதியை அடிப்படையில், ஆதி திராவிட நல அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட தூரத்திலே இருந்து நடந்து வருகின்ற மாணவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு தனி ஸ்கீம் போட்டு, உடனடியாக அவர்களுக்கு வசதி செய்து தரப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

[1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே பதிலளித்திருக்கிறேன். அரசின் நிதிநிலைமையைப் பார்த்து, அதைப்பற்றி நிச்சயமாக இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. ஜி. முர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விடுதிகளிலே மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு அவர்களின் வருமான வரம்பு, விடுதியிலே இருந்து இருக்கின்ற தூரம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பக்கத்திலேயே, ஒரு வேளை உணவுக்கு வழியில்லாமல் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வறுமையை கணக்கிலெடுத்து, அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு தனி தவணம் செலுத்துவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது போன்ற நிலைமைகளை உணர்ந்து தான், ஏற்கனவே அரசு அறிவுரை குழு அமைத்து, அவர்கள் மாணவ, மாணவிகளை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிலே, அந்தக் குழுவிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களும் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரி பார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தகவல் கோரல்

உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள அறிவிப்புகள்

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று சபை கூட்டத்தின் கடைசி நாள் ஸ்டேட் முழுவதும் ஸ்டரைக் ஏற்படக்கூடிய சிட்சுவேஷன் வரக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திரு கே. டி. கோசல்ராம் என்ற எம். பி. ஒரு ஊழியரை அடித்து...

(முற்பகல் 10.20)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு கடைசி நாள். எல்லாவற்றையும் இன்றைக்கே எடுத்துக் கொள்வது என்பது கடினமான காரியம். ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை இன்று எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஒருவரை ஒரு ரெஸ் பான்சிபிள் எம். பி. அடித்து இருக்கிறார். அவரை அரசுட் கூட பண்ணவில்லை.

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

What the people would think about the house. Atleast ask the Minister to make a Statement about it.

அல்லது ஒரு அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷனோடு இந்த தீர்மானத்தையும் எடுத்துக் கொள்ள ரூலை சஸ்பெண்டு செய்ய தீர்மானம் கொண்டு வர வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கப் பட்டிருப்பதாக திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. ரகுமான்கான் போன்றவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தாங்கள் இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறீர்கள். எல்லாவற்றையும் இன்றைக்கே எப்படி எடுத்துக் கொள்ள முடியும்?

திரு. ரா. உமாநாத்: இது முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதால் இன்றைக்கு கடைசி நாள் கூட்டமாக இருப்பதால் வேறு வழியில்லை என்பதால் ஜனங்கள் அஜிட்டேட் ஆகக்கூடிய, இந்த அவையை அச்சப்படுத்தக்கூடிய விஷயமாக இருப்பதால் எம். பி. அடித்த விஷயம்.

Let the Ministers make a Statement or take this Adjournment Motion also by suspending the relevant Rule

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்றைக்கு 3,4 பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை செயல்படும் எடுத்துக் கொண்டால் மின்னுவை விவாதத்தை எப்போது எடுத்துக் கொள்வது? எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம், திரு. நெடுமாறன் திரு. ஆண்டித் தேவர் எல்லோரும் பேசியாக வேண்டும். அதற்குப் பிறகு இந்தச் சபையை ஒத்தி வைத்தாக வேண்டும். இது சிறிய சம்பவம் தான். பெரியதாகத் தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) அடித்ததாகச் சொல்கிறார். ஆனால் அவர் இல்லை என்று. ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுக்கிறார். ஆகவே சபையிலே இதை எப்படி எடுப்பது என்று தெரியவில்லை.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்: ஒரு ரெஸ்பான்சிபிள் எம். பி. அந்தமாதிரிச் செய்யவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார். பத்திரிகையிலே வந்து இருக்கிறது. இங்கே இர்ரெஸ்பான்சிபிள் ஸ்டேட்மெண்டை உறுப்பினர் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத்: இர்ரெஸ்பான்சிபிள் ஸ்டேட்மெண்ட் என்று எப்படி சொல்லமுடியும்?

The intervention of Mr. Haja Shariff is only irresponsible தங்கள் அனுமதியோடு தான் நான் பேசியிருக்கிறேன். திரு. ஹாஜா செரீப் தான் மோஸ்ட் இர்ரெஸ்பான்சிபிளாகச் சொல்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் சொன்னார். தாங்கள் சொன்னீர்கள். சரியாகப் போய் விட்டது. அவ்வளவுதான்.

[1982 மிப்ரவரி 19]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த மூன்று நாட்களாகவே நாங்கள் இதையெல்லாம் சொல்லவேண்டுமென்றாலும் அதற்கு விதியில் இடமில்லை என்று அப்படியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. நேற்றைய தினம் இங்கே எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது, நான் மாலையிலே வர முடியவில்லை. நேற்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் செல்கிற சாலையில் வெடிகுண்டு வைத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று வெடித்து.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு-குழப்பம்) நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்பதை கேட்டுவிட்டு, நான் பேசலாமா வேண்டாமா என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். எழுந்தவுடனே பேசக் கூடாது என்றால்?

திரு. துரைமுருகன் : நாவலர் அவர்கள் பேசக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுதான் சொன்னீர்களே விதியைத் தளர்த்தி, இந்தப் பிரச்சினை குறித்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை, இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். இருக்கின்ற பிரச்சினையை நான் விளக்கிச் சொல்கிறேன், அப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அதற்குள் ஏன் அவசரப்பட்ட வேண்டுமென்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு)

3. அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) விதி 58ஐத் தளர்த்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“ஒரு நாள் கூட்டத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரச்சனைகளை எடுத்தக் கொள்ளக் கூடாது என்றுள்ள விதி 58-தளர்த்தப்பட்டு இன்று (19-2-82) இரண்டுப் பொருள்கள் எடுத்துக் கொள்ளப் பெறலாம்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(அ) வாடிப்பட்டிாவலர்கள் ஊராட்சிப்பள்ளியில் பணிபுரியும் சீனியம்மாளைத் துன்புறுத்தியது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். மதுரை மாவட்டம் வாடிப்பட்டியில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளியில் உதவி ஆசிரியையாகப் பணியாற்றும் திருமதி எம். சீனியம்மாள் என்பவரை 1-2-82 அன்று காலை பள்ளியில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது போலீசார் அவரை பலவந்தமாக

1982 பிப்ரவரி 19]

[பேரவைத் தலைவர்]

அழைத்துச் சென்று வாடிப்பட்டி காவல் நிலையத்தில் தாக்கியுள்ளனர். அவருடைய கணவர் முன்னாள் ராணுவ வீரர் திரு. நல்லகாமன் என்பவரையும், அவர் மகன் மதிவாணன் என்பவரையும் காவல் நிலையத்தில் வைத்து தாக்கி பலத்த காயங்களை ஏற்படுத்தி அந்த இருவரையும் கையில் விலங்கிட்டு தெருவில் ஊர்வலமாக இழுத்துச் சென்றதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த மூவர் மீதும் தவறான வழக்குப் போட்டு அவர்களைச் சிறுக்கு அனுப்பியது அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியுள்ள பதட்டநிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்என்னும் தீர்மானத்தை முன்மொழிய அனுமதி கேட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு அறிவிப்பு வந்துள்ளது. இதே பொருளில் கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களிடமிருந்தும் அறிவிப்புகள் வந்துள்ளன. திருவாளர்கள் ப. நெடுமாறன், ஏ. சந்திரசேகரன், என். வரதராசன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், சோ. அழகர்சாமி, ஆர். கருப்பையா, மு. அம்பிகாபதி, பொ. உத்திராபதி, ந. பழனிவேல், கே. தனுக்கோடி தேவர், பாபு ஜனார்த்தனம், ப. பொன்னுரங்கம், உ. சுப்பிரமணியம், சு. பாலன், அ. ரகுமங்கன், கே. எம். தங்கமணி, நா. சுந்தரராஜ், பொ. விஜயராகவன், ஆர். நவநீதிகிருஷ்ண பாண்டியன், எஸ். என். இராமசாமி, மற்றும் குமரி அனந்தன்.

இது எப்படி அவசரப் பொதுமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் அவர்கள்.

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதுரை மாவட்டம் வாடிப்பட்டியில் உதவி ஆசிரியை சீனியம்மாள் அவர்களை வாடிப்பட்டி காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று கொடுமைப்படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த அம்மையாருடைய கணவர் முன்னாள் இராணுவ வீரர் நல்லகாமன் என்பவரையும், அவருடைய மகன் மதிவாணன் என்பவரையும் விலங்கிட்டுத் தெருக்களிலே இழுத்து, அடித்து கொடுமைப்படுத்தியது சம்பந்தமாக இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களை கொடுத்திருக்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சீனியம்மாள் என்ற ஆசிரியை வாடிப்பட்டியிலே ஆயுதக் காவல் படையேச் சேர்ந்த பைரம்சிங் என்பவர் வீட்டில் 5000 ரூபாய் ஒத்தி கொடுத்து வாடகைக்கு இருந்திருக்கிறார்கள். அந்த பைரம்சிங் என்பவர் ஆயுதப் படையில் இருந்தாலுங்கூட இங்குள்ள வாடிப்பட்டி காவல் நிலையத்திற்கு வந்து வீட்டில் குடியிருக்கக்கூடாது என்று சொல்லி சீனியம்மாளையும், அவருடைய கணவரையும் காலி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, காவல்துறையை அணுகி, வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த அம்மையரும், கணவரும் நாங்கள் கொடுத்த 5,000 ரூபாயை கொடுத்துவிட்டால் நங்கள் வீட்டை காலி செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலும் பலவந்தமாக அவர்களைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில் சிவில் கோர்ட்டிற்குச் சென்று அந்த ஆசிரியை தடை உத்தரவை வாங்கி வைத்திருந்தும், சிவில் கோர்ட்டின் அனுமதியையும் மீறி, காவல்துறையைச் சார்ந்த அங்கேயுள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டரும், காவல் துறையினரும் அவர்களை பலவந்தமாக வெளியேற வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த வற்புறுத்தலுக்கு மாறாக, சிவில் கோர்ட்டில் உத்தரவு இருக்கிறது என்று சொல்லியும், அந்த ஆசிரியைப் பள்ளிச் சென்று காலை 8.30 மணி அளவில் ஆசிரியர் பட்டியலில் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு வேலைக்கு சென்ற நேரத்திலே, பெண் காவலர்களை அனுப்பி, தலைமை ஆசிரியருடைய அனுமதியும் இன்றி காவல் நிலையத்திற்கு இழுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

அங்கே வைத்து, அந்த ஆசிரியையை அந்தக் காவல் துறையை சேர்ந்தவர்கள், 'பேரடி, வாடி' என்றெல்லாம் அவமானமாகப் பேசி, அந்த அம்மையாரைச் சங்கிலியைக் கட்டி அறையிலே அடையுங்கள் என்று அந்தக்காவல் துறையைச் சேர்ந்த போலீஸ் அதிகாரி சொல்லியிருக்கிறார். அப்பொழுது பக்கத்தில் இருந்த கணவர் ஏன் ஒரு பெண்ணை அவமானமாகப் பேசுகிறீர்கள்? எதற்காகச் சங்கிலியில் கட்டிப் போடச் செரல்கிறீர்கள் என்று கேட்டதற்காக, அவரைக் கடுமையாகத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையாரின் சேலையை உருவி, பாவாடை, ரவிக்கையோடு ஒரு அறையிலே அடைத்துவிட்டு, அந்த இராணுவ வீரரைப் போலீசார் கடுமையாகத் தாக்கி, படுகாயத்திற்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறார்கள். அதோடு அவர்கள் நிற்கவில்லை. அங்கே, தரயும் தகப்பனும் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்களா என்று பார்க்க வந்த அவர்களது மகன் மதிவாணன் என்பவரையும் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர் அடித்ததோடு மட்டுமல்ல. ஆயுதப்படையைச் சேர்ந்த பைரங்கிம், அந்த காவல் நிலையத்திற்குச் சம்பந்தப்படாதவராய் இருந்தாலுங்கூட, அவர்தான் அந்த மதிவாணன் என்ற பையனை இழுத்துச் சென்று காவல் நிலையத்திலே ஒப்படைத்திருக்கிறார். அப்படிக்கடுமையாகத் தாக்கியதோடு நில்லாமல், அந்த அம்மையாரைப் பாவாடை, ஜாக்கெட்டோடு, அறையிலே அடைத்துவிட்டு, படுகாயத்திற்கு உள்ளாக்கிய அந்த இராணுவ வீரரையும், அவருடைய மகனையும் சங்கிலியால் கட்டி, வாடிப்பட்டி தெருவிலே பொதுமக்கள் ஆயிரம் பேர், இரண்டாயிரம் பேர் கூடி வேடிக்கைப் பார்க்கின்ற அளவுக்கு பஸ் நிலையம் வரை இழுத்துச் சென்று, கொடுமைப்படுத்தியதோடு மட்டும் அல்லாமல், அவருக்கு மருத்துவ உதவி கூடக் கொடுக்காமல் அவர் மீது, கொலை செய்ய முயற்சித்தார்.

1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

என்ற ஒரு வழக்கினைப் போட்டு, நிலக்கோட்டை மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டு முன்னால், ஆஜர்படுத்தியபொழுது, அந்த மாஜிஸ்திரேட் அவர்களே பரிதாபத்தோடு பார்த்து இவ்வளவு அடிப்பட்டு காயத்தோடு உள்ளவருக்கு முதல் உதவி செய்ய வேண்டிய கடமைப்பட்ட போலீசார் கொடுமையாகக் கொண்டு வந்து ஆஜர்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு சிகிச்சை அளியுங்கள் என்று மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மாஜிஸ்திரேட் உத்தரவை மீறி, மருத்துவமனையில் சிகிச்சை அளிக்காமல் சிறையிலே அடைத்து, சிறை மருத்துவர் அவருக்கு சிகிச்சை அளிப்பார் என்று அறிவித்துவிட்டார்கள். ஜாமீனில்கூட விட முடியாத, கொலைக் குற்றம்—307-வது செக்ஷன் கீழ், அந்த அம்மையாரையும் அவருடைய கணவரையும் மதிவாணன் என்ற பையனையும் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி சிறையிலே அடைத்திருக்கிறார்கள். 15 நாள் கொடுங்காயத்தோடு கூட அவர்கள் ஜாமீனில் வர முடியவில்லை. ஆனால், மாஜிஸ்திரேட் அவர்கள் காயத்தோடு இருக்கிற காரணத்தால், பெண் ஆசிரியை மட்டும் பெண் என்ற எதிர்ப்பினை உபயோகப்படுத்தி, அவர்களை ஜாமீனில் விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி கொடுமை நடத்திய அந்த காவல் படை அதிகாரிகள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், போடப்பட்டிருக்கிற பொய் வழக்கையும் உடனடியாக வாபஸ் பெறவேண்டும். அவர்மீது கொலை செய்ய முயற்சி என்ற வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக, அங்கே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உட்பட அனைத்துக் கட்சிகளும் கடையடைப்பு செய்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் சமுதாயம் கொந்தளித்திருக்கிறது. நாடு முழுவதும் போராட்டங்களும் பதட்ட நிலைகளும் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு இந்த அரசு அந்த ஆசிரியை மீதும் அவர் கணவர் மீதும் போடப்பட்டிருக்கிற வழக்கினை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்பதோடு, இதனால் மிகவும் பதட்டமான நிலையிருக்கிறது என்பதால், முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனையாக இருப்பதால், இந்த அவையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித் தேவர் வாடிப்பட்டியிலே, அண்மையிலே நடைபெற்ற இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி விவரமாகச் சொன்னார். இதிலே நாம் கவனிக்க வேண்டிய சில முக்கியமான அம்சங்கள் உண்டு. ஒத்திக்கு வாங்கியிருந்த வீட்டில் குடியிருப்பவர் அவர். அந்த வீட்டுக்காரருக்கும் அவருக்கும் ஏற்பட்டது ஒரு சிவில் சம்பந்தமான தகராறு. அதிலே போலீஸ் தலையிடுவதற்கு எந்தவிதமான நியாயமும் இல்லை. இது சிவில் சம்பந்தமான தகராறை, சிவில் நீதிமன்றத்திலே போய் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விட்டு விட வேண்டிய போலீஸ் அதிகாரி, வீட்டிலே குடியிருக்கக் கூடிய ஆசிரியையை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்து வரச் செய்து, அங்கே அவமானகரமாக திட்டி அடித்து, அவரை சட்ட

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

விரோதமான முறையிலே லாக்-அப் செய்திருக்கிறார். இதை ஏன் என்று கேட்பதற்கு வந்த அந்த ஆசிரியரின் கணவரையும், அதற்குப் பின்னாலே வந்த அவரது மகனையும் அடித்து, ஏதோ மிகப்பெரிய கிரிமினல் குற்றவாளிகளை இழுத்து வருவதைப் போல, இரண்டு பேருக்கும் விலங்கிட்டு அந்த வாடிப்பட்டி நகர வீதிகள் வழியாக அடித்து இழுத்து அவமானப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

முற்றிலும் சிவில் சம்பந்தமான ஒரு விவகாரத்திலே போலீஸ் அதிகாரி இப்படி அத்துமீறி-அன்லாஃபுல் லாக்-அப்-செய்து சட்ட விரோதமான முறையிலே அவர்களைக் கைது செய்து, அடித்து பகிரங்கமாக வாடிப்பட்டி நகர வீதிகளிலே இழுத்துச் சென்று கொடுமை செய்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொன்னால்மட்டும் போதாது. போலீஸ் அதிகாரிகள், இப்படி அத்துமீறி மாநிலம் பூராவும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்திகள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு இது ஒரு சரியான சான்றாக அமைந்திருக்கின்றது. இப்போன்ற சம்பவங்கள் எதிர்நிலத்தில் நடக் காமல் இருக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிகள், சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள், அவர்களே, இப்படி அத்துமீறி ஒழுங்கற்ற முறையிலே மக்களை அசுறுத்துகின்ற முறையிலே தங்கள் விருப்பு வெருப்புக்கேற்ப, அராஜகமா வேலியே பயிரை மேயுமானால், பின்னால் நாட்டில் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு யார் பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்ற பிரதான கேள்வி இந்த நிழ்ச்சியால் எழுகின்றது.

பள்ளியிலே வேலை பார்க்கும் அந்த ஆசிரியைக்கு அந்த வீட்டிலே இருக்க உரிமை இருந்து கூட, அதை ஒத்திவைத்த பத்திரம் இருந்தாலும் கூட, அவர்களிடம் எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். வீட்டுக்காரர் அந்த சிவில் கோர்ட்டுக்கும் போய் நடவடிக்கை எடுக்காமல், வேறு விதத்திலே சரிகட்டிக் கொண்டு அந்தப் போலீஸ் அதிகாரியின் உதவியால் இப்போன்ற அக்கிரமங்களைத் தொடர்ந்து நடத்தப்படுமானால் இந்த நாடு ஜனநாயக நாடாக இருக்க முடியாத, பரிதாபகரமான சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே இப்போன்ற போலீஸ் அதிகாரிகளின்மீது மிகக் கொடுமையான முறையிலே நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகத்தான் எதிர்நிலத்தில் இதுபோன்ற சம்பவங்களைத் தடுக்க முடியும் என்று சுட்டிக்காட்டி, இந்த நிழ்ச்சியைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சந்திரசேகன்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னாலே இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்டித் தேவர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்களும், மதுரை மாவட்டத்திலே வாடிப்பட்டியிலே ஒரு ஒன்றியத்தின் பள்ளி ஆசிரியை எந்த வகையிலே இங்கே துன்புறுத்தப்பட்டார் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 19

[திரு. ஏ. சந்திரசேகரன்]

இந்த பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் வாடிப்பட்டியிலே ஒன்றிய ஆசிரியையாக இருக்கக் கூடிய சீனி அம்மாள் என்பவரும் அவருடைய கணவர் நல்லக்காமன் என்பவரும் பைரம் சிங் என்பவர் வீட்டை ஒத்தியாக எடுத்து இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். 5 ஆண்டுகளுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற முறையிலே குடியிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்போது பைரம் சிங் அந்த வீட்டை காலி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, வாடிப்பட்டி சப் இன்ஸ்பெக்டராக இருக்கக் கூடிய பிரேம்குமார், இது சிவில் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு என்ற போதிலும் அவர் இந்த விவகாரத்திலே எந்தவித ஈடுபாடும் இல்லாமல் தலையிட்டு 1-2-1982 அன்று அவர்களை அழைத்துக் காவல் நிலையத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். நல்லக்காமன் என்பவரைத்தான் முதலிலே அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக சீனி அம்மாளை அழைத்துத் தகாத முறையிலே அவர்களைக் கடுமையாக நடத்தியிருக்கிறார். அவர்களை அடித்து அவமானப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவமானப்படுத்தப்பட்ட அவர்களை ரோட்டிலே சங்கிலியால் கட்டி இழுத்து வேதனைப்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலேயிருந்து கொந்தளிப்பான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வாடிப்பட்டி ஒன்றியத்தில் உள்ள சிரியர்கள் ஒன்றாகக் கூடி போராட்டத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 6-2-82 அன்று சர்வ கட்சியின் சார்பாக அங்கே கூட்டம் நடத்தப்பட்டது.

ஆகவே, இந்தக் கொந்தளிப்பான நிலை உருவாகாதே தடுக்கும் வகையில், இது குறித்து விரிவாக விவாதிக்கும் வகையில் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10.40]

திரு. என். வரதராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம் வாடிப்பட்டி காவல் சரகத்தைச் சேர்ந்த ஒன்றியப் பள்ளி ஆசிரியை சீனி அம்மாள், அவரது கணவரும், அவரது குமாரரும் 1-2-1982-ஆம் தேதி வாடிப்பட்டி காவல் நிலையத்தில் மிருத்தனமாகத்தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்ற மிகக் கவலைப்படக்கூடிய முக்கியமான நிகழ்ச்சி நடந்து இருக்கிறது. அந்த ஆசிரியை வேலை செய்யும் இடத்திலிருந்து கைது செய்து, சட்டவிரோதமாக அடைத்து இருக்கிறார்கள். அவருடைய ஆடைகளைக் களைந்து எந்த அளவிற்குச் அவரை மாண்புமிகுப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்கு செய்து இருக்கிறார்கள். கையில் விலங்கிட்டு நகர வீதிகளில் அவருடைய கணவரை அடித்துக்கொண்ட அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு வேளை அந்த வாடிப்பட்டி காவல் நிலையத்தில் இருக்கும் எஸ். ஐ. அவர்களுக்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் கதாசிரியர்கள் மனோன் மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய கதை பிடிக்கவில்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை, ஒரு புதிய கதையை எழுதி

[திரு. என். வரதராஜன்]

19822 பிப்ரவரி 19

இருக்கிறார்கள். ஆகவே தான், நடுரோட்டிலேயே கையில் விலங்கிட்டு அடித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். விசாரிப்பதைக் கூட போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து விசாரிக்க மாட்டாராம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வாடிப்பட்டி காவல் நிலையத்தில் நடைபெற்று இருக்கின்றன.

இருந்தாலும், அந்த எஸ். ஐ. என்ன செய்திருக்கின்றார் என்றால் தன்னைக் கத்தியால் குத்த போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அவர்கள் சேர்ந்து வந்தார்கள் என்று கூறி, ஒரு வழக்கை ஜோடித்து, பக்கத்தில் இருக்கின்ற-வாடிப்பட்டிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற கொடைரோடு, சோழவந்தான் போன்ற காவல் நிலையங்களில் இருந்து போலீசை அழைத்து, மதுரை வடக்கு மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கும் தகவல் கொடுத்து, ஒரு மிகப் பெரிய சர்ப்பாறை நடத்தி, அங்கே ஒரு ரத்தக்களரியை நடத்தி முடித்திருக்கும் ஒரு சோகசம்பவம் நடந்து இருக்கிறது. இன்று அதையும் நடத்திவிட்டு, மாநில அரசுக்கும் என்ன ரிப்போர்ட் கொடுத்து இருக்கிறார் என்றால், எங்கையெல்லாம் அடிக்க வந்தார்கள், ஆகவே இடையெல்லாம் செய்தோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கே இருக்கும் மக்கள் உண்மை நிலைமைகளை, உண்மை சம்பவத்தை அறிந்த காரணத்தால், அனைத்துக் கட்சிகளும்-அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் உள்பட அதற்கு எதிராக ஒரு பேரியக்கம் நடத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த நகரத்தில் உள்ள வியாபாரிகளின் கடை மூலத்து அடைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும்படியான ஆசிரியப்பெருமக்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் காவல் அதிகாரிகளின் அத்து மீறிய செய்கை அந்தப் பகுதி மக்கள் மத்தியில் ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை இந்த நிகழ்ச்சிகள் நமக்குத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

ஏற்கனவே நாம் சில கெய்டு லைன்ஸ் கொடுத்து இருக்கிறோம். போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் மூலமே அவற்றைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். சிவில் வழக்குகளிலே போலீசார் தலையிடக்கூடாது என்று உறுதியான கெய்டு லைன்ஸ் கொடுத்து இருக்கிறோம். ஆனால் நாம் கொடுத்து இருக்கும் கெய்டு லைன்ஸ் உலக அவர்கள் அனுஷ்டிக்க மாட்டார்கள். அதற்குப் புறம்பாக வேலை செய்வார்கள். நடந்து இருக்கும் உண்மைச் சம்பவம் என்ன? ஒரு சிவில் வழக்கு. அந்த சிரியை 20 அண்டு காலமாக ஒரு வீட்டில் குடியிருக்கிறார்கள். அந்த வீடு ஒரு ஆயுத காவல் எஸ். ஐக்குச் சொந்தமான வீடு. அதை அவரிடத்தில் இருந்து பறிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், சிவில் கோர்ட்டில் தான் விசாரிக்கப்படவேண்டும். அதற்கு மாறாக போலீஸ் நிர்ப்பந்தமாக அதைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு, அடித்திட்டு நடத்தி, படுகாயம் உண்டாக்கி, சர்க்கார் கொள்ளைக்கு எதிராக இருந்தாலும் அதையும் மீறி, ஜனங்களிடத்தில் ஒரு வேதனையை உண்டாக்கும் சம்பவத்தை, வாடிப்பட்டியில் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. என். வரதராஜன்]

இந்தச் சம்பவத்தை ஒட்டி அந்த வட்டாரத்தில் நடந்து இருக்கும் சிலபல பிரச்னைகளையும் நான் கவனிக்க வேண்டும். நான் இங்கே வற்புறுத்த விரும்புவது எல்லாம் அரசு இன்றைக்கு பல்வேறு பிரச்னைகளை விவாதித்து வருகிறது. திருச்செந்தூரில் நடந்து இருக்கும் சம்பவம். அதைத் தொடர்ந்து, அதற்கு அடுத்து திருச்செந்தூரில் மற்றொரு சம்பவம். அர்ச்சகர் அண்ணாவி தாக்கப்படுகிறார். நேற்றையதினம் இங்கே தருமபுரி மாவட்டத்தில் நடந்ததைப் பற்றி பலவற்றை விவாதித்தோம். இன்றைக்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் வரம்பு மீறி தவறான செயல்களை இழைத்து விட்டு, தவறான ரிப்போர்ட்டை அனுப்பிவிட்டு, ஜனங்களிடத்தில் ஒரு ரொடுமையான சூழ்நிலையை உருவாக்கி விட்டு, அரசுக்கும் ஜனங்களுக்கும் இடையே, விரோதம் உண்டாக்கும் சூழ்நிலை வளர்ந்து வருகிறது என்பதை அரசு கவனிக்க வேண்டும். மேலும் மக்-ஸிடத்தில் இருந்து இந்த அரசு தனிமைப்படுத்தும் போக்கில் இது போகிறதா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

ஏற்கெனவே திருச்சி சம்பவத்தை நாம் இங்கே விவாதித்தோம். சிறையிலே இருக்கிற அடித்துக்கொன்றுவிட்டு, தற்கொலை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முருகேசன் கமிஷன் வைக்கப்பட்டு, நீதி விசாரணை நடத்தினோம். அந்த விசாரணையினால் சில உண்மைகள் நமக்குக்கிடைத்தன. தவறான முறையிலே அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி கொடுமைகள் புரியும் இத்தகைய சம்பவங்கள் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் வைத்து, உண்மையைக் கண்டறிவது அரசுக்கு நல்லது.

இந்த சீனியம்மாள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னையில் தாக்குதல் நடத்தியதும் அல்லாமல் அவர்கள் மீது பொய் வழக்கும் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சீனியம்மாள் என்ற ஆசிரியையின்கணவன் மீது வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள், அந்த வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் பெற வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் இனி வருங்காலத்திலே இப்படிப்பட்ட தவறிகள் நடக்காமல் தடுக்கப்பட வேண்டும். இது சம்பந்தப்பட்ட உண்மை என்ன என்பதை தெளிவாகக் கண்டறிய வேண்டும். அதற்கு ஒரு நீதி விசாரணை கமிஷன் வைத்து, விசாரணை நடத்தினால் அரசுக்கு நல்லது என்று கூறி, இத்தகைய பல்வேறு பிரச்னைகளைப்பற்றி எல்லாம் விவாதிக்க வேண்டியிருப்பதால் அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மதுரை மாவட்டம் வாடிப்பட்டியில் ஆசிரியை சீனியம்மாள் பிரச்னை சம்பந்தமாக அங்கே இருக்கிற காவல் துறையினர் சுடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள், வீட்டுக்கு பணம் கொடுத்து குடியிருக்கிறார்கள். அப்படி குடியிருக்கிறவர்களை காவல் துறையினரைப் பயன்படுத்தி வெளிப் புகாரும் முயற்சியில் ஆயுதப்படைகளைச் சேர்ந்தவர் சுடுபட்டிருக்கிறார். இதில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர் முன்னாள் இராணுவத்தினர். அந்த முன்னாள் இராணுவ வீரர் சீனியம்மாளுடைய

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1982 பிப்ரவரி 19]

கணவர். ஒரு ஆசிரியை குடும்பத்திற்கு, ஒரு முன்னாள் இராணுவ வீரர் குடும்பத்திற்கு தமிழ்நாட்டில் இந்த கதி என்றால் தமிழக காவல் துறையினர் சாதாரண மக்கள் மீது யுத்தம் தொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தர்மபுரி மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, வடாற்காடு மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, காவல் துறையைச் சேர்ந்த சிலர் மக்கள்மீது யுத்தத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அதனுடைய அடையாளம்தான் இந்தச் சம்பவம்.

மதுரை மாவட்டம் வாடிப்பட்டி வீதியிலே சீனியம்மாள் கணவன் நல்லகாமன் என்பவரும், அவருடைய மகன் மதிவாணன் என்பவரும் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு இழுத்துச் செல்லப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இது என்ன புருஷோத்தமன் ஆட்சியா? மன்னர் ஆட்சியிலேதான் இப்படிச் செய்வார்கள். திருமலை மன்னன் ஆட்சியிலே மதுரை வீரனை சங்கிலியால் கட்டி இழுத்துச் சென்றார்கள், மதுரையிலே. அதைப்போல மனோகராவில் சிவாஜியை இழுத்துச் சென்றார்கள். ஆனால் இங்கே நடப்பது அப்படிப்பட்ட மன்னர் ஆட்சியா? எந்த மக்களிடையிலே ஓட்டு வாங்கி ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்களோ அந்த மக்களை காவல் துறையினர் இப்படிக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய தோழர் வரதராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்தால் காவல் துறை செய்வது எல்லாம் அக்கிரமம், அநியாயம் என்பது வெளிப்படும். ஏற்கெனவே வந்த கமிஷன் தீர்ப்புகள் அப்படி அமைந்திருக்கின்றன. சாதாரண மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் இத்தகைய அந்துகள் பற்றி இந்த அவையிலே தெளிவாக விவாதிக்க வேண்டும். இது மட்டுமல்லாமல் இன்னும் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் விவாதிக்க வேண்டும். ஒரு மன்னர் ஆட்சியில் நடப்பதுபோல சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. காவல் துறையினர் இன்றைக்கு கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறையிலே காக்கிச் சட்டைப் போட்ட குண்டர்களை இதற்காக வைத்திருக்கிறார்களோ என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவாதிக்க இன்றைக்கு இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே. மதுரை மாவட்டம் வாடிப்பட்டி போலீஸ் ஸ்டேஷன் சப் இன்ஸ்பெக்டர் பிரேம்குமார் என்பவர் சீனியம்மாள் என்ற ஆசிரியை, அவருடைய கணவன், அவருடைய மகன் மதிவாணன் ஆகியோரை எந்த அளவுக்கு கொடுமைப்படுத்தினார்கள் என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு இதைப்போன்ற பல்வேறு சம்பவங்கள் தொடர் நிகழ்ச்சியாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன, இப்படிப்பட்ட பல்வேறு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் மீது நாம் இங்கே பேசியிருக்கிறோம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு கைதியை அடித்து கொலை செய்து விட்டு, தப்பி ஓடும்போது கிணற்றில் விழுந்து செத்தார் என்று சொன்னார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள். சுருக்கமாகச் சொல்லி முடியுங்கள்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : நான் இந்தப் பிரச்சனைப் பற்றி தான் பேசுகிறேன். தொடர்ச்சியாக காவல்துறையினர் நடவடிக்கை எப்படி இருக்கிறது என்பதற்காக அந்த சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டேன். இப்படி தொடர்ச்சியாக அக்கிரமங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே எந்தக் காரணம் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றதோ அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அவையின் அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்ற வகையிலே எந்த அளவுக்குச் சொல்ல முடியுமோ அதைச் சொல்வதுதான் நியாயமே தவிர மற்ற உதாரணங்களை மட்டுமே எடுத்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பது பொருத்தமாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன், இதற்கு மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் தீர்ப்பை வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இப்பிரச்சினை குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர மற்ற உதாரணங்கள் எல்லாம் இங்கே சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே,

*

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டு விவாதிக்கிறபோது தான் பிரச்சினைக்குள் போய் விளக்கங்கள் சொல்லலாம்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே,

*

*

*

*

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் எல்லோரையும் விட அதிகமாக நேரம் எடுத்துக் கொண்டு பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். சம்பந்தம் இல்லாததை எல்லாம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

*

*

*

(*) மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சம்பந்தம் இல்லாமல் கடைசியிலே பேசிய வாக்கியங்களை எல்லாம் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

*

*

*

(மணியடிக்கப் பெற்று அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப் பட்டார்)

திரு. பொ. விஜயராகவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம் வாடிப்பட்டியில் கடந்த பிப்ரவரி மாதம் 1 ஆம் தேதி, திருமதி சீனி அம்மாள் என்று சொல்லப்படுகிற ஆசிரியை ஒருவரை வசடிப்பட்டி காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த பிரேம்குமார் என்ற ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வற்புறுத்தி காவல்நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கே துன்புறுத்தியதைப், பற்றி இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு நேன்.

சீனி அம்மாள் என்பவர் திரு. பைரவசிங் என்பவருடைய வீட்டில் குடியிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்கும் அவருக்கும் இடையே நடைபெற்ற சிவில் தகராறையொட்டி எழுந்த இந்தச் சம்பவத்தில், அது சிவில் தகராறு என்ற அளவிலே மட்டும் இருக்கிற காரணத்தைக் கூட மறந்து விட்டு, போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், அந்த அம்பாளைக் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அடித்து, துன்புறுத்து வது என்பது தன்னுடைய பதவியை தவறாகப் பயன்படுத்தினார் என்பதற்கே ஆதாரமாகிறது. தமிழகத்தில் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடந்த வண்ணம் உள்ளன. இவைகளை யெல்லாம் பார்க்கிறபோது போலீஸ் ராஜ்யம் தான் நடைபெறு கிறதா என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகிற அளவுக்கு, மன வேதனை தரக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துகிறது.

அந்த ஆசிரியைக்கும், அவருடைய வீட்டுச் சொந்தக்கார ருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட தகராறு என்பது ஒரு சிவில் சம்பவம். அந்த சிவில் சம்பவத்தில் போய் போலீசார்கள் நுழைய வேண்டிய காரணமே, அவசியமே கிடையாது. அப்படி இருந்தாலும் அந்த வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர் சிவில் கோர்ட் மூலம் வேண்டிய பரிகாரத்தை தேட முடியும். அப்படி இருக்கிற நிலையில், தன்னுடைய போலீஸ் அதிகாரி என்ற பதவிச் சலுகையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, தனக்கு இருக்கிற சொந்த செல் வாக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இதுபோன்ற பொது மக்களை—ஆசிரியைகளை துன்புறுத்துவது போன்ற செயல் களெல்லாம், எந்தநாகரிகத்திலேயும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத செயல். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெறாத வண்ணமும் நடைபெற்ற இந்த நிகழ்ச்சிக்கு நீதி கிடைக்கும் வண்ணமும், இதுபற்றி

(*) மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

கொண்டு விரிவாக விவாதிக்கும் பொருட்டும், இந்தச் சபை இது குறித்து மிகுந்த கவலை கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கும் வகையிலும், இது குறித்து விரிவாக விவாதிக்க, இந்தச் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த பிப்ரவரி மாதம் 1 ஆம் தேதி, மதுரை மாவட்டம் வாடிப்பட்டியில், வாடிப்பட்டி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளியில் வேலை பார்க்கிற சீனி அம்மாள் என்ற ஆசிரியையை, வாடிப்பட்டி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டதையும், அதை ஏன் என்று விசாரிப்பதற்காகச் சென்ற அவருடைய கணவர் நல்லகாமுத் தேவர், மகன் மதிவாணன் ஆகியோரை மிருகத் தனமாகத் தாக்கி திரும்பத் திரும்ப அடித்துச் சித்திரவதை செய்திருக்கிற காரியத்தைப் பற்றியும் எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், தவறு என்று தெரிந்து செய்தால் அவன் தேவன் என்றாலும் விட மாட்டேன் என்று சொன்னாரே, இந்த நிகழ்ச்சிக்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் என்று தான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு வாடிப்பட்டி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடந்த அக்கிரமத்தை அந்தப் பகுதியிலே உள்ள அனைத்துக் கட்சிக் காரர்களும் எதிர்த்து ஊர்வலம் நடத்தி, கடை அடைப்புகள் செய்து, தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் தகவல்கள் தருகிற போது காவல் துறையினர் தருகிற அந்த அறிக்கையை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியிலே உள்ள உங்களுடைய கட்சிக்காரர்களான அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை விசாரித்தால் கூட அதனுடைய உண்மையான நிலையை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, வல்லவன் வகுத்ததே வாய்க்கால் என்று சொல்லக்கூடிய வாய்ப்புக்கு இடம் இல்லாமல், சமுதாயத் திற்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகவே காவல் துறை இருக்க வேண்டும் என்ற நியாயத்தை ஏற்படுத்துகிற வகையில், இந்த விஷயத்தில் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இதுபற்றி விரிவாக விவாதிக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சபையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 19]

(முற்பகல் 11-00)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வாடிப்பட்டியில் நடந்த நிகழ்ச்சியையொட்டி மன்ற உறுப்பினர்கள் ஓத்திவைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொண்டு வந்து ஏன் அவையை ஓத்திவைக்க வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களை விளக்குகிறபோது சில பல நிகழ்ச்சிகளை விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் குறித்து எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவலின் அடிப்படையில் சிலவற்றை அவைமுன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

மதுரை மாவட்ட ஆயுதப் படைப் பிரிவு உதவி சார்பு ஆய்வாளர் திரு. பைரவசிங் என்பவருக்கு வாடிப்பட்டியில் சொந்தமாக ஒரு வீடு உள்ளது. அன்னார் அவ்விட்டினை சீனியம்மாள் என்ற ஆசிரியைக்கு ரூ. 5,000-க்கு வாய்மொழி ஒத்திக்கு விட்டுள்ளார். மேற்படி ஆசிரியையின் கணவர் திரு. நல்லகாழுத்தேவர் மூன்னாள் இராணுவத்தினர். அவர்களின் மகன் மதிவாணன். ஒத்தி காலவரையறையான ஐந்து ஆண்டுகள் முடிவுற்றவுடன் வீட்டினைக் காலி செய்து தரும்படி வீட்டின் உரிமையாளர் ஒத்திதாரர்களைக் கோரியுள்ளார். ஒத்தித் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுப்பதோடு மூன்று மாத கால அவகாசம் கொடுத்தால் வீட்டினைக் காலி செய்யதாக ஒத்திதாரரான சீனியம்மாள் தெரிவித்துள்ளார். அதன் தொடர்பாக வாடிப்பட்டி காவல் நிலைய சார்பு ஆய்வாளர் திரு. பிரம்குமார் 1982-ம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் வாரத்தில் திரு. நல்லகாழுத் தேவரையும் திருமதி சீனியம்மானையும் அழைத்து வீட்டை இரு தினங்களில் காலி செய்ய வேண்டுமென்று அறிவுறுத்தியுள்ளார். ஆனால் ஒத்திக்காரர்கள் கூடுதலான காலவரையறை வேண்டுமென்றும் ஒத்தித் தொகை ரூ. 5,000 திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கூறியுள்ளனர். பின்னர் 1-2-82-ம் நாள் காலை 8.00 மணிக்கு திரு. நல்லகாழுத் தேவர் காவல் நிலையத் திற்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளார். பள்ளி சென்றிருந்த திருமதி சீனியம்மாள் மூன்று பெண் காவலர்களால் அன்றையதினம் காலை 8.45 மணிக்கு காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டுள்ளார். திரு. நல்லகாழுத் தேவர், சீனியம்மாள் ஆகியோர்களுக்கும், காவல் சார்பு ஆய்வாளருக்கும் இடையில் வாக்குவாதம் வளர்ந்து, காவல் நிலையத்தில் திரு. நல்லகாழுத்தேவரும் திருமதி சீனியம்மாளும் தாக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. காவல் சார்பு ஆய்வாளருக்கும் கைகலர்பில் காயமேற்பட்டதாக காவல் துறையினர் சார்பில் கூறப்படுகிறது. பெற்றோருக்கு நேரிட்ட அவமரியாதைக்கு ஆட்சேபம் தெரிவிக்க, காவல் நிலையம் வந்த அவர்கள் மகன் மதிவாணனும் தாக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. திரு. நல்லகாழுத்தேவர், அவரது மனைவி, மகன் ஆகிய மூவரீதும் ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. திருமதி சீனியம்மாள் ஜாமீனில் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளார். திரு. நல்லகாழுத் தேவர் மதுரை அரசு மருத்துவமனையில்

1982 பிப்ரவரி 19]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார். திரு. மதிவாணன் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளார். திரு. நல்லகாமுத் தேவருக்கு, தலை, கை, கால் போன்ற பாகங்களில் காயம் ஏற்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. திரு. மதிவாணனுக்கும் காயமேற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. முதல் தகவல் அறிக்கையின்படி வாடிப்பட்டி காவல் சார்பு ஆய்வாளருக்கு காயம் ஏற்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. மேற்கண்ட சம்பவத்தைக் கண்டித்து 2-2-82 அன்று பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்கள் ஊர்வலம் நடத்தினர். 3-2-82 அன்று வாடிப்பட்டியில் கடை அடைப்பு நடந்துள்ளது. 4-2-82 அன்று ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் சங்கச் சார்பாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் காவல் துறையினர் மீது புகார் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 6-2-82 அன்று பல கட்சியினர் காவல் துறை நடவடிக்கைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் கண்டன ஊர்வலம் நடத்தியுள்ளனர்.

இவை அனைத்தையும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் காவல் துறை அறிக்கையை மட்டும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் ஆங்காங்கு கொடுத்த புகார்கள் மற்றவை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆணையின் பேரில் வாடிப்பட்டி காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த சார்பு ஆய்வாளர், தலைமைக் காவலர் மற்றும் இரண்டு காவலர்கள் இப்போது தாற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல. உண்மை நிலையைக் கண்டறிந்து அரசுக்கு அறிக்கை அறிவிக்க அதன்மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பியதன் காரணமாக உசிலம்பட்டி கோட்டாட்சித் தலைவர் மூலம் பி.எஸ்.ஓ. 145 விசாரணை நடத்துமாறும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்து ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த விசாரணை அறிக்கை வந்தபிறகு—இதில் கட்சி வேறுபாடு கிடையாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கு இணங்க, எல்லாக் கட்சியினரும் இந்தப் பிரச்னை பற்றி குழறியெழுந்திருக்கிறார்கள். நான் படித்துக் காட்டியதிலிருந்தே காவல்துறையினரால் அவர்கள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களும் அவர்கள் காயப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிந்துதான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி தக்க நடவடிக்கைகள் கட்டாயம் எடுத்தே தீரவேண்டுமென்ற முறையில் சார்பு ஆய்வாளர், மூன்று காவலர்கள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் உண்மை நிலையை முழுவதும் கண்டறிந்து அதன்மீது என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க ஏற்பாடு செய்து உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விசாரணை விரைவில் தொடங்கி அறிக்கை வந்த பிறகு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதால் அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத் தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லை என்பதால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

(ஆ) எதிர்க்கட்சித் தலைவர் செல்லும் பாதையில் வெடிகுண்டு வெடித்துள்ளது

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திருவாளர்கள் செ. இராமலிங்கம், அ. ரகுமான்கான், இரெ. இராசமாணிக்கம், பெ. சு. திருவேங்கடம், பாபு ஜனார்த்தனன், செ. சொக்கலிங்கம், துரை முருகன், சு. பாலன், து. புருஷோத்தமன், மு. அம்பிகாபதி, ரா. உமாநாத், எம். அப்பாதுரை, ப. பொன்னுரங்கம், என்.வி.என். சோமு, வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர், “மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை 18-2-1982 அன்று விருதுநகர் அருகில் கொலை செய்ய முயற்சித்து, சமூக விரோதிகளால் வெடிகுண்டு வீசப்பட்டுள்ளது. இதனால் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் படுகாயமடைந்து உயிருக்கு ஆபத்தான நிலையில் இருப்பதால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழியுடன் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி திரு. ரகுமான்கான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, பால் கமிஷனுடைய அறிக்கையின் அடிப்படையில் குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட வேண்டும்; சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் கவனிக்காதது காரணத்தினால், நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தினால், இறுதித் தீர்ப்பு வழங்கும் எஜமானர்கள் மக்கள்தான் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் கலைஞர் அவர்கள் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, ஜனநாயக முறைக்கு உட்பட்டு எப்படி அண்ணல் காந்தியும், வினோபாவும், இந்திராவும் பாத யாத்திரை சென்றார்களோ, அதைப் போல் அந்தப் பகுதியில் திருச்செந்தூரை நோக்கி பாத யாத்திரை நடத்தி வருகிறார்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட பாத யாத்திரையை கலைஞர் அவர்கள் நடத்த வேண்டாம் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கேட்டுக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அந்தப் பகுதியில் கலைஞர் அவர்கள் நடத்தி வருகின்ற பாத யாத்திரையைக் கேலியும், கிண்டலுமாக, அருவருக்கத்தக்க முறையிலே, உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய போஸ்டர்கள் ஒட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். விருதுநகருக்கும், சாத்தூருக்கும் இடையே

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு.அ.ரகுமான்கான்]

துலுக்கப்பட்டிக்கு அருகில் வெடி குண்டு, அவர் செல்லுகின்ற பாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சலவைத் தொழிலாளி அந்தப் பக்கமாக நடந்து போகின்ற போது, ஒரு வெடி குண்டு வெடித்து, அதனால் காயமேற்பட்டு, மருத்துவமனையிலே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இன்னும் சொல்லப்போனால், அங்கே பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே இது குறித்து புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு வெடி குண்டுகளைப் போலீஸார் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்தி எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. பத்திரிகைகளிலே கூட இந்தத் தகவல்கள் வெளியாகி இருக்கின்றன.

அது மட்டுமல்ல. கலைஞர் அவர்கள் சிவகாசியிலே இருக்கின்ற ஒரு லாட்ஜிலே தங்கியிருக்கும் போது, கொலை செய்வதற்கான முயற்சியிலே ஒரு நபர் ஈடுபட்டிருக்கிறார். அவரை கட்சியைச் சார்ந்தவர்களே பிடித்து யோல்காரிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே, தலைவராகிய உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய உயிரை இன்றைக்கு பறிக்கக்கூடிய காரியம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இதனால் நாட்டிலே பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் இதைக் குற்றச்சாட்டாக சொல்லவில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட என்னுடைய உயிரைப் பறிக்க, கொலை செய்கிற முயற்சியை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தூண்டி விடுகிறார்கள், என்னை ஒருவர் கொலை செய்ய முயற்சித்தார், ஸ்சாரணை ஒரு மாத காலமாக நடைபெறுகின்றது என்று நெய்வேலிலே பேசியிருக்கிறார்; மேலவையிலும் பேசியிருக்கிறார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது சம்பந்தமாக மட்டும் பேசங்கள். அடுத்த விவகாரத்திற்குள் போக வேண்டாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. நான் இப்போது கேட்பதெல்லாம், இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அபாயகரமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அவருடைய உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்புத் தரவேண்டியது அவசியம். இந்த அவையின் உறுப்பினராக இருப்பதால், நான் இதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இது போன்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த பதட்ட நிலைமைக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன?

* * *

* * * * *

கலைஞர் உயிர் பாதுகாப்பாக இருந்தால் தான், நாட்டில் பல பேர்கள் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. இன்றைக்கு போலீஸ் இது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மற்ற விஷயங்களுக்குப் போக வேண்டாம். அது வேறு மாதிரியாகப் போய்விடும். கடைசியிலே சொன்ன வார்த்தைகள் வேண்டாம்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பற்றி ஆரம்பத்திலேயிருந்து தொடங்கி பேசி வந்திருக்கிறார்கள். இதற்குச் சம்பந்தமில்லாத, முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்ல, அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்ற கேள்வியையும் அதற்குள் சேர்த்துச் சொல்வது சரியாகாது. ஆகவே, இது அவைக்குறிப்பிலே இருக்க வேண்டியது அவசியமா, இல்லையா என்பதைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை நீக்கும்படி உத்திரவிடுகிறேன். நேற்றைய தினமே இதுபற்றி 15 நிமிடம் பேசியாகி விட்டது. நானும் கேட்டுச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னேன். ஆகவே மீண்டும் விளக்கமாகப் பேச வேண்டாம். இதனுடைய அட்மினிஸ்டிரேட்டிவ் பற்றி மட்டும் பேசினால் போதும்.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. அ. ரகுமன்கான்: அந்தப் பகுதி மக்கள் மத்தியிலே ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பயணத்திலே 50 ஆயிரம் பேர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே கழகத் தொண்டர்கள் மத்தியிலே கொதிப்பு நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலை ஏற்படக் கூடாது என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. உங்களுக்கும் இருக்க வேண்டும், அந்தப் பதட்டமான நிலையைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி விவாதித்தாக வேண்டும். போலீசார் தருகின்ற தகவல் உண்மைக்குப் புறம்பானது, அதைச் சரி என்று அரசு சொல்லிவிட்டால் நியாயமான தல்ல. இது அவசரமும் பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த பிரச்சினை ஆகும். ஆகவே இதை விவாதிப்பதற்காக சபையின் இதர நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திவைக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஐந்தாய்கத்திலே பொறுப்பானவர்கள். இந்தச் சபையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவது அரசினுடைய கடமையாகும். ஆகவே இந்தச் சபையின் இதர நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திவைத்து இதைக் குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, முதலிலே நான் அவை முன்னவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ரூலை சஸ்பெண்ட் பண்ணி, இந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டபோது அதற்கு ரெஸ்பான்ட் பண்ணி ஏற்றுக்கொண்டதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் கட்சித் தரப்பிலே இப்படித் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டால் டெமாக்கரடிக் ரெஸ்பான்ஸ் இருந்தால் சபையிலே பலவீன பிரச்சனைகள் ஏற்படாமல் தவிர்க்கப்படும். ஆகவே இதைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று ஆளுங்கட்சித் தரப்பையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு.ரா.உமாநாத்]

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவரைக் கொலை செய்ய முயற்சி என்பதைப்பற்றி இங்கே திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் விவரமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் மீண்டும் ரிப்பீட் பண்ண விரும்பவில்லை. இது சீரியஸான பிரச்சினையாக இருப்பதால் அரசாங்கம் இது குறித்து தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னாலே ஒரு சம்பவம் நடந்தபோது நாங்கள் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறோம். இதை லைட்டாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. கேலி, கிண்டல் இருக்கக் கூடாது. யாருக்கு தரத் வந்தாலும் மறு பக்கத்தார் கேலி கிண்டல் செய்யக்கூடாது, இந்த சைடுக்கு வந்தால் அந்த சைடு செய்யக்கூடாது, அந்த சைடுக்கு வந்தால் இந்த சைடு செய்யக் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அந்த முயற்சியிலே ஈடுபடக்கூடியவர்களுக்கு மேலும் ஊக்கம் கொடுப்பதாகிவிடும். அது மட்டுமல்ல, அந்த முயற்சியிலே மேலும் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கக் கூடும் என்பதால் இதை சீரியஸாக எடுக்க வேண்டும் என்று முன்பே சொல்லியிருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அப்படிப்பட்ட முயற்சி நடந்திருக்கிறது. அவருக்கு வேண்டிய புரட்டக்ஷன் கொடுக்க சகல பாட்கார்ப்பு நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா, என்ன எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஆகவே இந்தச் சபையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு டென்டன்ஸி டெவலப் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. நான் ஒரு விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டபோது எனக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஒரு செய்தியை வெளியிட்டார்கள், தன்னால் கொல்வதற்கு ஏற்பாடுகளையெல்லாம் பண்ணி பணமும் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் ஜனங்கள் படிக்கிறார்கள். படிக்கிறபோது சீரியஸான நிலைமை ஏற்படுகிறது. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த தரட், எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு இப்படி தரட் என்றால் சாதாரண மக்களுக்கு அவர்களுடைய கதி என்ன ஆகும் என்ற அச்சமான பீலிங் வரும் இல்லையா? பெரிய தலைவர்களுக்கே இப்படிப்பட்ட கதி என்றால் நமக்கு என்ன ஏற்படுமோ என்று அச்சப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும், ஆகவே அதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினைகளை எட்ரயிட்டன்அவட் பண்ணவேண்டுமென்று தான் கூறுகிறேனே தவிர சர்ஜெட்டுக்கு அப்பாற்பட்டு நான் கூறவில்லை. இப்போது போகிற போக்கில் கொலை அட்மாஸ்பியர் ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் எது நடக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. ஆனானப்பட்ட அமெரிக்க ஜனாதிபதி, எகிப்து ஜனாதிபதி அப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை யெல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட அட்மாஸ்பியருக்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அரசியல் கொலையினால் பிரச்சினை தீராது என்பது எங்கள் கட்சியினுடைய உறுதியான நம்பிக்கை; இது இன்னும் பிரச்சினையை முற்றவைக்கும் என்பதைத் தவிர பிரச்சினை தீராது. அரசியலை அரசியலோடு சந்திக்க வேண்டுமே தவிர இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 19]

* * * * *

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, விவாதிப்பதற்கு அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று சொல்வதுதான் இதை எடுத்துச் சொல்பவரின் கருத்தாக இருக்க வேண்டும்.

* * * * *

என்ற குறிப்பை நீக்கிவிட வேண்டுமென்றும், அவையை இதற்காக ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களை மட்டும் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள்

* * * * *

என்று சொன்ன அந்தக் கருத்துக்களை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : கடைசியாக ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பாத யாத்திரை தொடங்கி ஐந்து நாட்கள் ஆகிவிட்டன என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் எந்த பரப்பை விரும்பினாரோ அந்தப் பரப்பை கிட்டத்தட்ட போகஸ் செய்தாகிவிட்டது. எனவே, அந்தப் பாத யாத்திரையை இத்தடன் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் அதை நிறுத்தத் தன்னால் இயன்ற வகையில்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒத்திவைத்து இதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : ஆகவே இவர்களைப்பற்றியெல்லாம் விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே ஒரு பதட்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ன பதட்டமான நிலைமை என்றால் எனக்கு முன்னால் பேசிய தோழர் உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி பத்திரிகைகளில் கடந்த நாட்களென்று நாட்களாகச் செய்திகள் வருகின்றன.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

*

*

*

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

*

*

*

என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒத்தி வைப்பதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி மட்டும் பேசுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் **என்று பேசிய வாசகங்களை நீக்கிவிடும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கின்றபொழுது எங்களுக்கு பயமாக இருக்கிறது. நாங்களே பயப்படுகிறோம் என்றால் மக்கள் மத்தியிலும் அந்தப் பயம் ஏற்படுகிறது. எனவே, இத்தகைய ஒரு நிலையைப்பற்றி இந்தச் சபையிலே விவாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய கட்சியின் முடிவுப்படி திருச்செந்தூருக்குப் பாத யாத்திரை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். தோழா உமாநாத் அவர்கள் சொல்லிய படி இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலேயும் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அந்தப் பாத யாத்திரையை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று. இப்படி ஏற்பட்டிருக்கின்ற பிரச்சனைகளைப் பற்றி இந்த அவையில் விவாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் போகின்ற பயணத்தில் குண்டு வெடித்தது அல்லது அதற்குப் பக்கத்திலே, லாட்ஜிக்குப் பக்கத்திலே ஒருவர் குண்டு வைத்திருந்தார் என்ற இப்படிப்பட்ட தகவல்கள் பதட்ட நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. எனவே, இதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 11.20]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற நெடிய பயணத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை ஒட்டி, செய்தித் தாள்களிலே வந்த சில குறிப்புகளை வைத்து, இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து, அதுபற்றி விரிவாக விவாதிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் மூலம் கருத்தினை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் எடுத்து தெரிவித்த மாதிரி, அரசியலை அரசியல் ரீதியிலே சந்திக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அல்லது எந்த உறுப்பினராக இருந்தாலும், அவருக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதும், அவரை மதிக்க வேண்டியதும் கடமையாகும். குறிப்பாக, எதிர்க் கட்சித் தலைவரிடத்தில் ஆளுங்கட்சிக்கும் சரி, மாண்புமிகு முதல்வருக்கும் சரி, எப்போதும் மதிப்பு உண்டு என்பதையும், அவர்களை மதிக்கத் தவறியதில்லை என்பதையும் உணர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மனிதனுக்கு மனிதன் காட்ட வேண்டிய மதிப்பு, அன்பு உள்ளம் ஆகிய தன்மைகள் என்பது வேறு. ஆனால், கருத்துக்களிலே மாறுபடுகிறோம். ஆனாலுங்கூட, நெடிய பயணத்தைத் துவக்கிய நாளிலிருந்து—அந்தப் பயணத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், அதைப் பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்; அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் என்றாலும், அந்தப் பயணத்தை ஒட்டி எந்தச் சிறு சம்பவமும் ஏற்படக்கூடாது என்ற நோக்குத் துணுடைய அடிப்படையில், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் என்ன, என்ன முறைப்படியான பாதுகாப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமோ, அவை அத்தனையையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென, தக்க ஆணைகளை, உரிய அதிகாரிகளுக்குப் பிறப்பித்து, அவைகளெல்லாம், முறைப்படி எடுத்துக் கொள்ளப் படுகின்றன. நேற்று மாலை 'மாலை முரசு' பத்திரிகையிலே திடீரென்று வெடிகுண்டு செய்தி வந்ததற்குப் பிறகு, வெடிகுண்டு நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன என்று வந்தவுடனே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், உடனே அதைப்பற்றி, முழுவிவரம் தெரிந்து கொள்வதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். பத்திரிகைகளிலே பல்வேறு செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாகச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அதனுடைய தன்மைகளை மட்டும் நான் இப்பொழுது விளக்கிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 14-2-1982 அன்று சிவகாசி—விருதுநகர் சாலையும், துலிக்கப்பட்டிப் பாதையும் சந்திக்கும் சந்திப்பிற்கு அருகில், வெள்ளைச்சாமி என்பவரின் மனைவிகுரப்பாயி என்ற பெண் நடந்து வந்து கொண்டிருந்த பாதையில் கிடந்த ஒரு பொட்டலத்தை மிதித்து விட்டார்கள். அந்தப் பொட்டலத்தில் வெடி மருந்து நீலநிறத் துணியால் கட்டப்பட்டிருந்தது. அந்த வெடி மருந்து அந்தப் பகுதியில் நூிகளை விரட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்துவதாகத் தெரிகிறது. பாதையின் ஓரத்தில் கிடந்த அந்தப் பொட்டலத்தில் அந்தப் பெண்ணின் வலது கால் பட்டதன் காரணமாக, வலது கால் பட்டவுடனே அது வெடித்தது. அவர் விருதுநகர் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். பின்னர், அங்கிருந்து அவர் இராஜாஜி மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். அவர் தனது வலது காலில் இரண்டு விரல்களை இழந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. அது விஷயமாக, வாச்சாகரப்பட்டி காவல் நிலையத்தில் குற்ற மியல் 22/32-ன் கீழ் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், இது பாலத்திற்கு கீழே என்றோ, பாலத்தில் இருந்தது என்றோ செய்தி இல்லை. இரண்டு சாலைகள் குறுக்கிடுகின்றபொழுது, குறுக்கிடுகின்ற இடத்திலே அது கிடந்ததாகவும் தவறிக் கால் பட்டதன்காரணமாகவே, அது வெடித்ததாகவும் உடனே கால் விரல்கள் பழுது பட்டதாகவும், அதன் காரணமாகத்தான் மருத்துவச் சிகிச்சை

[1982 பிப்ரவரி 19] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அளிக்கப்பட்டது என்றும், இது நடந்தது 14 ஆம் தேதி என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. விபத்து, 14-2-1982 பகல் சுமார் 3-30 மணி அளவில் நடந்தது. ஆனால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் விருதுநகர் அடைந்த தேதி 16-2-1982. விருதுநகரில் 16-2-1982 அன்று இந்த வெடிகுண்டு வீசப்படவில்லை. நூற்றுக்கணக்கானவர் காயத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்று சில பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. இன்றைக்குக் காலையிலே வந்த தினமணியிலே கூட இந்தச் செய்தியைப் பற்றி சொல்கின்ற பொழுது, 14 ஆம் தேதி நடந்த வெடிகுண்டு நிகழ்ச்சிக்கும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மேற்கொண்ட நடைபயணத்தை ஒட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறவைகளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்ற கருத்து வந்திருக்கிறது. எனவே, 14-2-1982 அன்று நடந்த விபத்திற்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நடைபயணத்திற்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லையென்று இதைப் பொறுத்த வரைக்கும் தெரிகிறது.

தவிர, 18-2-1982 அன்று விடியற்காலை 3-00 மணி அளவில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தங்கியிருந்த சிவகாசி பாலகிருஷ்ணா லாட்ஜில் அடையாளம் தெரியாத ஒருவர் அங்கே உலவிக் கொண்டிருந்து திடீரென்று கூச்சல் போட ஆரம்பித்தார். லாட்ஜின் பணியாளர் ஒருவர் அதைப் பார்த்தார். அங்கே காவலுக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த போலீசார் விரைந்து சென்று அவரப் பிடித்தனர். பிடிக்கப்பட்ட அந்த தபரின் பெயர் சுப்பிரமணியம் என்றும், அவர் மனநிலை சரியில்லாதவர் என்றும் புலன் விசாரணை அடிப்படையில் தெரிய வந்தது. அவரிடம் எந்தவிதமான கைத்தடியோ, ஆயுதமோ இல்லை. அவரைக் கைது செய்து, சிவகாசி டவுன் போலிஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு வந்தனர். அவர்மீது வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு, இது சம்பந்தமாக மேலும் புலன் விசாரணை நடந்து வருகிறது. (குறுக்கீடு) வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புலன் விசாரணை நடந்து வருகிறது. அவரை விடுவிக்கின்ற நிலையிலே இல்லை. வழக்குப் பதிவு செய்திருப்பதால், உண்மைநிலைமைகள் என்ன என்பதைக் கண்டறிந்த பின்னர் மற்றவற்றைக் கூற முடியும். திடீரென்று கூறமுடியாது. அவர் இராஜாஜி மருத்துவ மனைக்குப் பரிசோதனைக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார். இந்தச் சம்பவம் குறித்து மேலும் புலன் விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஊர்வலத்திலே செல்லும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பாதுகாப்பு பின்வருமாறு :—

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாதுகாப்புக்காக எஸ்.பி. தலைமையில் கீழ்க்கண்டவாறு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது:

ஊர்வலத்தின் முன்னால் ஒரு டி.எஸ்.பி. தலைமையில் 4 ஆய்வாளர்கள், 8 உதவி ஆய்வாளர்கள் உள்பட 100 போலீசார் கண்காணித்து முன்னால் செல்லுகின்றனர். ஊர்வலத்திற்குப் பின்னால் அதே மாநிரி ஒரு அணி டி.எஸ்.பி. தலைமையிலே செல்கிறது. ஊர்வலத்துக்கு உள்ளும் சீருடை அணியாத காவலர்கள் நிலைமையைக் கண்காணித்துப் பாதுகாப்பாக

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 19]

அழைத்துச் செல்கின்றனர். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அருகாமையிலேயே ஒரு துணை ஆய்வாளர் தலைமையில் ஒரு பாதுகாப்பு வட்டம் 'ரிங் ரவுண்டு' ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

13-2-1982 அன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், நெடிய பயணம் செல்லும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு, திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் பிரதமராகப் பதவி வகிக்காமல் இருந்தபோது தமிழகம் வந்திருந்த சமயத்தில், அவருக்கு என்னவிதமான பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டதோ, அதே போன்று இவருக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று, இது சம்பந்தமாக 13-ந் தேதியே மதுரை, திருநெல்வேலி டி.ஐ.ஜி.க் களுக்கு அறிவுரை வழங்கப்படவேண்டும் என்று தலைமைச் செயலாளர் மூலமாக அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. உத்தரவுகள் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கின்றன.

அந்த வகையிலேதான் காவல் துறையினுடைய பாதுகாப்பு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்ற இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் தரவேண்டும் என்றும் அவருக்கோ, அவருடைய உயிருக்கோ எந்தவித ஆபத்தும் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை இல்லை என்றும் இந்த அரசு கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே இதிலே அச்சப்படவோ வேறு தன்மைகள் எதுவும் இல்லை என்றும், இந்த சம்பவங்களைப்பற்றி இத்தோடு விட்டுவிடவில்லை என்றும், மேலும் புலன் விசாரணை விசாரித்து, அதிலே உண்மை இருக்குமானால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அவர்கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். கைது செய்யப்பட்டதற்குப் பின்னர் அவர் மருத்துவ மனையில் ஆராயும்படியாகவும் அந்தக் கூச்சல் இட்டவர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார். வழக்கும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் மறுபடியும் விசாரணை செய்து கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, அதை விட்டுவிடுகின்ற நிலை இல்லை. விட்டுவிடுவதால் எந்த ஒரு லாபமும் இல்லை. ஆனால் உள்ளபடியே கண்டறிந்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துக் காட்டி தெரிவித்ததற்கு இணங்க இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் குறித்து எதிர்காலத்திலே சிறிதும் ஐயப்பாடு இருக்குமானால் அந்த ஐயப்பாட்டுக்குக் கூட இடம் இல்லாத வகையில் எதிர்காலத்தில் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் எடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே இந்த அரசு முனைந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

ஆகவே, இந்த நிலைமையில் நாம் ஐயப்படுவதற்கோ, சஞ்சலப்படுவதற்கோ எந்தக் காரணமும் இல்லை. இன்றைக்குக் காலையிலே கூட அவர்கள் தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைதியாக சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஆங்கங்கு கூட்டங்கள் அமைதியாகச் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்ற தகவல் வருகிறது. ஆகவே பாதுகாப்பு முறைகள் எல்லாம் சிறப்பாகவும் செம்மையாகவும் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் கூறி, இதற்கு மேல் இதை விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைச் சொல்லி, இந்த அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவரின் விளக்கத்திற்குப்பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

அடுத்து 54-விதியின்கீழ்

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். (கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். அமைச்சர் பதிலளித்ததற்குப் பின்னர் நீங்கள் பேச முடியாது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அமைச்சர் பதில் சொன்னதற்கு எங்கள் ரியாக்ஷனை நாங்கள் சொல்லவேண்டும். நீங்கள் * * நான் சொல்லிவிடுகிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எந்த விதியின் கீழ் நீங்கள் எழுந்திருக்கிறீர்கள். நான் 54-வது விதியின்கீழ் அலுவலை எடுத்துவிட்டேன். நீங்கள் விதியை மீறுகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராபர்ட்ஸ்நிதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எவ்வளவு விவரம் தெரிந்த வராக இருந்தாலும்கூட, தலைவரைப் பார்த்து * * என்று கூறுவது முறையல்ல. அதை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து எடுத்துவிட வேண்டும். என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தையை அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : எங்கள் கருத்தைச் சொல்ல வாய்ப்புக் கொடுக்காத காரணத்தினாலும், எங்கள் தலைவருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்காததாலும், அதைக் கண்டித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெளிநடப்புச் செய்கிறது. (கூச்சல், குழப்பம்)

(தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்)

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அசுற்றப்பெற்றது.

5 கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) குடும்ப ரேஷன்கார்டுதாரர்களுக்கு சர்க்கரை அளவைக் குறைக்க இருப்பது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் என். பழனிவேல், அ. ரகுமான்கான் ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. என். பழனிவேல் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழகத்திலே உள்ள குடும்ப ரேஷன்கார்டுதாரர்களுக்கு மார்ச் முதல் விநியோகிக்கப்படும் சர்க்கரை அளவை குறைக்க இருப்பதால் மக்களிடையே நிலவும் கவலை குறித்து” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு நிதித் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

விவர அறிக்கை.

1979ம் ஆண்டு டிசம்பர் 17ம் நாள் முதல் மத்திய அரசு லெவி சர்க்கரை முறையை செயற்படுத்தியது. நாட்டிலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளின் மொத்த உற்பத்தியில் 65 சதவிகிதம் மாநிலங்களிடையே லெவி சர்க்கரையாக, மத்திய அரசால் விநியோகிக்கப் படுகிறது. தமிழகத்திற்கு மாதந்தோறும் ஏறத்தாழ 19,790 டன்கள் லெவி சர்க்கரை ஒதுக்கீடாக செய்யப்படுகிறது.

2. இச்சர்க்கரை 1-3-41-க்கு முன்னர், குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு சென்னை நகரம் அதனைச் சார்ந்த புறநகர்ப் பகுதி மற்றும் மாவட்ட தலைநகர் ஆகியவற்றில், 5 கிலோ சர்க்கரை வீதமும்; மற்ற நகராட்சிகள், மாவட்ட தலைநகர்களின் புறநகர்ப் பகுதிகள் ஆகியவற்றில் 3 கிலோ சர்க்கரை வீதமும்; நகர பஞ்சாயத்துக்கும், கிராமப்புற பகுதிகள் ஆகியவற்றில் 1 கிலோ சர்க்கரை வீதமும் வழங்கப்பட்டு வந்தது.

3. நம் மாநிலம் முழுவதும் ஏறக்குறைய 1,09 கோடி குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் கிராமப்புற பகுதிகளிலும் நகரிய பஞ்சாயத்து பகுதிகளிலும் மட்டும் ஏறத்தாழ 77 லட்சம் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப்புற பகுதிகளில், மாதம் ஒன்றுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு கிலோ சர்க்கரை மிக குறைவாக உள்ளதென்றும், நகரப்பகுதிகளில் வழங்கப்படுவதைப்போலவே ஒரே சீரான விதத்தில் கிராமப்புறங்களிலும் வழங்க வேண்டும் என்றும் பலமான கோரிக்கைகள் வந்தன. ஏறத்தாழ 77 லட்சம் குடும்ப அட்டைகள் கிராமப் பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டுள்ள காரணத்தால் இந்த பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டு வந்த 1 கிலோ சர்க்கரையை 2 கிலோவாக உயர்த்தினால்கூட கூடுதலாக நமக்கு 7,700 டன் லெவி சர்க்கரை தேவைப்படும். மத்திய அரசு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் லெவி சர்க்கரையின் அளவை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை. இந் நிலையில் பல்வேறு மாற்றங்களையும்

1982 பிப்ரவரி 19] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆலோசித்து இறுதியில் மேலே குறிப்பிட்டவாறு விநியோகம் செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் கிராமப்பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கு மிகவும் குறைவாக சர்க்கரை கிடைக்கிது என்ற முறையிடு பரவலாக இருந்து வந்தது. கிராமப் பகுதிகளிலும், நகரியம், பஞ்சாயத்து பகுதிகளிலும் 1 கிலோ சர்க்கரை பெற்று வந்தோர்க்கு மேலும் 1 கிலோ அதிகப்படுத்தி, இரண்டு கிலோ என வழங்க முற்பட்டால் கூடுதலாகத் தேவைப்படும் சர்க்கரையின் அளவு மாதத்திற்கு சுமார் 7,700 டன்கள் ஆகும் என முன்னால் கூறப்பட்டுள்ளது. அரை கிலோ அளவு சர்க்கரையை கூட்டித் தருவது என்றால் கூட கூடுதலாகத் தேவைப்படும் சர்க்கரையின் அளவு மாதம் ஒன்றுக்கு 3,850 டன்கள். சர்க்கரைக்கான தட்டுப்பாடு நிலைமையில், மைய அரசிடமிருந்து கூடுதல் ஒதுக்கீடு எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது என்ற நிலையிலும் நம் மாநிலத்துக்கு ஒதுக்கீடாக கிடைத்துவரும் 19,790 டன்கள் சர்க்கரையில் எல்லா தரப்பினரையும் திருப்திப் படுத்தும் வகையில் சர்க்கரை விநியோகத்தை நிர்ணயிப்பதென்பது கடினமானதாகும் என்ற நிலையிலும் வருவாய் அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகம் அமையலாம் என பரவலாக கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு வந்ததாலும், அம்முறை ஓரளவுக்கு எல்லோருக்கும் திருப்தி யளிக்கும் என்ற நிலையிலும் நகர்ப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப் பட்ட சர்க்கரையின் அளவுக்கும் கிராமப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப் பட்ட சர்க்கரையின் அளவுக்கும் இடையே இருந்த ஏற்றத்தாழ்வை ஓரளவுக்கு குறைத்து 1-3-81 முதல் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு, வருமான அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகம் செய்யலாம் என அரசு முடிவு எடுத்தது.

4. மேற்கண்ட முடிவின்படி 1-3-81 முதல் நகர்ப்புறத்தில் ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு மாதவருமானம் ரூ. 1,000-ம் அதற்கு மேலும் உள்ளோர்க்கு 5 கிலோ சர்க்கரையும் ரூ. 500 முதல் ரூ. 999 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 3 கிலோ சர்க்கரையும், ரூ. 499 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 2 கிலோ சர்க்கரையும் வழங்கப்பட்டது. கிராமப் பகுதிகளில் அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு மாத வருமானம் ரூ. 1000 ம் அதற்கு மேலும் உள்ளோர்க்கு 3 கிலோ சர்க்கரையும் ரூ. 500 முதல் ரூ. 999 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 2 கிலோ சர்க்கரையும் ரூ. 499 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 1 கிலோ சர்க்கரையும் வழங்கப்பட்டு வந்தது. இப்படிய முறையினால் கிராமத்தில் உள்ளோர்க்கு விநியோகிக்கும் சர்க்கரையின் அளவு கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டது.

5. மேற்கூறியபடி வருமானம் அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகிக்க எடுத்த முடிவு சரி அல்ல என சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு ஒன்று நுகர்வோர் ஒருவரால் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அந்த ரிட்மனுவை ஏற்று, எல்லோருக்கும் சமமான அளவில் சர்க்கரை கிடைக்கும் வகையில் விநியோக முறையை மாற்றி அமைக்குமாறு உயர்நீதி மன்றம் ஆணையிட்டுள்ளது. இந்த ஆணையை எதிர்த்து ரிட் மேல்முறையிடு ஒன்றை அரசு தாக்கல் செய்து அந்த ஆணையின்மீது இடைக்காலத் தடை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 19]

உத்தரவு வாங்கியது. ரிட்மேல்முறையீட்டின்மீது உயர்நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பிக்கும் வரை வருமான அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகிப்பது தொடரப்பட்டது, ஆனால் ரிட்மேல் முறையீடு, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதுடன் சமமான முறையில் எல்லோருக்கும் லெவி சர்க்கரை கிடைக்கும் வகையில் மாற்று விநியோகமுறை ஒன்றை 1-3-1982 முதல் அமுல்படுத்தவேண்டும் என்றும் ஆணையிடப்பட்டது. அவ்வாறே வருமான வேறுபாடு இன்றி நபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 425 கிராம் என்ற அளவில் எல்லா குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் லெவி சர்க்கரை வழங்கப்படவேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இந்த மாற்று விநியோக முறை 1-3-1982 முதல் அமுலுக்கு வரும். தமிழ்நாட்டின் மக்கட்தொகைக் கணக்கின்படி மேற்கூறிய புதிய விநியோக முறைப்படி கூடுதலாகத் தேவைப்படும் லெவி சர்க்கரை மாதம் ஒன்றுக்கு சற்றேறக்குறைய 2000 டன்கள். இவ்வாறு கூடுதலாக சர்க்கரை தேவைப்படுவதை கருத்தில் கொண்டு, நம் மாநிலத்துக்கான லெவிசர்க்கரை ஒதுக்கீட்டை மாதத்திற்கு 2,000 டன்கள் கூடுதலாக்கும்படி மைய அரசுக்கு கோரிக்கை அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழகத்தில் குடும்பக் கார்டுகள் பெற்று சினி வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுடைய நிலை குறித்து அரசுக்கு அடிக்கடி இப்படி சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருவதன் காரணம் இன்றைக்கு ஆலைகளில் உற்பத்தியாகக்கூடிய சர்க்கரையிலிருந்து 65 சதவிகிதத்தை மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுப்பதாக மாநில அரசு அதன் மூலம் 19,790 டன்கள் லெவி சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு இந்தக் குறிப்பிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

இன்றைக்கு கார்டுதாரர்களுக்கு நகரங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு 5 கிலோவும், நகரப்புறங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு 3 கிலோவும், பேருராட்சிப் பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோவும் என்கிற அடிப்படையில் இன்றைக்கு விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் மூலம் சமீப காலத்தில் ஓரளவிற்கு அந்த கார்டுதாரர்கள் வெளியே வாங்கக்கூடிய சர்க்கரையின் அளவு கொஞ்சம் குறைந்திருந்தது. ரூ. 6 ஒரு கிலோ என்ற நிலைமையில் வெளிமார்க்கெட் சர்க்கரை விலை இருந்தது. ஆனால் இன்று திடீரென்று அரசு இந்த நிலையிலே சர்க்கரை விநியோகித்தால் மாதம் ஒன்றுக்கு 7,000 அல்லது 7,500 டன் பற்றாக்குறை ஏற்படும். ஆகவே, அதையும் குறைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து, வரும் 1-3-1982-ல் இருந்து ஒரு நபருக்கு 425 கிராம் மட்டும் சர்க்கரை சப்ளை செய்யப்படும் என்று உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் நாட்டிலே என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலே தற்போது வெளிமார்க்கெட்டிலே 6 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும் சர்க்கரையும் கிடைக்காமல் போய்விடும். ஒரு குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி என்று இரண்டு பேர் இருந்து, ஒரு குழந்தை இருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு கிலோ அல்லது 1 கிலோ தான் கிடைக்கும். ஆகவே அவர்களுடைய தேவை முழுவதும் வெளியே வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இந்த

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. என். பழனிவேலு]

அளவிற்குச் சர்க்கரை அளித்தால் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக ஒரு 10 நாளைக்குக்கூட வராது. ஒரு குடும்பத்தில் 5 பேர் இருந்தால் அவர்கள் நிலைமை என்னவாகும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஆகவே, இந்தப் புதிய முறையினால் கள்ள மார்க்கெட் அதிகரிக்கும், சர்க்கரை விலை பழையபடி 10 ரூபாய்க்குப் போனாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு வினியோகிக்கும் முறைபில் வினியோகித்தால் மேலும் 7,000 அல்லது 7500 டன் வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களே, அதை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்று, அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அதன் மூலம் இன்றைக்கு அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிற முறையைத் தொடர்ந்து அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, அதற்கேற்ற நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு. டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகுப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் எந்த முடிவும் எடுக்கவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கிற நிலைமைகளை ஒட்டி சில முடிவுகளை எடுத்தோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் மாதம் ஒன்றுக்கு 19,790 டன் சர்க்கரை தருகிறார்கள். அதை எந்த வகையில் அதிகரித்துத் தரும் நிலைமையில் மத்திய அரசு இல்லை. ஆகவே, ஏற்கெனவே சென்னை, சென்னை புறநகர் மாவட்ட தலைநகர் ஆகியவற்றில் 5 கிலோ என்றும், நகராட்சிகளில் 3 கிலோ என்றும் நகரப் பஞ்சாயத்து கிராம பஞ்சாயத்து, ஆகியவைகளில் 1 கிலோ என்றும் வைத்தோம். அதற்குப் பிறகு 1-3-81 முதல் 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 5 கிலோ என்றும், 500 முதல் 999 வரை சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 3 கிலோ என்றும், 499 வரை சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 2 கிலோ என்றும் கொண்டு வந்தோம். முறையே, மற்ற பகுதிகளில் 3 கிலோ, 2 கிலோ, 1 கிலோ என்ற அடிப்படையில் வைத்தோம். இதற்குப் பிறகு உயர்நீதி மன்றத்தில் சிலர் வழக்குத் தொடுத்ததன் காரணமாக, உயர்நீதி மன்றம் வருமான அடிப்படையில் சர்க்கரை தருவது கூடாது கிராமம், நகரம் என்று வேறுபாடு கூடாது, பங்கீட்டு முறை சமமாக இருக்க வேண்டும், எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னதன் அடிப்படையில் தான் இந்த முடிவுகளை எடுக்கவேண்டி வந்தது. அதுவும் இந்த மார்ச் மாதத்தில் இருந்து தான் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்பதால், இந்த உத்தரவைப் போட்டு இருக்கிறோம்.

காரணம் நமக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற 19700 டன் சர்க்கரையை வைத்துக் கொண்டு, 1 கோடியே 9 லட்சம் குடும்ப அட்டைகளுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், ஒரு நபருக்கு 425 கிராம் என்ற அளவிற்குத்தான் வருகிறது. அதிலும் 2,000 டன் கூடுதல் தேவை உள்ளது. அதை எப்படிச் சமாளிப்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

பது என்கிற வகையில் மத்திய அரசுக்கு நாம் எழுதுகின்ற நிலையில் இருக்கிறோம். 425 கிராம் கொடுப்பதற்கே 2,000 டன் அதிகம் வேண்டும் என்கிற நிலையில் நாம் ஒரு நபருக்கு 1 கிலோ என்று கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் 36 ஆயிரம் டன் அதிகம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே தான் உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பை ஒட்டி இந்த முடிவு எடுக்க வேண்டி வந்ததே தவிர நாமாக எந்த முடிவையும் எடுக்க வில்லை. அதுவும் மாசு 1-ஆம் தேதிக்குள் முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு இருப்பதால் நமக்கு வேறு வழி இல்லாத நிலையில் இந்த உத்தரவைப் போட்டு இருக்கிறோம்.

திரு. அ. ரகுமங்கன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குடும்பக் கார்டுக்கு தரப்படும் சர்க்கரையின் அளவு மிகவும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு சர்க்கரையின் அளவை அதிகப்படுத்திக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? வெளி மார்க்கெட்டில் சர்க்கரை விலை கூடுதலாக இருக்கிறது அதைத் தடுத்து விலையைக் கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? நியாய விலைக் கடைகளில் சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய், பாமோலின் ஆயில், ரவை, மைதா, கோதுமை சரியாக விநியோகம் செய்யப்படாமல் பதுக்கி வைக்கப்படுகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்தி, கார்டுதாரர்களுக்கு சரியாக கொடுக்க இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே குடும்பக் கார்டுக்கு 5 கிலோ, 3 கிலோ, 2 கிலோ என்ற அடிப்படையில் சர்க்கரை வழங்கப்பட்டது. இப்போது எல்லோருக்கும் சமமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னதால் ஒரு நபருக்கு 425 கிராம் என்ற அளவில் வழங்கப்படும். பெரியவர், சிறியவர், குழந்தை என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லோருக்கும் சர்க்கரை சமமாகத் தேவைப்படும் என்பதால் சமமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் ஒரு வீட்டில் ஒரு குடும்பத்தில் எத்தனை பேர் இருந்தாலும் அத்தனை பேர்களுக்கும் 425 கிராம் வீதம் கொடுக்கப்படும். 5 பேர் இருந்தால் 425 கிராம் வீதத்தில் 2,125 கிராம் கிடைக்கும். கூடுதலாக சர்க்கரை ஒதுக்கீடு தேவை என்று மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் கூடுதலாகக் கொடுத்தால் நாமும் கூட்டிக் கொடுக்கலாம்.

திரு. என். பழனிவேல்: துணைத் தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருந்தால் ஒருவருக்கு ஒரு துணைக் கேள்வி கேட்க வாய்ப்பளிப்பது என்ற நடைமுறையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். உங்களுக்கு ஏற்கனவே ஒரு கேள்விக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உட்காருங்கள். அடுத்த கவனஈர்ப்பு.

1982 பிப்ரவரி 19]

(ஆ) உணவு விடுதிகளில் பலகாரங்களின் விலை உயர்வு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திருவாளர்கள் ப. தீர்த்தராமன், ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன், இ. முத்துராமலிங்கம் ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்.

திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, “ஒட்டல்களில் இட்லி, காபி மற்றும் பலகாரங்களின் விலை உயர்த்தப்பட்டுள்ளதால் பொது மக்கள் படும இன்னல் குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவரவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

விவர அறிக்கை,

உணவு விடுதிகளில் பண்டங்களின் விலைகளைக் கட்டுப் படுத்துவது பற்றி அரசு பலமுறை ஆராய்ந்து வந்துள்ளது. உணவு விடுதி உரிமையாளர்களுடன் பேச்சு வார்த்தைகளும் நடைபெற்றுள்ளன.

தமிழகத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான உணவு விடுதிகள் உள்ளன. இதில் நட்சத்திர ஒட்டல்கள் முதல் மிகச்சிறிய தேநீர் விடுதிகள் வரை அடங்கும். எல்லா உணவு விடுதிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான விலைவாசிகள் நிர்ணயிக்க முடியாது. ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கும் வசதிகள், செலவினங்கள் போன்றவையே கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டுதான் விலைகள் நிர்ணயிக்கின்றார்கள். இருந்தாலும் ஏழை, நடுத்தர வர்க்கத்தினர்கள், சிற்றுண்டி அருந்தும் விடுதிகளிலாவது விலைகளைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டுமென்பதே அரசின் நோக்கம்.

உணவு விடுதி உரிமையாளர்கள் சங்கம் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் விலைகள் உயர்ந்து வருவதாலும் மற்ற பல செலவினங்கள் கூடிக்கொண்டே வருவதாலும் விலைகளை உயர்த்தாமல் இருக்க முடியவில்லை என்றும், அரசு அதியாவசியப் பொருட்களை குறிப்பிட்ட விலைக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் இட்லி, காபி, தேநீர் போன்ற பொருட்களுக்கு மட்டும் விலைகளைக் குறைப்பதாகவும் கூறினார்கள். இந்த அடிப்படையில் 1980 செப்டம்பர் மாதம் 15-ம் நாள் முதல் கீழ்க்கண்டவாறு விலைகளை நிர்ணயித்தார்கள்.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
வரிசை எண்.	உணவுப் பண்டங்கள்.	‘ஏ’ பிரிவு	‘பி’ பிரிவு	‘சி’ பிரிவு
		(விலைகள் பைசாவில்)		
1.	இட்லி (2)	35	30	30
2.	காபி (120 மி..லி.)	50	45	40
3.	தேநீர் 120 (மி.லி.)	35	30	25

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 19]

உணவு விடுதிகளை 'ஏ' 'பி' மற்றும் 'சி' என்று தரம் பிரிக்கும் பொறுப்பையும் அவர்களிடமே விடப்பட்டது. அரசு அவர்களுக்கு வெளிச்சந்தை சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய், ரவை, மைதா, அரிசி, போன்ற பொருட்களை குறைந்த விலையில் கொடுக்க முயன்றது. ஆனால் இந்தப் பொருட்களில் தட்டுப் பாடு வரும்பொழுது தொடர்ந்து ஒரே விலைக்குக் கொடுப்பது சிரமம். இதைக் காரணமாகக் கூறி உணவு விடுதி உரிமையாளர்கள் விலைகளை மறுபடியும் உயர்த்தியுள்ளார்கள். விலைகளை உயர்த்தியுள்ளவர்களுக்கு அத்தியாவசியப் பொருட்கள் கொடுப்பது நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

சமீபத்தில் நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாக இன்றி யமையாப் பொருட்களை மீண்டும் கொடுக்கத் தொடங்கினால் 1-1-1982 முதல் ஏற்றிய விலைகளை 5 காசு அளவில் குறைப்பதாக்க் கூறியுள்ளார்கள். இது ஆராயப்பட்டு வருகிறது. அரசின் முடிவு விரைவில் எடுக்கப்படும்.

விலைகளை கட்டுப்படுத்துவதுடன் பொருட்களின் தரமும் அளவும் சரியாக இருக்க வேண்டுமென்பதும் முக்கியம்.

தேவையென்றால் சட்டப்படி விலைகளை நிர்ணயிப்பதும் ஆராயப்படும். விதவைத் தாய்மார்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்தும், இட வசதியும், குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுத்தும் இட்லி, தயிர் சாதம், சாம்பார் சாதம் போன்ற உணவுப் பண்டங்களை மலிவு விலையில் விற்பனை செய்வதற்கான திட்டம் ஒன்றும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. ஆர் நவநீதகிருஷ்ணன் பாண்டியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஓட்டல்களில் சமீபத்தில் இட்லி, தோசை, காபி, பல்காரங்கள் விலை மிகவும் உயர்ந்துள்ளது. அதுபற்றி மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்: காங்கிரஸ் ஆட்சியின் போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. மதியழகன் அவர்கள் இட்லி இளைத்து விட்டது என்று சொல்லி இட்லியை சட்ட மன்றத்தில் கொண்டுவந்து காட்டினார்கள், அப்போது இரண்டு இட்லி 20 பைசா. அப்போது இரண்டு இட்லிக்கு ஒரு பிளேட் நிறைய சாம்பார் கொடுப்பார்கள். இப்போது இரண்டு இட்லி 60 பைசா. இந்த விவர அறிக்கையிலே 1980 ஆம் வருஷத்திய விலைப்பட்டியலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது இரண்டு இட்லிக்கு 60 பைசா கொடுத்தாலும் ஒரு சிறிய தட்டில் சாம்பார் கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, கவனமாக இருந்தால்தான் இட்லி தட்டில் இருக்கும். இல்லை என்றால் ஓபன் காற்றில் பறந்துவிடும். 3 மாதத்திற்கு முன்னால்கூட இரண்டு இட்லி விலை 50 காசாகத்தான் இருந்தது. அப்போது விலையைக் குறைக்கச் சொல்லி ஒரு போராட்டம் எல்லாம் நடந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு இரண்டு இட்லி விலை 60 காசுக்கு வந்திருக்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. ஆர். நவந்திரகுஷ்ண பாண்டியன்]

முன்பெல்லாம் ஒரு ரூபாய் கொண்டுபோனால் ஒருவருடைய காலை உணவு முடிந்துவிடும். இப்போது 3 ரூபாய் கொண்டு போனால் கூட போதவில்லை. இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது ஒரு படி அரிசி 10 ரூபாய்க்கு விற்ப்போதலும் இட்லி விலை ஏறவில்லை; இப்போது ஏறியிருக்கிறது. இந்த விலைவாசியைக் குறைக்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

(முற்பகல் 11.40)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்போது எதிக்கட்சித் தலைவராக இருந்தவன் நான்தான். ஆகவே நான் அப்போது எந்த இட்லியையும் இந்த அவையிலே கொண்டுவந்து காட்ட வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) இப்போது விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். விலைவாசி ஏற்றம் என்பது பற்றி இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பிரதமர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். உலகம் முழுவதும் இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். டன் ஒன்றுக்கு 1300 ரூபாய்க்கு விற்பனை கோதுமையின் விலை இப்போது 1550 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு ஏறி இருக்கிறது. அப்படி விலைகள் எல்லாம் ஏறி இருக்கின்றன. இருந்தாலும் அதற்கேற்ப மற்றைய ஊதியங்கள் எல்லாம் எப்படி ஏறி இருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். பொருளாதாரத்திலே அப்படித்தான் கணக்கெடுக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த விலைவாசி பற்றிய விவரங்கள் முழுவதையும் இங்கே விளக்குவதற்கு நேரம் இல்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திற்குப் போனாலும் அந்த மாநிலத்தோடு தமிழகத்தைப் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபோது விலைகள் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றன. இதைக் கூடுதலாக ஆக்கி விடாமல் முடிந்தால் இன்னும் குறைக்க முடியுமா என்ற வகையிலே முயற்சிகளை எடுக்கலாம் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதற்காக அவர்களை எல்லாம் அழைத்து வைத்துப் பேசி எ.பி.சி. என்ற வகையிலே பிரித்து 35 பைசா 30 பைசா என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். ஆனால் ஒப்பந்தத்தை மீறி இப்போது 5 காசு கூட்டி இருக்கிறார்கள். ஆகவே மறுபடியும் அவர்களை அழைத்து வைத்துப் பேசி இதுபற்றிச் சொன்னபோது அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகின்ற அளவுக்குப் பொருட்களை வழங்கினால் அவர்களும் விலையை இறக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே நீங்கள் எந்தப் பொருளையும் அடக்கமான விலைக்குத் தராதபோது நாங்கள் எப்படி விலையைக் குறைக்க முடியும் என்ற அந்தக் காரணத்தை அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கட்டுப்படியான விலைக்குக் கோதுமை, சீனி ஆகியவற்றைத் தந்தால் கட்டுப்படியான விலைக்கு விற்கிறோம், எதையுமே அப்படித் தராமல் எங்களை மட்டும் குறைத்து விற்கச் சொன்னால் எப்படி விதிபோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

ஆனால் எப்படி இருந்தாலும் அவர்களை அழைத்துப் பேசு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். ஆனால் குடும்பக் கார்டுகளுக்கு வினியோகிப்பதற்கே நமக்கு 10 ஆயிரம் டன் தேவைப்படுகின்ற நேரத்திலே 3 ஆயிரம் டன் தான்கிடைக்கின்றது. இந்த நிலையிலே நம்மால் எப்படி அவர்களுக்கும் வினியோகிக்க முடியும். அதைப் போல அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் குடும்பக் கார்டுகளுக்கு கொடுப்பதற்கே போதுமானதாக இல்லை என்கின்றபோது அவர்களுக்கு நாம் எப்படி வழங்க முடியும், இருந்தாலும் பேசிப் பார்க்கலாம்.

ஆனால், இந்த விலைகள் பற்றி சட்டம் கொண்டுவரலாம் என்றால் சரியாக இருக்குமா என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம், அப்படிச் சட்டம் கொண்டுவந்தால் அதன் எடையை நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டும், அதற்குப் பிறகு அதன் விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அதைக் கண்காணிப்பதற்கு அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும். அதனால் அதிகாரிகளால் வியாபாரிகள் மற்றவர்களுக்குத் தொல்லை ஏற்படும், ஆகவே கூடுமான வரையிலே பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் அவர்கள் விற்கின்ற விலையினைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சட்டம் கொண்டுவருவது பற்றியும் ஒரு பக்கம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விதவைத் தாய்மார்கள் போன்றவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையிலே அவர்களே இட்லி, சாம்பார் போன்றவற்றைக் குறைந்த விலையிலே தயாரித்து விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாமா என்பது பற்றியும் ஒரு செயற்குறிப்பு இருக்கிறது. இதன் மூலம் ஏழை விதவைகளுக்கு உதவக்கூடிய ஒரு நிலைமையும் ஏற்படும். ஆகவே இதுபற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(6) சட்டமுன்வடிவுகள்

பொதுச் சொத்து (அழித்தல்) இழப்பு ஆகியவற்றை தடுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு 1982

மாண்புமிகு திரு. ப.குழந்தைவேலு: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு பொதுச் சொத்து (அழித்தல்) இழப்பு ஆகியவற்றைத் தடுத்தல்) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்

திரு. ரா.உமாநாத்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த பில்லை இன்ட்ரொடக்ஷன் ஸ்டேஜிலேயே நான் எதிர்க்கிறேன்; மீண்டும் வேலை நிறுத்தம் கிளர்ச்சி ஆகியவைதான் இந்த பில்லுடைய டார்கெட், ரோம்ப தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். “During Strikes and other agitations it is noticed that....” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள், ஆகவே

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

மீண்டும் அதனுடைய இலக்கு ஸ்ட்ரைக்தான். ஸ்ட்ரைக்கைத் தடுப்பதுதான் நம்முடைய சர்க்காரின் வேலையா? தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கையிலே ஸ்ட்ரைக் தடைச்சட்டம் எல்லா இருக்கையிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டமும் தேவையா அவ்வெல்லாம் போதாதென்று இந்தச் சட்டமும் இப்போது கொண்டுவரப்படுகின்றதா? இத்தனைச் சட்டங்களையும் பாஸ் பண்ணி என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் நேற்று திரு. ரகுமான்கான் சொன்னமாதிரி இந்த சட்டங்களை எல்லாம் சேர்த்து மாலையாகப் போட்டுக்கொண்டு பத்ரகாவீ மாதிரி ருத்ரதாண்டவம் ஆடப்போகிறீர்களா அதற்கு கத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தீர்களா என்பது தெரியவில்லை, நீங்கள் பதிலுக்குக் கேட்பீர்கள். கல்லால் அடித்தால் சும்மா விடுவதா? பஸ்ஸு எரித்தால் விட்டுவிடுவதா என்று கேட்பீர்கள், இது ஒரு சீரியஸான விஷயம். கல்லாலே அடிப்பது என்றால் ஏன் அடிக்கிறார்கள். ஸ்ட்ரைக் செய்து ஊர்வலம் போகிறபோது 'ஏஜன்ட்ஸ் ப்ரொவெ கேஷன்' என்று சொல்வார்களே, அது போல் அவர்களே தங்களுடைய ஆட்களை மத்தியிலே அந்த ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்ளச் செய்து, அவர்களைக் கொண்டே கல்லால் அடிக்க வைத்து உடனே, தடியடி ஃபயரிங் கண்ணீர் புகை எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டியது, இது ஒரு யூஷுவல் ப்ரொசீஜராக அல்லவா இருக்கிறது. இது இங்கே கூடியிருக்கும் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

History established this fact

இது இப்போது என்று அல்ல. ஹிட்லர் காலத்திலிருந்து நடக்கிறது. எம்யூனிஸ்டுகளும் சோஷியலிஸ்டுகளும் ஜெயித்து விட்டார்கள் என்று சொன்னவுடனேயே நாடாளுமன்ற கட்டிடத் திற்கே நெருப்பு வைத்துவிட்டார்.

In fact Hitler himself came to power by this method only.

அந்தக் காலத்திலேயே நாடாளுமன்றத்தில் நெருப்பு வைத்த கேஸ் அது. அதுபோலவே, இப்போது இந்தச் சட்டமுன் வடிவின் பேரில் என்ன தொழிலாளர்களை கைது செய்து அவர்களை கஷ்டப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதானே ஆகவே தாங்களாகவே கல்லெடுத்து அடித்துவிட்டு அதை தொழிலாளர்கள் மீது போடும் இப்படிப்பட்ட ஒரு மெத்தத் ஏற்கெனவே போலீசுக்கு இருக்கிற போது இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்து தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக, ஸ்ட்ரைக்குக்கு எதிராக அதை பயன்படுத்துவதற்காகத்தானே.

விவசாயிகள் ஸ்ட்ரைக் நடக்கும் போது போலீஸ்காரர்களே ஒரு ஆளை விட்டு எங்காவது ஒரு பாலத்தை வெடிபுண்டு வைத்து தகர்க்கலாம் பின்னால் வேண்டுமானால் ரிப்பேர் செய்து கொள்ளலாம். இப்போது இதை பயன்படுத்தி விவசாயிகளை அடக்கலாம் என்று நினைக்கலாம். ஆனால் அதன் விளைவாக அப்பாவி விவசாயிகள் கைது செய்யப் படுவார்கள். ஆகவே, இது தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக ஸ்ட்ரைக் செய்யும்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

உரிமைக்கு எதிராக, விவசாயிகளுக்கு எதிராக இருப்பதால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை அறிமுகம் செய்ததிலிருந்து நீங்கள் வாபஸ் வாங்க வேண்டும். இல்லையென்றால் நீங்கள் தமிழகத்தை இரும்புக்கரம் கொண்டு அட்சி நடத்தி வருகிறீர்கள் என்று தமிழக மக்கள் நினைப்பார்கள். தொழிலாளர்களை ஒடுக்குவதற்கு அவர்கள் ஸ்டிரைட் செய்வதை தடுப்பதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எவ்வளவு உறுதியோடு, அக்கறையோடு இருக்கிறார்களோ அதைவிட 10 மடங்கு உறுதியோடு அவைகளை எதிர்ப்பதற்கு நாங்கள் இருக்கிறோம். Some of workers and peasants may have to give their lives ஆனால் அவர்கள் தங்கள் உயிரை இழக்கவேண்டி வரும். அந்தப் பிரிவை கொடுப்போம் உரிமையை டிபென்ட் செய்வோம் ஆகவே அவ்வளவு தூரத்திற்குப் போகாமல் இதை வாபஸ் வாங்குவதுதான் நல்லது. அப்படி அது கண்டிப்பாக அறிமுகப் படுத்தப்படுமேயானால் அதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறபோதே, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே அதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். வேலை நிறுத்தத் தடைச்சட்டம் என்ற ஒரு சட்டத்தை மைய அரசு கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு தான் ஜனவரி 19 ஆம் தேதி இந்தியா முழுவதும் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. தமிழகத்திலும் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றது. அனைத்திந்தியாளர்களும் நடைபெற்றது. அதன் விளைவாக 20 பேர்கள் மாண்டார்கள். எனவே தொழிலாளர் வர்க்கத்தை இப்படி சட்டத்தின் மூலம் சவாலுக்கு அழைப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

நேற்றைக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தீர்கள். குண்டர்கள் தடைச் சட்டம் குடிசை போட்டால் சிறையிலே தள்ளுகின்ற சட்டம். இன்றைக்கு என்னவென்றால் வேலை நிறுத்தக்காலத்தில் பொதுச் சொத்துக்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டால் அதைத் தடுக்கச் சட்டம் என்கிறீர்கள். பொதுச் சொத்துக்குச் சேதத்தை விளைவிப்பவர்கள் தொழிலாளர்கள் அல்ல. அவர்கள் வேறு யாரோ. ஏனென்றால் தொழிலாளர்கள்தான் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சட்டங்களின் மூலமாக தொழிலாளர்களை அடக்கிவிட முடியும் என்று நீங்கள் நினைத்தால், அதை விட மிக உறுதியோடு, பன்மடங்கு உறுதியோடு அதை எதிர்த்துப் போராடி, இந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் தீ வைத்துக் கொளுத்த தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை எச்சரிக்கையாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'தி பரவட்டும்' என்று சொன்னார். இத்தகைய சட்டங்களை எதிர்த்து அதற்காகவே தீ பரவட்டும் என்று தொழிலாளர்கள் போராடுவார்கள். தொழிலாளர்களை அடக்குவதற்காக கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் என்ற முறையிலே இந்தச் சட்டமுன் வடிவின் நகலைப் பார்க்கவே அறு

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

வறுப்பாக இருக்கிறது என்று இங்கேயே அதை கிழித்து எறிகிறேன். இத்தகைய சட்ட முன்வடிவு இங்கே அறிமுகம் செய்யப் பெறுவதிலிருந்து வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது ஒரு தொழிலாளர் விரோத சட்டம் என்ற வகையில் தொழிலாளர்களின் சார்பில், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில், இதை அறிமுகம் செய்யும்போது இந்த அளையில் இருக்க விரும்பாமல், நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம் (திரு. அம்பிகாபதி சட்ட முன்வடிவின் நகலை கிழித்து எறிந்தார்) (கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள்).

(முற்பகல் 11.50)

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாளொருவண்ணாமும் பொழுதொரு வண்ணமும் என்று சொல்வார்கள். அப்படி இந்த அரசு ஒரு நாளைக்கு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறது. கொண்டுவரப்படுகிற சட்டங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று கேட்டால் எல்லாம் மக்களை அடக்கி ஒடுக்க, அவர்களை நிமிர வைக்காத சட்டங்கள்தான். நாளைக்கு ஒரு சட்டம் என்று வருகிறது. நேற்று குண்டர்கள் சட்டம், அதற்கு முன்னால் பத்திரிகைகளை அடக்கும் சட்டம், இன்று கல் எறிந்தான் என்று சொல்லி அவன் மீது ஒரு சட்டம். இப்படிச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. மக்களின் நெஸஸிட்டிக்கு ஏற்றமாதிரி சட்டங்கள் இருக்கவேண்டும். இல்லை என்றால் அந்த மக்கள் அந்தச் சட்டத்தை உடைத்துவிடுவார்கள். ஒரு சட்டத்தைப் போடுவதற்கு முன்னால் அந்தச் சட்டத்தினால் சமுதாயத்திற்கு என்ன நன்மை ஏற்படும் என்று பார்க்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மக்கள் அந்தச் சட்டத்தை நொறுக்குகிற ஒரு காலம் உருவாகிவிடும். சட்டம் என்றால் சாதாரண சரளைக் கற்கள் போன்று உங்கள் ஆட்சியில் மாறி விட்டது.

சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் ஒரு போராட்டம் நடத்துகிறார்கள் என்றால் மாணவ சமுதாயம் ஒரு போராட்டம் நடத்துகிறது என்றால் அதில் ஓரிருவர்கள் எறிந்து விடலாம். உடனே அதற்காக ஒரு சட்டமா? 100 ரூபாய் பொருள் சேதமானால் ஒரு ஹெட் லைட்டை உடைத்தாலும் கூட அது ரூ. 500 க்கு வந்துவிடும். ரூ. 100க்கு மோட்டார் சம்பந்தப்பட்ட சாமானே கிடையாது இன்று. காரில் உள்ள ஒரு கண்ணாடி உடைந்தால்கூட அதை வாங்குவதற்கு ரூ. 500 ஆகிவிடும். ஆகவே காரில் உள்ள ஒரு கண்ணாடி உடைந்தால் கூட அது சட்டத்திற்குள் வந்துவிடும். அப்படி வந்தால் ஆறு மாதங்களிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகள் வரை தண்டனை நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறார் பாருங்கள் ஒரு லா மினிஸ்ட்டர். சட்டம், புதிதாக எது வந்தாலும், படிக்க வேண்டியது ஒரு அமென்ட்மென்ட்டைக் கொண்டுவருவது, பால்கிவாலா என்று நினைத்துக் கொண்டு ஒரு அமென்ட்மென்ட் கொண்டு வந்துவிடுவது, ஒரு சட்டம் போடவேண்டியது.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதற்கெடுத்தாலும் சட்டம் சட்டம் என்று கொண்டுவருவது இந்த அரசுக்கு சரியல்ல. லா டிபார்ட்மென்ட் அட்வைஸ் செய்யவேண்டாமா? யாருக்காக சட்டம் போடுகிறீர்கள். இலங்கை தமிழர்கள் பிரச்சனை மாநிலத்தில் கொழுந்துவிட்டு எரிந்துகொண்டிருக்கும்போது, நாங்கள் சிறைச்சாலைகளில் இருந்தபோது இந்த மாநிலத்தில் ஜி.ஜி. யாக இருக்கிற மதிப்பிற்குரிய ராதாகிருஷ்ணன் சொன்னார்கள், பஸ்மீது கல் எறிவதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரலாம் என்று அப்போதே அவர் சொன்னார். சட்டத்தை உருவாக்குவது யார்? நாம்தான். அதில், எவ்வளவு ஆண்டு தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது நாம். அதுபற்றி விவாதித்து வோட்டு போடுவது நாம்; ஆனால் ராதாகிருஷ்ணன் சொல்கிறார். ஐந்தாண்டுகளிலிருந்து ஏழு ஆண்டுகள் வரை தண்டனை சட்டம் வரும் என்று அவர் என்ன மந்திரி சபை உறுப்பினரா அல்லது சட்டசபை உறுப்பினரா? ஆப்டர் ஆல் ஒரு ஜி.ஜி. ஆனால் அவர் சொல்கிறார். அவர் சொன்னவுடன் நம் லா மினிஸ்டர் அல்லது சர்க்காரில் இருப்பவர்கள் உடனே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விடுகிறார்கள். அதில் உருப்படியாக ஏதாவது இருக்கிறதா? பாலத்தை உடைத்து விட்டால் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அது நடக்கக்கூடிய காரியமா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். திரு. உமாநாத அவர்கள் அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அறுக்காதவள் இடுப்பில் 68 அரிவாள் என்பார்கள். இப்படி இருக்கிறது நீங்கள் சட்டங்கள் இயற்றுவது! இருக்கிற சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு குற்றங்களைத் தடுக்கமுடியாதவர்களுக்கு தினத்திற்கு ஒரு சட்டம். நமது சட்டசபையிலே இரண்டு மந்திரிகளுக்கு அதிக வேலை. ஒன்று உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள். பஞ்சாயத்து தேர்தல்களை நீட்டுவதற்கு ஒரு சட்டம். அடுத்து, ஒரு லா மினிஸ்டர்.

HON. THIRU C. PONNAIYAN: Mr. Deputy Speaker Sir, they cannot go deep into the matter at this stage. They will get an opportunity to go deeper into the matter when the Bill is taken up for consideration.

திரு. துரைமுருகன் : ஆக, இந்த பில்லை வாப்ஸ் வாங்குவார்கள் என்ற நல்லெண்ணத்தில்தான் சொல்கிறேன் துரைமுருகன் என்ன கத்திக் கத்திப் பேசினாலும் நாங்கள் செய்யத்தான் போகிறோம் என்று விடர்ப்பிடியாக இருந்தால் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் ஒன்றை இந்த அரசுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

You are using the Police method, not the political method. எல்லாவற்றிற்கும் போலீஸ்தானா? அப்படிப்பட்டதொரு நிலையில் சட்டங்கள் கொண்டுவருகிறீர்கள். கடைசியாக இந்த பில்லை கொண்டுவருகிற அமைச்சர் அவர்களையும். அரசையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இதை வாப்ஸ் வாங்குங்கள், வாங்கினால் உங்களுக்கு நல்லது. இல்லாவிட்டால் வருங்காலத்தில் இந்தச் சமுதாயம் உங்களைச் சபிக்கும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகம் செய்வதற்கு முன்பாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் முதல்வர் அவர்கள் இரும்புக் கரம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், இரும்புக் கரம் அல்ல; கரும்புக் கரம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது யாரையும் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே கொண்டு வரப்படவில்லை. பொதுமக்களுக்கு சவுகரியம் செய்து கொடுப்பதற்காக, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய சட்டமே ஒழிய, இதிலே வேறு எந்தவிதமான அரசியல் நோக்கம் இல்லை, இந்த அரசுக்கும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு பொதுச் சனாத்து (அழித்தல், இழப்பு ஆகியவற்றைத் தடுத்தல்) சட்டமுன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று; நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: இச் சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இச்சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(7) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கைகள்—
விவாதம் (தொடர்ச்சி)

*திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கை குறித்தும் 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கை குறித்தும் நான் சார்ந்திருக்கும் இந்திரா காங்கிரஸ் சார்பாக பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது நன்றியையும், வணக்கத்தையும் முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் தமிழ்நாட்டிற்கு அத்தியாவசியமான ஒரு துறை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மின்சாரம் ஒரு ஆடம்பரம் என்பதுபோய், மனித வாழ்க்கையில் மிகமிக அத்தியாவசியமாக்கிவிட்ட நிலையில் இப்போது இருக்கிறது. தமிழகத்தில் ஏறக்குறைய 75 சதவீதம் விவசாயிகள், அவர்கள் விவசாயத்திற்குரிய பம்பு செட்டுகள், மோட்டார்கள் வைத்து, பயிர் செய்து வாழக் கூடிய நிலையிலே

[திரு.பி. எம். தங்கவேலுராஜ்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

இருப்பவர்கள். இந்த மின்சாரம் அந்த விவசாய மக்களுக்கு சென்றிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வருடாவருடம் மேலும் 15 சதவிகிதம் மின்சாரம் அதிக அளவிலே தேவைப்படுகிறது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்-தலைமை)

ஆனால், இன்றைய தினம் அரசாங்கம் மின் உற்பத்தியை அதிகரிக்காமல், ஏற்கனவே 1977 ஆம் ஆண்டிற்கு முன் ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் வைத்திருந்த நிலையில் மின்சக்தியை வைத்துக் கொண்டு, வெறும் கம்பியை மட்டும் இந்த அரசு நீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அரசு புதியதாக மின் நிலையங்களை ஏற்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்காமல், வெறும் கம்பியை மட்டும் நீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது; ஆகவே, அவர்களை சும்மா விடக்கூடாது; பொதுமக்கள் அவர்களை சும்பி நீட்டச் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அனல் மின் நிலையங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதன்மூலம் தொழிற் பேட்டை தமிழ்நாட்டிலே அமைத்து, அதிகமான தொழிற்சாலைகளை அமைத்து வருகிறபோது, அந்தத் தொழிற்பேட்டைகளுக்கு அதிக அளவிலே மின்சாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஒரு முறை மாமேதை லெனின் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்:

“Give Electricity to Soviet Council. I will change the face of Russia.”

இந்த மாதிரி ரஷ்யாவில் மின்சார உற்பத்திக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து மின்சாரத்தைப் பெருக்கி, அந்த ரஷ்ய நாட்டிலே பெரும் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்கள் அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து அவர்கள் வாழ்வில் ஒளிநிலை ஏற்பட்டதை காண்கிறோம். ஆகவே, மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் வேண்டுவதெல்லாம்; நாம் மின்சார உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும். அப்படி அதிகமாகப் பெருக்கி தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்): அங்கத்தினர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் வரிசையிலே அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே நானே 10 ஆண்டு காலம் இருந்திருக்கிறேன். அதைவிட நீண்ட நாட்களாக இருக்கும் அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். கூடுமான வரையில் அங்கத்தினர்கள் அமைச்சர்கள் இருக்கையில் அமருவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு முறை எஸ். ஜே. இராமசாமி அவர்கள் பாயிண்ட் அப் ஆர்டர் எழுப்பி, அப்படி உட்காரக் கூடாது என்று சொல்லி, உட்கார வைக்கப்படவில்லை. அங்கத்தினர் எவ்வாறு உட்காருவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். நீங்கள் 5 பேர்கள் அமைச்சர் பக்கத்திலே உட்கார்ந்திருப்பதால், அவர்கள் வேலை செய்ய

1982 பிப்ரவரி 19]

[மாற்றுத் தலைவர்]

முடியவில்லை; பேச்சை கேட்க முடியவில்லை. எனவே, அருள் கூர்ந்து அங்கத்தினர்கள் தங்கள் இருக்கைக்குப் போக வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசு அதிகமான மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முன்வரவேண்டும். மேலும் புதிய புதிய தொழிற்பேட்டைகளுக்கு தட்டுப்பாடு இல்லாமல் மின்சாரம் கிடைக்க இந்த அரசு ஆவன செய்மவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி காலத்திலே அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டைக்கு ஜெனரேட்டர் மூலமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து, தொழிற்பேட்டையை நல்லமுறையில் வளர்த்தார்கள். ஆகவே, புதிய தொழிற்பேட்டைகளுக்கு ஜெனரேட்டர்கள் மூலம் தட்டுப் பாடின்றி மின்சாரம் கொடுத்து, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், புதிய தொழிற்பேட்டைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

மேலும், இங்கே மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சிவசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மின்சார உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, மின்சார உற்பத்தியைச் செய்வதற்கு, பெருக்குவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். மின்சாரக் கம்பிகள், சாமான்கள் திருட்டு ஆங்காங்கே பரவலாக இருக்கிறது. ஆகவே, மின்சார சம்பந்தப் பட்ட பொருள்கள் திருட்டை சரிவர கண்காணிக்கவில்லை. ஆகவே தான் மின்வாரியத்திற்கு உயர்ந்த அளவிலே நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல்விதமான உதாரணங்களைச் சொன்னார்கள். நாம் போதிய அளவுக்கு மின்சார உற்பத்தியைச் செய்யவில்லை. மின்சாரம் தவறான முறையிலே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. வேண்டியவர்களுக்கு அவர்களுக்கு திறமை இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது. மின்வாரியத்தில் ஒழுங்காக அந்தக் குறைகள், தவறுகள் களையப்படவில்லை. இதனால் நிர்வாகத்தில் முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன.

சென்ற ஆண்டில் ஏறக்குறைய 117 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். நடப்பு ஆண்டில் அது 125 கோடியாக உயரும் என்று கணக்கிடுகிறார்கள். இதை மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே கொண்டு, மின்துறை நல்ல முறையிலே பணியாற்ற நல்ல பல குழுக்களைப் போட்டு, எந்த விதமான நஷ்டமும் நிர்வாகத்திற்கு இல்லாமல், சீரான முறையிலே மக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்,

காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலே போடப்பட்ட டிரான்ஸ் பார்மர்கள், அவர்கள் காலத்தில் போட்ட அந்தக் கம்பிகள் தான் இன்றும் அதிகமாக இருக்கின்றன. புதிதாக டிரான்ஸ் பார்மர்கள் எதுவும் போடவில்லை; ஆகவே, ஆங்காங்கே பழைய டிரான்ஸ்பார்மர்கள் இயங்குவதால் போதிய சப்ளை கிடைக்கவில்லை; மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. மேலும் மூன்று பேஸ்

[திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

கரண்டு இல்லாமல், கிராமங்களுக்கு எந்தவிதமான உபயோகமும் இல்லாமல். இரண்டு பேஸ் கரண்டு வந்தால், அந்த மின்சார பம்பு செட்டுகள் பழுதுபட்டு, விவசாயிகள், மிகவும் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த சமயத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசு மத்திய அரசு என்று மாநில அரசு கையைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. இந்த அறிக்கையிலே 31-வது பக்கத்திலே, “பாரதப் பிரதமரும்” அண்மையில் நடைபெற்ற ஐந்தாண்டுத் திட்ட விவாதத்தின்போது திரு. எஸ். பி. சுவாமிநாதன் மின்சாரத் துறை மாதிரி உடனடியாகச் செயல்படுத்துவதின் அவசியத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்று ஏதோ மத்திய அரசுதான் மாநில அரசை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்வது போலவும், மாநில அரசுக்கு உயர்த்தக்கூடிய அந்த நிலை இல்லாதது போலவும், மத்திய அரசின்மீது தவறான கருத்தை மாநில அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற கருத்துக்களைக் கூறுவதன் மூலம், மத்திய அரசு செயல்படாதது போல் எடுத்துக் காட்டுவது மாநில அரசுக்கு நலதல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் சுறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏற்கனவே இதுபோன்ற சம்பவங்கள் பலமுறை நடந்து இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்காக, ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். விவசாயிகளுடைய கடன் அத்தனையும் நாங்கள் தள்ளுபடி செய்வோம் என்று தேர்தல் காலத்திலும், மற்ற சமயங்களிலும் அமைச்சர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் சொன்னார்கள். தேர்தல் சமயத்தில் அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, முன்னால் மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் வந்த சமயத்தில், விவசாயிகளுக்கு கட்டண பாக்கிகளைத் தள்ளுபடி செய்வதில் சட்டத்தில் சிக்கல் இருக்கிறது, சட்டத்திலே இடமில்லை என்ற ஒரு தவறான கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப்பற்றி நிருபர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டபோது, மத்திய அரசின் உதவியைக் கேட்டிருக்கிறோம், அவர்கள் உதவினாலும், உதவாவிட்டாலும், விவசாயிகள் கட்டண பாக்கியை நாங்களை, தள்ளுபடி செய்வோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு மத்திய அரசு தள்ள வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, எங்களால் இயலாது என்று இன்றைக்கு தவறான ஒரு தகவலைத் தருகிறார்கள். இதைப் பத்திரிக்கையில் நாம் பார்க்கிறோம். எனவே மத்திய அரசின் மீது பழிபோடும் இப்படிப்பட்ட தவறான காரியத்தை இனிமேலாவது நிறுத்த வேண்டும் என்று மாநில அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், நீங்கள் சொன்னதை நம்பி விவசாயிகள் யார் யாரோ ஐ. ஆர். டி. பி. லோன் எல்லாம் வாங்கி மோட்டார், பம்பு செட்டுகள் ஆகியவற்றைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அத்தனை போர்களுக்கும் உடனடியாக மின்சாரம் சப்ளை வழங்கப்படும் என்ற ஒரு தவறான எண்ணத்தைக் உருவாக்கியதனால், தமிழகத்திலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்களுடைய ஆடு மாடுகளை விற்று, நிலங்களையும் நகைகளையும் அடமானம் செய்து ஏறக்குறைய 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒவ்வொரு

தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை—விவாதம் 533

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்]

வீட்டிலும் மோட்டார்கள் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அப் பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இதுவரையில் ஏறக்குறைய 1972 விருந்து 1982 ஆம் ஆண்டு வரையில், 10 ஆண்டு காலமாக புதிதாக மின்சார கனெக்ஷன் கொடுக்கவில்லை. இதனால், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும்.

மேலும் மின்சார கனெக்ஷன் கொடுப்பதில் உள்ள டிஸ்கிரிமினேஷனைப் பற்றிக் குறிப்பிட விருமபுகிறேன். வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களுக்கு 1978 வரை சர்வீஸ் கனெக்ஷன் கொடுத்துவிட்டு, அதைப்போல தருச்சி மாவட்டத்திலே பெரம்பலூர் பகுதிக்கு 1978 வரை மின்சார கனெக்ஷன் கொடுத்துவிட்டு, கரூர் பகுதிக்குமட்டும் 1974 வுருந்து கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நிலை மாறவேண்டும். ஆகவே, விவசாயிகள் அத்தனைப் பேர்களுக்கும் மின்சார கப்பளை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், தமிழக விவசாயிகள் முழுக்க முழுக்க அந்தப் பகுதிகளை நம்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு எண்ணத்தை மனதிலே கொள்ளவேண்டும். எந்த விவசாயி மோட்டார் கனெக்ஷன் கேட்டாலும் எத்தனை விவசாயிகள் கேட்டாலும் அவர்களுக்கு அத்தனை பேர்களுக்கும் நாம் கொடுத்தால் தான் அவர்கள் வருத்தி அடைவார்கள். அப்போது தான் நாம் சொல்லக்கூடிய வருமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு விவசாயிகளை முன்னேற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதோடு, புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொழிற்பேட்டைகளுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்குவதிலே முன்னுரிமை கொடுத்தால்தான் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கிறவர்கள் அதற்கு முன்வருவார்கள், அது மட்டுமல்ல, தொழிற்சாலைகளை நடத்துகிறவர்களுக்கு லாபம் இல்லையென்றாலும்கூட நட்பம் இல்லாமல் நடத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். மேலும் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க முன்வர முடியும்.

ஐப்பான் போன்ற நாகுகளிலே ஆரான்ஸ்பர் மர்களைப் பொறுத்தவரையில் நம் நாட்டிலே 250 கே. வி. வைத்து கொள்கிறோம்--110 கே. வி. வைத்து நல்ல முறையிலே நடத்துகிறார்கள். இங்கே நாம் 250 கே. வி. வைத்து சப்ளை செய்வதால் அதிகமாக வேஸ்டேஜ் ஆகிறது. ஆகவே ஐப்பான் போன்ற நாகுகளிலே உள்ளதைப்போல் 110 கே. வி. வைத்து நடத்தினால் இருக்கின்ற மின்சார சக்தியை வைத்தே நாம் மக்களுக்கு பலன் ஏற்படும்படி செய்ய முடியும்.

இப்போது புதிதாக ஒன்றை அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே ஏராளமான கோயில்கள் இருக்கின்றன. மகுதிகள், சர்ச்சுகள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் ஒரு வருடத்திற்கு முன்பாக மின்சாரம் வழங்குகிறபோது டொம்ஸ்டிக் பர்ப்பஸ் என்று சொல்லி வீட்டிற்கு எந்த அளவிற்கு மின்சாரக் கட்டணம் இருந்ததோ அதைப்போல்கோவில்களுக்கும் வசூலித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் ஆறு மாத காலமாக அவைகள்

எல்லாம் கமர்ஸியல் பர்ப்பஸ் என்று பாவித்து தொழிற்சாலைக்கு என்ன மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்களோ அதுமாதிரி அரசு வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கு சாமியிடம் பத்தியோ அன்போ இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தமிழகத்திலே உள்ள இந்து, முஸ்லீம், கிறித்துவ மக்கள் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது போன்ற நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே மத்திய அரசின் சார்பிலே திருமயத்திலே கூட்டுறவு மின்சாரக் கழகம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு அதற்காக 3 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. அதை இந்த அரசு எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தப் போகிறது என்பதை அறிய ஆவலாக இருக்கிறோம். அதோடு இதுபோன்று மற்ற மாவட்டங்களிலேயும் மின்சார சப்ளை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): இங்கே உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களுக்குப் பக்கத்திலே சமர்ந்து சீட்டுகளைக் கொடுப்பதைப் பார்க்கிறேன். அமைச்சர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் உறுப்பினர்களை அப்படி என்கரேஜ் பண்ணக் கூடாது. அமைச்சர்களை அவர்களது அறையில் சந்தித்துக் கொடுப்பதுதான் முறை. அவசரமாக ஏதேனும் கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும்கூட அமைச்சர்களுக்குப் பின்னாலே இருந்து கொடுப்பதுதான் முறை.

So, I will not allow any Hon. Member to sit in the Treasury Bench while I am in the Chair.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இங்கே நீங்கள் ஒரு ரூலிங் கொடுத்தீர்கள்; அதாவது அமைச்சர்களிடம் ஏதாவது கடிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் பின்னாலே போய் நின்று கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னீர்கள். பக்கத்திலே இருந்து கொடுக்கக் கூடாதா? பின்னால் இருந்துதான் கொடுக்க வேண்டுமா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): நான் அப்படிச் சொன்னது எதற்காக என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். அவையில் ஒரு பிரச்சினை விவாதிக்கப் பெறுகையில், அவையில் உள்ளவர்களின் கவனம் வேறு திசையில் திரும்பக் கூடாது. அவையில் அமைதி இருக்க வேண்டும். அமைச்சருக்கு அருகில் ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் உட்கார்ந்துக் கொள்கிறார்கள். அது அமைச்சர்களுக்கும் சங்கடம், சில சமயங்களில் அவர்கள் ஏதாவது இரகசிய பைல்களைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கும். எனவேதான் இந்த மன்றத்திலே நீண்ட நாட்களாகப் பின்பற்றப்பட்டு வரும் மரபு, கூடுமான வரையில் அந்த இடத்திலே மற்ற உறுப்பினர்கள் போய் உட்காருவது இல்லை. இது சம்பந்தமாகப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் இருக்கின்றன. 1962 ஆம் ஆண்டிலிருந்து

கூட இந்தச் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருபவர்களுக்குத் தெரியும்—அதிலே ரொம்பவும் கண்டிப்பாக இருந்தவர் இந்தப் பேரவையை அலங்கரித்த செல்லபாண்டியன் அவர்கள். அதற்குப் பிறகு வந்த ஸ்பீக்கர் பெருமக்களும் அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். உட்கார்க்கூடாது என்பது விதிமுறை என்பது கூட அல்ல, நாம் விதிமுறைகள் மரபு, பழக்கம்போன்ற இவ்வளவையும் வைத்துத்தான் இந்த அவையை நடத்துகிறோம். எனவே, ஆமைச்சர் பெருமக்கள் என்று நம்மால் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற அவர்களுடைய இடங்களுக்குப் போய் உறுப்பினர்கள் மாறி மாறி உட்கார்ந்திருப்பார்களேயானால் அது அவர்களுக்கும் நல்லதல்ல, அந்த பெஞ்சுக்குரிய மரியாதையும் அல்ல என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேனே தவிர, எல்லோரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பவர்கள்தான், அதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆகவே, கொடுக்கின்றவர்கள் கூடுமானவரையில் பின்னாலே ஒரு நிமிஷம் இருந்து கொடுக்கலாம், இல்லை யென்றால் முன்னாலே உட்கார்ந்து கொடுக்கலாம். அதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் இங்கே இருக்கின்ற சொல்லியிருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை ஆமைச்சர்கள் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது என்பது மரபு, அதனால்தான் தலைவரவர்கள் நாங்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று நாங்கள் விட்டுவிட்டோம். மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் இந்த மன்றத்தினுடைய மரபு காக்கப்பட வேண்டும், நல்லமுறையிலே நடக்க வேண்டும், சப்தம் இருக்கக் கூடாது என்பதிலே அக்கறை காட்டுவதற்காக உண்மையிலேயே நான் மிக்க நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. பி. எம். தங்கவேலு: அரிசன மக்களுக்கு குடிசைகளுக்கு மின்சாரம் இல்லவசமாக வழங்குகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மின்சார வாரியத்திலே 10 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களிலே 8 சதவீதம் கூட அரிசனங்கள் இல்லையென்ற விவரம் எங்களிடத்திலே வந்திருக்கிறது. இரண்டாயிரம் ஜூனியர் அசிஸ்டெண்ட் வேலைக்கு நேர்முகத் தேர்வு எல்லாம் நடந்துங்கூட ஒரு ஆண்டுக் காலமாக வேலையில்லாமல் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும் அரிசனங்களுக்கு கிளாஸ்-4 என்ற பிரிவிலே இன்னும் 60, 70 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டிய நிலை முக்கியிருக்கிறது.

[திரு. பி. எம். தங்கவேல் ராஜ்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

(பிற்பகல் 12.10)

நாம் கிராமங்களில் உள்ள அரிசனத் தெருக்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் போதிய அளவு மின்சாரக் கம்பங்கள் இல்லை. மின்சார லைட் எரிவதில்லை, புதிதாகப் போடுவது இல்லை என்பதை அறிய முடியும். இந்த நிலை தமிழகம் முழுவதும் இருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதை மனத்திற்கொண்டு அரிசனத் தெருக்கள் அத்தனைக்கும் மின்சாரம் வழங்க வேண்டும், இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி

திரு. கு. ரமணி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் திருப்திகரமான அளவிற்கு விவாதிப்பதற்கு நமக்கு அவகாசம் கிடைக்காத குறை இருக்கிறது என்பதை இந்தத் தடவையும் நான் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. போன தடவையும் இதேமாதிரி விவாதத்தின் பொழுது நான் அதைக் கூறியுள்ளேன். ஒரு பெரிய மின் வாரியத்தினுடைய இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு நியாயமான அளவிற்குச் சமயம் ஒதுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அதை பிற்காலத் திலேயாவது கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மின் வாரியத்தினுடைய நிலைமைகளைப் பற்றியும், மின் உற்பத்தி, விநியோகம் ஆகியவைகளைப் பற்றியெல்லாம் பல விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நான் வற்றையெல்லாம் கொஞ்சம் மின்னால் வைத்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு எந்த அளவிற்கு நேரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எனவே, தொழிலாளர்களைப் பற்றிய ஒரு விஷயத்தை முதலில் எடுத்துக் கொண்டு மற்றவற்றிற்குப் பிறகு வருகிறேன்.

மொத்தமாக இந்த மின்வாரியத்திலே சுமார் ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் இரகசியமாக உள்ளது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதிலே கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இன்றைக்கு இந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர்கள் இருந்தம்கூட, 12,000 பேர் ஆள் குறைவாக உள்ளது, அதனால் பல வேலைகள் முறையாக நடக்க முடியவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்திலே பேசிய அநேக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள்.

63,000 கிராமங்களுக்கு மின்னிணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம்; 99 பர்சன்ட்கு மேலே தமிழகம் முழுவதும் மின்மயம் ஆக்கியிருக்கிறோம்; 4 இலட்சம் குடிசைகளுக்கு விளக்கு கொடுத்திருக்கிறோம்; 93 இலட்சம் பம்பு வெட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறோம். இப்படி இவ்வளவு பரவலாக தமிழகம் முழுவதும் மின்சாரம் கொடுக்கும்பொழுது நிறைவேற்றி வைக்கும்படியான அதனுடைய பொறுப்பாளிகளாக உள்ளவர்கள் அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல, இந்த ஒரு இலட்சத்திற்குப் பக்கமான தொழிலாளர்களுக்கும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அவர்களுடைய வேலை எந்த அளவிற்கு அதிகப்பட்டுப் போயிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கில் எடுக்காமல் எப்படி நல்ல நிலை ஏற்படும்? அதற்குப் பதிலாக, தொழிலாளர்களைக் குறைப்பதற்கும், வேலைப் பளுவைச் செய்வதற்குமான திட்டம்

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு.கு.ரமணி]

ஒரு பக்கமும், இதை விஸ்தரித்து நாடு முழுவதும் ஒளிமயமாக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் மறுபக்கமும் இருக்குமேயானால் இந்த முரண்பாட்டிற்கு இறுதி கிடையாது. உப்படிப்பட்ட நிலைமை வரக் கூடாது. ஆகவே, அந்தப் பற்றாக்குறையான 12,000 தொழிலாளர்கள் வரையில் இன்றைக்கு இந்த மின்சார வாரியத்திலே வேலைக்கு அமர்த்தப்பட வேண்டியுள்ளது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதற்கு மேலே காண்ட்ராக்ட் முறை இன்றைக்கு நடக்கிறது. சுமார் 15,000 தொழிலாளர்கள் பினாமி காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே காண்ட்ராக்ட் தகுதி பெற்றிருக்கக்கூடிய காண்ட்ராக்டர்களுக்கு காண்ட்ராக்ட் கொடுத்துச் செய்யக் கூடிய முறை கட்டுமானப் பணிகளிலே யெல்லாம் நடக்கின்றன.

இந்த விநியோகப் பகுதிகளில் முழுவதிலும், அதே மாதிரி, கட்டுமானப் பணிகள் நடக்கும் இடங்களிலும், தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள்? அங்கே இருக்கும்படியான அதிகாரிகள், ஒருவிதமான எழுதப்படாத, ரெக்கார்டு இல்லாத காண்ட்ராக்ட்களாக்கிக் கொண்டு, அதற்கு கூலிகள் கொடுத்து ஆட்களை வேலையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள், ஏதோ ஒரு தொகையைகையிலே வைத்துக் கொள்ளலாம், அதை வைத்துக்கொண்டு எந்த வேலை வேண்டுமானாலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதற்குக் கணக்குக் கிடையாது என்பதக் கட்டுப்பாடும் கிடையாது, தணிக்கையும் கிடையாது, கேள்வியும் கிடையாது என்ற நிலையிருக்கிறது. ஆனால், அந்தத் தொழிலாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு அங்கு ஒரு முறையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மின் வாரியத்திலே 32,000-க்கு மேற்பட்ட டி.கி.எஸ். தொழிலாளர்கள் இருந்தனர். தொழிற்சங்கங்கள் முழுவதும் பெரிய போராட்டங்களை. கிளர்ச்சிகளை நடத்தி அரசாங்கம் சீமே இறங்கிவந்து ஒப்பந்தம் செய்து, அத்தனை பேரையும் நாம் நிரந்தரமாக்கியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்ததற்கு மாற்றாக, மறுபடியும் இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளிகளை உருவாக்கிவிடுவது எக்காரணத்தினாலும் மின்வாரியத்திற்கு நலவதல்ல இது ஊழலுக்குத் கொண்டு போய்விடும் என்று எச்சரிக்கிறேன். இந்த அத்துக்கூலிகள் செய்யும் வேலைகள் என்ன வென்றால். தொழிலாளிகள் செய்யக்கூடிய எல்லா வேலைகளையும் செய்கிறார்கள். லைன் விஸ்தரிப்பு வேலையில் ஈடுபடுகிறார்கள். சர்வீஸ் இணைப்பு கொடுக்கிறார்கள். கம்பங்கள் கொண்டு போய் வைக்கிறார்கள், டிரான்ஸ்பார்மர்களைப் பல இடங்களிலிருந்து கொண்டு போய் வைக்கிறார்கள். கட்டுமானப் பணிகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். விநியோகத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆக, இத்தனை வேலைகளிலும் அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள், அந்தத் தொழிலாளிகளை ஏன் நிரந்தரமாக்கக் கூடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சீரியஸாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பினாமியாக, அந்த அதிகாரிகளை அப்படிச் செய்ய விடுவது என்பது கட்டுச் சோற்றில் பெருச்சாளியைக் கட்டி கொண்டு செல்லும் நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் என்று நான் எச்சரிக்கையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்த நிலைமைக்கும் நாம் போகக்கூடாது. 15,000 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்குத் கான்ட்ராக்ட் வேலைகளுக்குத் தேவை என்றால், அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, இன்றைக்கு கார்ட் பில்லிங் முறை மிகப் பெரிய சிக்கலான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. மின்வாரியம் முழுவதும் வேலைகள் நடைபெறாமல், தயக்கமும் குழப்பமும் ஏற்படுத்தும் ஒரு ஏற்பாடாக இருக்கிறது. இதே மாமன்றத்தில் இந்த கார்ட் பில்லிங் முறையைப் பற்றி முன்பு நான் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், மக்களுக்கென்று நல்ல ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வரப்போகிறது. இதனால் எல்லா கஷ்டங்களும் நீங்கப் போகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அன்றைக்கே நீங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம், இது ஆட்குறைப்புத் திட்டமாக இருக்கும் என்று இன்றைக்கு என்ன நடந்திருக்கிறது? அதுதான் உண்மையாக நடந்திருக்கிறது.

காசாளர்கள், ஒருசில, ஆயிரம் பேர்கள் வேலையற்றவர்களாகி, அவர்களுக்குக் கொடுத்த, மேஜை, நாற்காலி, மற்றவைகள் எல்லாம் பிடுங்கப்பட்டு, அவர்கள் அதற்காக, வழக்குமன்றத்திற்குப் போக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது அசெசர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தப் புதிய பதவிக்கு வருபவர்களை ஆர்கனைஸ் செய்யவேண்டும். மொத்தம் 5,400 அசெசர்கள் வேண்டும். ஆனால், 4,000 பேர்கள்தான் கிடைத்திருக்கிறார்கள். பியூனிலிருந்து, ஸ்லீப்பர் வேலை செய்யவர்களிலிருந்து யாராக இருந்தாலும் அந்த வேலைக்கு வரலாம், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும் சரி, தேர்ச்சி பெறாமலிருந்தாலும் சரி, இந்த வேலைக்கு வந்தால், உடனே அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளும் கிடைக்கும் என்று ஆசை வார்த்தைகள் கொடுத்தாலும், 4,000 பேர்கள்தான் கிடைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் என்ன நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது? இன்றைக்கு என்ன நிலை? இன்றைக்கு 2800 இணைப்புகளை ஒரு பிளாக் ஆக்கி அந்தந்த பிளாக்குக்கு அவர்கள் போக வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், குறிப்பிட்ட காலத்தில் அந்த வேலை செய்ய முடியாமல் அவர்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். சோர்வு அடைகிறார்கள், உட மாரலைஸ் ஆகிறார்கள். அவர்கள் விட்டுப்போன இடங்களிலே ஆபிஸிலே வேலை நடக்காத குழப்ப நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது அதிகாரிகளுக்குத் தெரியும். அவர்களும் இன்றைக்குத் தவிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இன்றைக்கு கார்ட் பில்லிங் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பிளாக் என்று சொல்லி, இரண்டு அசெசர்ஸ், 2800 கார்டுகளை, அந்தந்த வீடுகளுக்குச் சென்று, வீட்டுக்காரர் இருக்கும்போது அவரிடம் வாங்கி, எழுதிக்கொடுத்து, தானும்

தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை—விவாதம் 539
1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. கு.ரமணி]

ஒன்றில் எழுதி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி 10 நாட்களுக்குள்ளே 1400 கார்டுகளை ஒரு ஆள் செய்ய வேண்டும். இப்படி இரண்டு பேர் மாற்றி, மாற்றி செய்ய வேண்டும். ஒருவர் வெளியே போனால், ஒருவர் ஆபீசிலே இருந்து கொடுத்துக் கார்டிடுமைய பணத்தை வாங்கித் தயாராக இருக்கவேண்டும். இப்படி அவர்களுக்கு வேலை வருவதால், இதில் அவர்கள் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 15 நாட்களுக்குள் இப்படிப்பட்ட வேலைகளை அவர்களால் செய்ய முடியாது. அதற்குள் பில்லை எழுதி, தயார்படுத்தி, பணமும் வாங்க முடியாத நிலை யிருக்கிறது. 1400 கார்டுகள் என்று போட்டதில் 700 தான் அவர்களால் செய்ய முடிகிறது. அந்த நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை உருவாகியிருப்பதற்கு இன்றைக்கு அவர்கள் மட்டும் காரணம் அல்ல. துறை முழுவதும் குழப்பமான சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது; இந்த நிலை கரியிலலை. உடனடியாக, அமைச்சர் அவர்களும், மின் வாரியத் தலைவர்களும், இதைப் பற்றி தொழிலாளர்களிடம் சீரியசாகக் கலந்து பேசி, நியாயமான முடிவிற்கு வந்தாக வேண்டும். இதனால், எந்த அளவுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது? வீட்டிலே ஆள் இல்லாத சமயத்திலே போனால் கார்டு கிடைக்காது. ஆள் இருக்கிற சமயமாகப் போக வேண்டும். முன்னே, கார்டை வாங்கிக் கொண்டபிறகு அதற்கானப் பணத்தைக் கட்டுவதற்கு வேறுபல வசதிகள் இருந்தன. கார்டு வந்தபிறகு, மின்வாரியத்தின் எந்த ஆபீசிலும் பணத்தைக் கட்டலாம். அல்லது பாங்கிலே கட்டலாம். ஆனால், இப்பொழுது அப்படி அல்ல, அந்த கார்டில் போடப்பட்டிருக்கிற பிளாக்கிலேதான் பணம் கட்ட வேண்டும்.

(முற்பகல் 12.20)

ஆகவே பணம் கட்டுகின்றவர்களுக்குக் கஷ்டம். கிராமத்திலே இந்த பிளாக் ரொம்ப விரிவான இடத்திலே இருக்கும், பெரிய இடத்திலே ரொம்ப விஸ்தீரணமான இடத்திலே முன்பு இந்த கேசுவல் லேபரர்ஸ் இருந்தபோது அவர்களை கிராமங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளை நேரில் சந்தித்து அந்தப் பணத்தை வாங்கும் வழி இருந்தது. இப்போது அவர்கள் மைல் கணக்கில் நடந்து வந்து அந்தப் பணத்தைக் கட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அந்த கண்குமர்கள் இதனால் பெரிய நன்மை அடைவார்கள் என்று நினைத்தது தப்பாகப் போய், அவர்களும் இன்றைக்குக் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட நிலை அமலுக்கு வருவதற்கு முன்னரே நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்திருக்கவேண்டும். அங்கீகரிக்கப்பட்ட இரண்டு சங்கங்கள்—அவர்களை வைத்துக் கொண்டு இதைச் செய்ய லாம் என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்ததே ஒரு தவறு என்பதை தாழ்மையோடு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றி திட்டத்தை தயாரித்த ஆரம்ப காலத்தில் அமைச்சரை, அதிகாரிகளை சி.ஐ.டி.யு சங்கத்தின் கார்பில் நானும் மற்ற பிரதிநிதிகளும் அங்கே சந்தித்து எங்கள் கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னோம். அதை எல்லாம் மேலும் விரிவாக விவாதித்து முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று சொன்னோம். அன்றைக்கு நாங்கள் போய் பேசியபின் எல்லா சங்கங்

களையும் கலந்து பேசி இதைப் பற்றி தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதோடு சரி. பிறகு அதைப் பற்றி பேச்சு இல்லை. அடுத்து என்ன நடக்கிறது என்றால், இந்தக் கார்டு பில்லிங் சிஸ்டத்தை அமுலாக்குவதற்கான ஒப்பந்தம் நகல் தயாரித்து அந்த நகலில் கையெழுத்துப் போடுகிறீர்களா என்று சங்கத்தைக் கேட்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

அவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம், என்னவேண்டுமானாலும் அவர்கள் செய்யலாம். அதைப்பற்றி குறை சொல்லவில்லை, (மணி அடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்): இன்னும் 9 பேர்கள் பேசி, அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஒரு அங்கத்தினர்க்குப் பத்து நிமிடங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று பேரவைத் தலைவர் பணித்திருக்கிறார். அந்த நேரத்தை ஒதுக்குவது என்னுடைய வேலை. தயவு செய்து முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. கு. ரமணி: தொழிலாளர்கள் மத்திலே இருக்கும்படியான நிலைமையை புரிந்து கொண்டு, அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்டுள்ள அமைச்சருடைய பிரசங்கத்திலே வாரியத்திற்கும் அதன் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவு இணக்கம்கூட இருந்து வருகிறது. தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகள் எல்லாம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களோடும், மற்ற சங்கங்களோடும் விவாதிக்கப்பட்டு இணக்கமாகவே தீர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது நல்லது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த கார்டு பில்லிங் சிஸ்டத்தை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லிய நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்களுக்கு கோபமே ஏற்பட்டு ஒரு நாள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விருட்புகிறேன். மின்சார வாரியத்தில் பல சங்கங்கள் உள்ளன. அவர்கள் அரசுக்கு விஸ்வாசத்துடன் நடப்பதை விட அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற அரசியல் கட்சிகளுக்கு விஸ்வாசமாக நடக்கின்றனர். அவர்கள் பொது மக்களை அலட்சியமாக நடத்துகிறார்கள். அதனால் அரசு அந்த சங்கத்திற்கும் அங்கீகாரம் அளிப்பதாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட சங்கங்களோடு எந்தவிதமான தொடர்பும் அரசு வைத்துக் கொள்ளப்போவதில்லை என்று 15-1-1981 அன்று அமைச்சர் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலையை கையாளக்கூடாது என்று அவர்களுக்குச் சொல்லி, அதைத்துச் சங்கங்களோடும் அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷன் தந்திருக்கக் கூடிய தீர்ப்பை அமலாக்குவதில் எதிராக பாரபட்சம் காட்டுகின்ற வகையில் ஆளும்கட்சி சங்கத்தைச் சேர்ந்த 88 பேர்களுக்கு முறைகேடாக புரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டு உள்ளது. மாறாக 120 பேர் கொண்ட பட்டியலை சி.ஐ.டி.யு. கொடுத்தது. அதை கவனிக்க வில்லை. பென்ஷன் திட்டம் என்று 1973 ஆம் வருடத்திலே

இருந்து வசூலிக்கப்பட்டு, இன்று வரையிலும் யாருக்கும் பென்சன் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. பி. எப். கணக்கு 4 ஆண்டு காலமாக காட்டப்படவில்லை. அதே மாதிரி இன்று சில அன்டர் டேக்கிங்களை இன்டிக்கரேட் பண்ணியும் இன்று வரையிலும் கணக்கு இல்லை. அந்த ஸ்டாப் முழுவதும் மின்வாரியத்தில் இணைக்கப்படவில்லை.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வேறொரு ஊழல் பிரச்சினை எனக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது,

Low 1 Matru Hydro-electric Project, Barrage No.1 Name of workspots Tail Reach I. Earth work excavation bank of the river On June 11, 1981 from Matru dam carry water allowed down stream So earthwork could not be excavated. Superintending Engineer, Thiru R. S. Venkaraman passed bill to one engineer N. Ramaswami, for Rs. 69,700 on 18.11.82 labour muster roll record not maintained.

இது கண்டுபிடிக்கிறபோது பார்த்துக் கொள்ளலாம். Lorry and log book not maintained.

இந்த விஷயத்தைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே எனக்கு சொல்ல வேண்டிய விஷயங்கள் இருந்தும், சொல்ல முடியாத நிலையை உருவாக்கி இருப்பது கொஞ்சம் கூட ரியலில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கா. நல்லப்பன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, 1980-81-ஆம் ஆண்டின் மின்சார துணை நிதிநிலை அறிக்கை மீதும், 1981-82-ஆம் ஆண்டு மின்சார நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். சென்ற ஆளுநர் உரையின் போது தமிழ்நாட்டில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் அதிகாரத்தை தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அப்படி ஒரு அறிவிப்பு இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை இந்த நிலை தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டால், அது தொழில் வளர்ச்சிக்கும் ஏனைய விவசாய வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் பாதகத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

1981-ஆம் ஆண்டில் நஷ்டம் 118 கோடி என்றும், 1982-ஆம் ஆண்டில் நஷ்டம் 125 கோடி என்றும் இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் ஏனைய பகுதி களில் இருந்தும், ஏனைய மாநிலங்களிலிருந்தும் மின்சாரம் பெறுவதும், நலக்கரி, எண்ணை போன்ற சாமான்களை வாங்கு வதும் வாங்கிய பொருள்களை டிரெயினி கொண்டு வருவதற்கு மான்கட்டணம் உயர்ந்து விட்டதால் இந்த-நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக அதிகப்படியான மின் கட்டணத்தை உயர்த்த

வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. மேலும் மின்சார ஒழுக்கல் என்பது சென்ற ஆண்டு இருந்ததை விட இந்த ஆண்டில் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றாலும், அதை மேலும் சிக்கனப்படுத்த, அதைத் தவிர்க்கத் தீவிர நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்திற்குக் கிடைக்கவேண்டிய பாக்கிகள் என்று பார்க்கிறபோது தொழில் துறையில் இருந்து ஏறக்குறைய 14 கோடியே 67 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறது. அதிலே மால்கோ நிறுவனம் மட்டும் 9 கோடியே 43 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி வைத்திருக்கிறது என்றும், அந்த மால்கோ நிறுவனம் உச்சநீதிமன்றத்திற்கு சென்று இருக்கிற காரணத்தால் வசூலிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த 9 கோடியே 43 லட்சம் ரூபாய் நிலுவையில் நிற்பதை அரசு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து, அதை வசூலிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதே சமயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து ஏறக்குறைய 37 கோடியே 59 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறது என்றும், 1981 டிசம்பர் முடிய பாக்கி வசூலித்தது போக 24 கோடியே 45 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி உள்ளதாக இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த 6-7 ஆண்டுகளாக சிறுசு சிறுசு நின்று விட்ட பாக்கியின் காரணமாக இந்த நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஏற்கனவே அது சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அந்த விவசாயக் குழு பேசி எடுத்த முடிவின் அடிப்படையில் நடப்பு மாதத்திய பில்லையும், ஏற்கனவே நிற்கக் கூடிய ஒரு மாதத்தைய பில்லையும் ஆக, இரண்டு மாத பில் கட்டணத்தையும் சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகள் கட்டவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். அந்த மாதிரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருப்பதால் தற்போது முறையாக வசூலிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

ஏற்கனவே ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை முழுமையாக கணக்கிட்டு, திட்டங்களைப் போடுகிறவர்கள் சரியாக செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் கீழ் மேட்டூர் மின்சாரத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாங்கூட 83.11,00,000 ரூபாய்க்கு திட்டத்தை தீட்டியிருக்கிறார்கள். அது ஏறத்தாழ 1978-ல் வேலை செய்ய தொடங்கியிருக்கிறது.

மேட்டூர் அணைக்கு நீர் வரக்கூடிய காவேரி ஆற்றில் மழைக் காலம் அல்லாத மற்றக் காலங்களில் வருகிற தண்ணீரின் அளவு 35,00 கன அடி. ஆனால் மழைக்காலங்களில் வருகிற தண்ணீரின் அளவு 60,000 கன அடிக்குமேல் 1,75,000 கன அடி வரையில் தண்ணீர் வருகிறது. திட்டம் போட்டுச் செயல்படுத்தும் பொறியாளர்கள் மழைக்காலங்களில் வருகின்ற தண்ணீரை கணக்கிட்டு,

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

அதற்கு தகுந்தபடி மதிப்பீடு செய்து திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியிருந்தால் இப்போது ஏற்படுகின்ற இழப்பைக் குறைக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் மழைக்காலம் அல்லாத மற்றக் காலங்களில் வருகின்ற தண்ணீரை கணக்கிட்டு, தடுப்புச் சுவர் கட்டியதால் மழைக்காலத்தில் அந்த தடுப்புச் சுவர் அடித்துச் செல்லப்படுகிறது. அதன் காரணமாக ஒரு பகுதியிலே இப்போது தண்ணீர் விரையம் ஏற்படுகிறது.

அதைப்போல இன்னொன்று, பெருந்துறையில் இருக்க வேண்டிய கண்காணப்பாளர் அலுவலகம் ஈரோட்டில் இருக்கிறது. அந்த அலுவலகம் ஈரோட்டிலே இருப்பதற்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. இப்படி தமிழ்நாடு பூராவும் அலுவலகங்கள் இருக்க வேண்டிய இடங்களில் இல்லாமல் சம்பந்தம் இல்லாமல் வெகு தூரத்தில் இருக்கின்றன. ஒருவேளை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அதிகமாக டி.எ. கிடைக்குவோ என்னவோ தெரியவில்லை; சம்பந்தம் இல்லாத இடங்களில் அலுவலகங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் மின்சார வாரியத்தின் பணம் வீண் விரையமாகிறது. இதை எல்லாம் மனதிலே வைத்து அரசு மின்சாரக் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்துவதாக கூறி இருக்கிறது. கட்டணத்தை அதிகமாக்கும்போது விவசாயத்திற்கு நிச்சயமாக அதிகப்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் எப்படி எண்ணெய் விலை, நிலக்கரி விலை, வாகனங்கள் போக்குவரத்துச் செலவு அதிகமாக ஏறியிருக்கிறதோ அதைப் போல விவசாய உற்பத்திக்காக விவசாயி தன்னுடைய நிலத்திற்கு இடுபொருளாக இடுகின்ற யூரியா போன்ற மரச்சாயன உரங்களின் விலையும் ஏறி, அதனால் உற்பத்திச் செலவுக்கும் விற்பனைக்கும் சுட்டுப்படி ஆகாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அதிகமாக இலாபம் வரக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டுமானாலும் பரிசீலனை செய்து ஓரளவுக்கு ஏற்றிக்கொள்ளலாமே தவிர விவசாயக் காரியங்களுக்கு நிச்சயமாக ஏற்றக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு அலுவலகங்களிலே பெரிய அதிகாரிகள் வீண் செலவு செய்கின்ற மின்சாரத்தையும் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்று மின்சாரத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற பற்றாக்குறைக்கும் சங்கடங்களுக்கும் முந்தைய அரசுதான் காரணம் என்பதை தலைவரவர்களே, தாங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு துறைமுருகன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன பேச வேண்டுமோ அதைப் பேசலாம். ஆனால் தன் பேச்சின் ஊடே “நீங்கள் அறிவீர்கள்” என்று என்னைப் பார்த்துச் சொல்லக்கூடாது. நான் ஒரு டீசியிலே உறுப்பினராக இருந்தாலும் ஜனநாயக முறைப்படி எதிர்கட்சி என்னுள் சேர்ந்தவர்களும் மாற்றுத் தலைவர் பட்டியலில் இடம் பெறலாம் என்ற அந்த மரபுப்படி நான் இப்போது தலைவர்

[மாற்றுத் தலைவர்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

இடத்தில் இருக்கிறேன் இந்த இடத்தில் இருக்கும்போது நான் எந்தப்பக்கமும் சாயாமல், இம்மியளவும் சாயாமல், நேர்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் அப்படியே நடந்துகொள்வேன். நீங்கள் ஒரு கட்சியின் சார்பில் பேசுகிறீர்கள் அதற்கு ஏதாவது மறுப்புத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றால் எம்பந்தப்பட்ட கட்சியினர் தெரிவிப்பார்கள். நான் இந்த இடத்தில் இருக்கும் வரையில் உறுப்பினர்கள் எதாவது குற்றச்சாட்டு சொல்வதாக இருந்தால் இங்கே இருக்கின்ற என்னைப் பார்த்து, 'உங்களுக்குத் தெரியும்' என்று சொல்லக் கூடாது. இந்த இடத்தில் துரையுருகன் என்பவர் ஒரு கட்சியின் சார்பில் இல்லை; நடுநாயகமாக விளங்குகின்ற நீதிபதியாக, அவைத் தலைவர் பொறுப்பிலே இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு கோவைத்தம்பி: முந்தைய அரசு இடுக்கி மின் திட்டத்திலே பங்கு தேடிருந்ததால், இந்த நிலைமை வந்திருக்க து என்பதைத் தகுந்தவடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே முந்தைய அரசு செய்ய மறந்ததை இன்றைய மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் வர்களின் ஆட்சியில் செய்யத் தவறுவாரே யானால் எதிர் காலத்திலே நாம் பெறுவேண்டிய தொழில் வளம் கெட்டுவிடும் என்ற காரணத்திற்காக அவர் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நல்ல திட்டங்களைப் பாராட்டி, வர் கொண்டு வந்த நிதிநிலை அறிக்கையினைப் பாராட்டி ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்க நான் ஆசைப்படுகின்றேன்.

தலைவரவர்களே, கேரள அரசோடு நாம் ஒரு ஒப்பந்தத்தை கடந்த காலத்திலே மின்சாரம் பெறுவதற்காக யூனிட்டிக்கு 10 பைசா என்ற அடிப்படையிலே ஆண்டு ஒன்றுக்கு, ஒரு பைசா கூட்டி 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒப்பந்தத்தை நாம் நிலை நிறுத்தி யிருந்தால் இவ்வளவு விலைக் காரித்து கேரள அரசிடம் மின்சாரம் வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்காது என்பதைத் தலைவரவர்களிடம் கவனத்தையுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இடுக்கி மின்திட்டத்தை ஆரம்பிக்கின்றபோது கேரள அரசோ அல்லது தமிழக அரசோ இடுக்கி மின்திட்டத்திலே பங்கு பெறுகின்றதா என்ற கேள்வியை எழுப்பிய நேரத்தில் அன்றைய நமது அரசு இந்தத் திட்டத்திலே 25 விழுக்காடாவது நாம் பங்கேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி முன்வந் ருக்குமே யானால் இன்றையச் சூழ்நிலை வந்திருக்காது. மின்சாரத் தட்டுப் பாடு அடைய வேண்டிய தேவை இல்லை என்பதையும், தங்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நகரப்புறங்களிலே உள்ள ஆலைகளின் சக்கரங்கள் சுழல வேண்டும் என்று சொன்னாலும் கிராமப் புறங்களில் விவசாயம் நன்கு நடைபெற வேண்டும் என்று சொன்னாலும், மின் திட்டங்கள் மிகவும் தேவை என்பதை முந்தைய அரசுகள் கவனத்தில் கொண்டு செயலாற்றவில்லை என்பதையும் திட்டமிட்டு ஆய்ந்து நாட்டு நடப்புக்கு ஏற்றதான நல்ல திட்டங்கள் உருவாக்கிக் கொள்ளவில்லை என்பதையும், உருவாக்கி வைக்கவில்லை என்

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

பதையும் இந்த நேரத்திலே தங்களுடைய மேல ன் கவனத்திற்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய அரசில் மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பைக்காரா மின் திட்டம் என்றும் கீழ்பவானி மின் திட்டம் என்றும், வைகை மின் திட்டம் எட்டும் பல திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள்.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே.....

MR. CHAIRMAN (THIRU DURAI MURUGAN):- I want to know whether the Hon. Member wants to raise any Point of order, or point of clarification.

THIRU RAHMAN KHAN:- Point of Information.

MR. CHAIRMAN (THIRU DURAI MURUGAN): Is the Hon. Member Thiru Kovai Thambi going to yield.

THIRU KOVAI THAMBI: I am not yielding.

MR. CHAIRMAN (THIRU DURAI MURUGAN):- The Hon. Member Thiru Rahman Khan may resume his seat, The Hon. Member Thiru Kovai Thambi may carry on.

திரு. கோவைத்தம்பி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் உருவாக்கி எதிர்காலத்திலே மின் பற்றாக்குறை இல்லாமல் செய்யக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருப்பது பாராட்டுவதற்குரியது.

அன்றைக்கு 10 விழுக்கட்டு மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி பெறுவதற்கு அரசும், மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் புரிந்திருக்கின்ற சாதனையைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுமாத்திரமல்ல வடசென்னையில் அனல் மின் திட்டம், மேட்டூர் அனல் மின் திட்டம், தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டம், இப்படிப்பல அருமையான திட்டங்களை மத்திய அரசுக்குச் சமர்ப்பித்தது. தலைவரவர்களே, மின்சக்தி போதவில்லை என்று குற்றச்சாட்டுகளை மட்டும் கூற வருகின்ற ஒரு நிலையிலே அவற்றிற்கு பரிகாரம் தேடுவதற்காக 113 கோடி ரூபாய் அளவிலே கேப்பிட்டல் போட்டு திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது காங்கிரஸ் காலத்திலே பேடப்பட்ட மின்சாரக் கம்பிகள்தான் இப்போது இருக்கின்றன என்ற ஒரு நிலையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். உலகமும் நாடும் எவ்வளவு மாறி வருகின்றது என்பதையும் இன்றையதினம் எவ்வளவு சீர்கேடு இல்லாமல் இந்தியா சென்று வருகின்றது என்பதையும் பெருமதிப்பிற்குரிய இந்தியப் பேரரசை ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற வணக்கத்திற்குரிய திருமதி இந்திர சாந்தி அவர்கள் உலகம்

[திரு. கோவைத்தம்பி]

1982 பிப்ரவரி 19

முழுவதும் சுற்றிப் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான் பணிவன்போடு மாண்புமிகு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். இந்த நிலையில் நீங்கள் கூறுவது உண்மையாக இருந்தால் கடந்த 10 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு பேரரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆனதிலிருந்து இந்தியாவில் தமிழகம் இந்தக் துறையிலே இந்திய அரசால் எவ்வளவு தூரம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது என்பதையும் இந்திய அரசு தமிழக மின்சாரத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு செலவைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்தச் செலவைகளைச் செய்யத் தவறி இருக்கின்றது என்பதையும் நீங்களே தெரியாமல் ஒப்புக் கொள்கிறீர்கள் என்பதையும் இங்கே நான் பணிவோடு ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

உலக அரங்கிலே இந்தியா பெருமைக்குரிய இந்திரா காந்தியின் தலைமையிலேதான் பத்திரமாக இருக்கும் என்ற நிலைமையை உருவாக்கும்போது தேசிய நீரோட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்தியாவில் இருக்கிற ஒரு மாநிலம் இவ்வளவு பின்தங்கியிருக்கிறதே என்ற உணர்வோடு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசும்போது, அந்த உணர்வினை பெருமதிப்பிற்குரிய பாரதப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்களிடம் சொல்லி, மின் துறையில் நாம் தன்னிறைவைப் பெறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் காட்ட எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40.)

பக்ரா நங்கல் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தின் மூலம் மின்சாரம் எடுப்பது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்குத் தெரிந்து, முயற்சி எடுத்ததைப் போல, இந்த ஒகேனக் ல் மின் திட்டத்தை உருவாக்கித் தருவதற்கு இந்திய பிரதமர் அவர்கள் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று முயற்சிகளை எடுப்பதற்கு இந்திய தேசிய காங்கிரசினுடைய உறுப்பினர்கள் இந்த மாமன்றத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பங்கேற்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். . . . (குறுக்கீடு).

திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், இங்கே கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையிலேயே மத்திய அரசு ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அளித்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது மேலும். . . . (மனையடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : அவர் பேசியதற்கு விளக்கம் சொல்வது என்பது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகாது. ஆகவே, கோவைத் தம்பி தொடர்ந்து பேசட்டும்.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அத்தோடு, கோவை மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுடைய நலன்

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

கருதி ஒரு அனல் மின் நிலையத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கோவை மாவட்ட மக்களின் சார்பாக வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டமானாலும், மற்ற எந்த மாவட்டமானாலும், சிறு விவசாயிகளானாலும், பெருவிவசாயிகளானாலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், மின்சாரக் கட்டணத்தை நீங்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் உயர்த்துங்கள், அதற்கு நாங்கள்தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியிலிருந்து இன்று வரை பொது நிறுவனங்களிலும், மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும், ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கும் பஞ்சப்படி என்ற பெயரால் டி.ஏ. என்ற பெயரால் கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக அடிப்படை சம்பளத்தைவிட அதிகமாக உலக அளவில் உள்ள விலைவாசியை, இந்தியா மட்டத்தில் உள்ள விலைவாசியை தமிழக அளவில் உள்ள விலைவாசி உயர் வினைசரிக்குவதற்காக, ஏறத்தாழ 400 ரூபாய்க்கு மேல் கொடுத்திருக்கிறீர்களே, அதே அளவுக்கு விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற கரும்புக்கு, நெல்லுக்கு கொள்முதல் விலையை வாங்கிக்கொடுங்கள், நாங்கள் எவ்வளவு நான் கட்டணம் வேண்டுமானாலும் கட்டத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அரசு ஊழியர்கள் உட்பட மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் பஞ்சப்படி என்ற பெயரால் 400 ரூபாய்க்கு மேல் வழங்கியிருக்கும்போது நெல்லுக்கு ஒரு 100 ரூபாய்க்கு கூட உயர்த்தித் தர மத்திய அரசுக்கு மனமில்லையா என்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசு அதிக அக்கறை செலுத்தி கவனம் செலுத்தி அதை பெறுவதற்காக போராட வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாக மத்திய அரசு ஊழியர்களும், மாநில அரசு ஊழியர்களும், ஆலைத் தொழிலாளர்களும் பெற்றிருக்கக்கூடிய பஞ்சப்படிக்கு ஏற்ற அளவுக்கு விவசாயிக்கு சொல்முதல் விலையை உயர்த்தித் தருவீர்களேயானால், நீங்கள் எந்த விலையை மின்சாரத்திற்கு வைத்தாலும் அதைத் தருவதற்கு நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கேட்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு கோவை மாவட்டத்தில் பாகப்பட்டி என்ற இடத்தில் ஒரு மின் துணை நிலையத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்றும், சிறுவாணி நீர்தேக்கத்திலிருந்து மின்சாரம் எடுக்க வேண்டும் என்றும், அவினாசியில் விவசாயிகளின் நலன் கருதி, ஒரு அனல் மின் நிலையத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்றும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

[[1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் 1981-82-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது அகில இந்திய பார்வையீட்டுப் பளாக் கட்சி சார்பில் சில கருத்துக்கள் எச் சொல்ல நான் விழைகிறேன். அதற்கு முன்னால் இன்று தலைவராக இப்போது இருக்கிறவரிடம் நல்லதொரு மாற்றத்தை இந்தச்சபை கண்டது. ஆனால் தலைவர் பொறுப்பில் இருப்பவர்களுக்குரிய முறையில் அனீச்சச் செயலாக மணியை அடிக்க வேண்டாம் என்று தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொண்டு பேச விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதை உணராதவர் அல்ல. ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் பத்து நிமிடங்கள்தான் தரப்படுகிறது. தாங்கள் ஒரு கட்சியின் தலைவர் என்ற சாரணத்தால் தங்களுக்கு பதினைந்து நிமிடங்கள் தரவேண்டும் என்று தலைவரால் பணிப்பப்பட்டவனாக நான் அமர்ந்திருக்கிறேன். எனவே தாங்கள் பதினைந்து நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையை வைப்பதற்கு முன்னால் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் தமிழ் ரக மின் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதுமட்டுமல்ல. இப்போது இங்கே எரிக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் மின்சார வாரியம் கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்குரிய காரணத்தை எந்த அளவிற்கு தெளிந்து குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள அறிக்கையில் பத்தாவது பக்கத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசிடம் பேசிய கருத்துக்களையும் அதற்குரிய காரணங்களை தெளிவாக எடுத்துக் கூறியும் அதற்கு பிரகாரம் கிடைக்கவில்லை என்பது போன்ற கருத்துக்களை அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பொது அளவு உதிரிப் பாகங்கள், நிலக்கரி இவை அனைத்தும் மைய அரசின் பிடியில் இருக்கிற காரணத்தால் மின் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் இந்த ரகக்கு இருக்கிறது என்பது போன்ற கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மைய அரசின் மின் திட்டங்களில், அந்தந்த மாநிலங்கள் உற்பத்தி செய்கிற அந்த மின் உற்பத்தியை அண்டை மாநிலங்களுக்கு அதிசமாக அளித்திட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியும்கூட வேறு ஒரு இடத்தில் கூறுகிற போது நெய்வேலியில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின் சக்தி அனைத்தும், அத்தனை மெகாவாட்ஸ்-ம் தமிழக ரக பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தம்கூட இனி மேல் புதிதாக உற்பத்தி செய்ய இருக்கிற, அந்த நெய்வேலி மின்

[1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

திட்டத்தில் கிடைக்க இயக்கிற 1300 மெகவாட்ஸ் உற்பத்தியில் தமிழ்நாட்டுக்கு, நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்கிற அந்த நெய்வேலியில் கிடைக்கிற அந்த 1300 மெகவாட்டில் 176 மெகவாட்தான் கிடைக்கும் என்ற ஐயப்பாட்டையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

துமட்டுமல்ல, எண்ணூர் மின் நிலையத்தில் 203 மெகவாட்ஸ் உற்பத்தித் திறன் என்றும் அதிலே 44 சதவீதம் தான் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்றும் துபோன்று தூத்துக்குடி மின் நிலையத்தில் 201 மெகவாட்ஸ் உற்பத்தித் திறன் உள்ளதில் இப்பே து அதில் 47 சதவீதம் தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றும் நிலை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கிற நிலையில்கூட உயர் முத்த மின் சக்தியை உபயோகிக்கிற தொழிற்சாலைகளுக்கும், சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் இருந்த தட்டுப்பாடு நீங்கிவிட்டது என்று தெளிவாக நினைத்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், தட்டுப்பாடு குறைந்து விட்டது என்று சொன்னால் எங்கள் மாவட்டத்தில் நாங்கள் பார்க்கிறோம். இந்த ஒரு மாதக் காலத்தில் அடிக்கடி மின்சாரம் நின்று விடுகிறது. எந்த நேரத்தில் மின்சாரம் வரும் போகும் என்று தெரிவித்தல். அதன் காரணமாக எங்கள் மாவட்டத்தில் உசிலம்பட்டி சட்டமன்ற தொகுதியை உள்ளடக்கிய பகுதியில் இந்த மின்சாரம் குறிப்பிட்ட நேரங்களில், காலங்களில் வராத காரணத்தால், திடீரென்று மின்சாரம் வருகிற காரணத்தால், மின் இணைப்பு இரண்டு பேஸில் வருகிற காரணத்தால், ஒரு நாளைக்கு 300 விவசாய பம்பு செட்கள் புகைந்து விட்டன. இதை நான் என் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் ஏற்கனவே விவசாயிகள் கஷ்டத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை. இப்படியிருக்க ஒரு பம்பு செட் எரிந்து விட்டால் ஒரு காயில் பேட்ட ரூ. 600 ஆகிறது. ஆகவே அது போய்விட்டால் ரூ. 600 நஷ்டம். நஷ்டம் என்பது மட்டுமல்ல. அந்தக் காயில் கட்டுகிற வரையில் ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக அவர்கள் எந்தப் பயிர்களின் நம்பியிருக்கிறார்களோ அந்தப் பயிர் வரண்டு வாடி விடுகிறது.

(பிற்பகல் 12-50)

இப்படிப்பட்ட நிலை இயக்கிறது, அதை மாற்றுவதற்கு என்ன வழி என்று கேட்டால் அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். நீலகிரியிலிருந்து வந்ததை மாற்றி இங்கே கொடுத்தோம் அதன் காரணமாக ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இன்னொன்று, ரெவின்யூ துறை அக இரந்தாலும் போலீஸ் துறையாக இருந்தாலும் அந்த அந்த மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற அலுவலகங்களிலே போய்ச் சொல்ல முடியும். ஆனால் மின்வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையிலே எங்கே போய்ச் சொல்வது என்று பிரச்சினையாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். மதுரையிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் அந்தப் பகுதிக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் உசிலம்பட்டியிலே இருக்கிற ஓர்வர் போய் கேட்டால் சமயநல்லார்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1982 பிப்ரவரி 19]

ஏ.இ.யைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். 10, 20 மைல் தூரம் போய் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில்தான் ஆபீஸ் அமைப்புகள் தவறாக இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. 10 சதவீத விவசாயிகள் இருக்கின்ற இந்த நாட்டிலே மின்சாரம் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதிலே எந்தவிதமான தடையும் இருக்கக்கூடாது. இரவு நேரங்களிலே நிறுத்தினாலும் கூட பகல் நேரங்களிலே முழுமையாக 12 மணி நேரமும் மின்சாரம் கிடைப்பதற்கான உத்தரவாதத்தை இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டும்.

சினிமா கொட்டகைகளிலே ஜெனரேட்டர்கள் வைத்து ஓட்டுகிறார்கள். அவர்களை ஊக்குவிக்கலாம். அதிக வருமானம் இல்லாத நாட்டுப் பொருளாதாரத்திற்குத் தேவையல்லாத சினிமா கொட்டகைகளிலே ஜெனரேட்டர்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதி வழங்கி, விவசாயிகளுக்கு எந்த நேரத்திலேயும் மின்சாரம் கிடைக்கின்ற அளவுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசைக் காரணம் காட்டிக்கொண்டு மாநில அரசு உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கவில்லை என்றாலும் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விவசாயிகளுக்கு மின் கட்டணத்தை உயர்த்தக் கூடாது. சென்ற முறை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட வேண்டிய தொகை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய போது விவசாயிகள் போராடிய போது ஒன் ப்ளஸ் ஒன் என்ற முறையைக் கொண்டுவரப்பட்டதும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதன் மூலமாக அதிகமான விவசாயிகள் பணத்தைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து சலுகைகளைக் கொடுப்பதற்கு அரசு தயங்கக்கூடாது. மின் வாரியத்திலே 100, 200 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறதே என்று சொல்லக்கூடாது. தமிழகத்திலே இன்றைக்கு எத்தனை அரசு அலுவலகங்கள் இருக்கின்றனவோ னைத்திற்கும் இந்த அரசு எவ்வளவு மின் கட்டணம் செலுத்துகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். பொது நிறுவனங்களில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் — ஓடவருக்கு 10 பேன்கள் போட்டுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை, ஏர்கன்டிஷன் போட்டுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பத்து மாடிக் கட்டடத்திலே பகல் நேரத்திலே எகற்சாக மின் வெளிச்சம் என்று தெரியவில்லை. சில வேளைகளிலே விளக்குகளைப் போட்டுவிட்டே போய்விடுகிறார்கள். திகாரிகள் இல்லையென்றாலும் 4 பேன்கள் ஓடக்கூடிய நிலைமை, லைட்கள் எரியக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட செலவுகள் ஏற்படாமல் சிக்கனப்படுத்தி அனல் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். தன்னிறைவு பெற்றபிறகு திகாரிகள் 10 பேன்கள் போட்டுக் கொள்ளலாம், ஏர்கன்டிஷன் போட்டுக் கொள்ளலாம். இரவு பகல் லைட் எரிக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்குத் தன்னிறைவு பெறாத நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திக்குத் தேவையான உரிய மின்சக்தியைக் கொடுக்க முடியாதபோது

அவர்களுக்கு உற்பத்திப் பொருள்களுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை கொடுக்க முடியாத நிலையில் குறைந்த கட்டணத்திலே மின்சாரத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற நிலையில் போதுமான மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு தமிழக அரசு முன்வர வேண்டும். அலுவலகங்களில் மின் உபயோகத்தைச் சிக்கனப்படுத்த வேண்டும். தனியார் அலுவலகங்களிலே ஒருவர் வெளியே போகிறபோது லைட்டை நிறுத்தாது போய்விட்டால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அவர்களிடம் விளக்கம் கோரப்படுகிறது. இது போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்து சிக்கனப்படுத்துவதற்கு முன் வரவேண்டும். மீட்டர்பழுது ஆகிவிட்டால் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அன்றைக்கே மாட்டுவதில்லை. ஒரு ஆண்டுக்காலம் ஆனாலும், குறிப்பிட்ட வாடகையை வசூலிக்கிறார்கள். என்ன ஆதாரம் என்றால் சென்ற ஆண்டுடி மீட்டர் மாதம் அந்த விவசாயி என்ன கட்டியிருக்கிறாரோ அதையே இந்த ஆண்டுக்கும் என்று கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயப் பகுதியிலிருந்து வந்திருப்பதால் அவர்களுக்குத் தெரியும். பம்பு செட்டுகள் மானாவாரிப் பகுதியிலே தான் வைக்கப்படுகின்றன. அங்கே ஒரு ஆண்டு கரும்பு போட்டால் ஒரு ஆண்டு செல் போட்டால் அடுத்த ஆண்டு கரும்பு போடுவார்கள். இப்படி விவசாயிகள் மாற்றிப் பயிர்களைப் போடுவார்கள். கரும்பு போட்டால் அது ஏப்ரல் மாதம் வரை இருக்கும். கரும்பு இல்லாத நேரத்திலே ஜனவரி மாதத்தோடு அறிவடையாகிவிடும். ஒரு மாதம் வீணாக இருந்தால்கூட நீங்கள் அந்த மீட்டரைப் பொறுத்தாததற்கு சென்ற ஆண்டுக் கணக்கில் வசூல் செய்வது எந்த வகையிலே நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உடனடியாக அந்த மீட்டர் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அட்டைப் பட்டியல் என்ற ஒரு முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அதை அமல் படுத்துவதற்காக அட்டையைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதை எங்கே வைத்திருப்பது என்று தெரியவில்லை. அச்சரோ அல்லது நீங்கள் போட்டிருப்பவர்களோ யோசனாபொழுது என்ன நிலைமை ஏற்படும்? சாதாரணம் கக்கிர மங்களில் பந்தால் ஒரு பம்பு இருப்பது இரு மைல் தூரத்தில் இருக்கும். அதன் கொந்தக்காரர்கள் இரவு நேரத்திலே அங்கிருந்து வீட்டிற்கு வந்து விடுவார்கள்; அல்லது பகல் நேரத்திலே வந்து விடுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இவர்கள் போகின்ற நேரத்தில் அங்கே இல்லை என்றால் மூடிவிட்டதாகத்தான் சொல்ல வேண்டி வரும். எனவே, அட்டைப் பட்டியல் எங்கே இருக்க வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. மீட்டர் ரீடிங் எடுக்கிறார்கள். அடுத்து அந்த மாத மீட்டர் எண் என்று இருக்கிறது; அதற்குரிய தொகை இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தொகை கட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு இடமில்லை. எங்கே போய்ச் செலுத்துகிறார்களோ அந்தப் பணம் இதில் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. அப்படியென்றால் அட்டையை வாங்கிப் பணம் வசூலிப்பவர்கள் பணத்தை எடுத்து விடவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. மின்வாரியம் அறியாமலே ஓராண்டுக்காலம் இருக்கும். எப்பொழுது ஆடிட்

வந்து இந்தத் தொகை அதற்குரிய இடத்தில் வர வேண்டுமென்று கணக்கெடுக்கப் போகிறீர்கள்? எனவே, அட்டைப் பட்டியல் முறை சரியாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் அட்டை முறையிலே போட்டிருக்கின்ற கணக்குக்கும், வசூல்க்கின்ற கணக்குக்கும் எங்கள் பகுதியிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற வித்தியாசத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அட்டையிலே மார்க்கினலில் ஆரம்ப ரீடிங் 1,000 மீட்டர் என்று குறிப்பிட்டிருந்தால், அந்த மாதம் எரிந்திருப்பது 200 மீட்டர் என்றால் மொத்தம் 1,200. குறிப்பிலே 200 என்று இருந்தாலும் அவர் என்ன கணக்குப் போடுகிறார், எந்த முறையில் போடுகிறார் என்று தெரியவில்லை. வசூலிப்பவர் சொல்கிறார், நான் இதில் இருப்பதைத்தான் வாங்குவேன் என்று சொல்கிறார். ஆனால் மொத்தம் எடுத்த ரீடிங்கிற்கும் இதற்கும் டேலி ஆக வில்லை. அந்த அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எனவே, அட்டை முறையைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கெப்பாசிட்டர் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். மோட்டார் வைப்பவர்கள் கெப்பாசிட்டர்களை வைக்க வேண்டும். அதற்காக 190 ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். கெப்பாசிட்டர் பொருத்தப்படுவதன் நன்மை என்னவென்று யாருக்கும் புரியவில்லை. அதை ஏன் வைக்கச் சொன்னீர்கள் என்பது புரியவில்லை. கெப்பாசிட்டர் இருந்தால் புகையாது என்பதற்காக அதைக் கட்டாயமாக வைக்கச் சொன்னீர்கள். ஆனால் கெப்பாசிட்டர் வைத்திருந்தாலும் பம்பு செட்டுகள் புகைந்து விடுகின்றன. அந்த கெப்பாசிட்டர்கள் காட்டாகப் முறையில் பெறப்பட்டதா? ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக விவசாயிகளை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி விவசாயிகள் அந்தப் பொருத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா என்பதுதான் விவசாயிகள் மத்தியில் உள்ள கேள்வி. ஆகவே, கெப்பாசிட்டர் வைப்பது எதற்காக என்பது தெரிய வேண்டும். இதைப் பொருத்தச் சொல்லி அதிகமான தொல்லையை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறீர்கள். இப்படி அவர்களுக்குப் பண விரயத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் — ஏற்கனவே அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களுக்கு விலை கிடைக்காத பொழுது அவர்களுக்கு அதிகமான பாரத்தைச் சுமத்துவதாக இது இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல, நாட்டிலே கரண்ட் இழப்பு என்பதன்மூலம் 18 சதவீதம் என்று சொல்லும் நாம் அந்த இழப்பையெல்லாம் மனத்திற்கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் இந்த அரசு கட்டணத் த உயர்த்தக் கூடாது என்ற வேண்டுகோளை வைக்கிறேன். அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதன் மூலம் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு இந்த அரசு நன்மை செய்கிறது என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகையாக அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எப்படி

தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் நிதிநிலைமை அறிக்கை விவாதம் 553

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

நீங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை சாடினாலும், மத்திய மாநில உறவுகளைப்பற்றி நாம் அதிகமாகப் பேசினாலும் மத்தியிலிருக்கின்ற அரசு எடுத்துக்கொண்ட முறை நமக்குத் தெரியும். உவர்கள், உலக வங்கியிலே 5,000 கோடி ரூபாய் பெறுவதற்காக விலைவாசியை உயர்த்த வேண்டுமென்று உள்ளடக்கிய கொள்கையைப் பெற்றிருப்பவர்கள். எனவே, விலைவாசியைக் குறைத்துத் தர மாட்டார்கள். மசல் காரணத்தைக் கூறி, அதில் இருக்கின்ற கரி வகைகளைச் சொல்லி செய்கின்ற காரியங்களால் மாநில அரசு நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கட்டணத்தை உயர்த்தப் போகிறோம் என்றால் அதை வேறு இடத்திலே உயர்த்திக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை விடுத்து அமர்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

*திரு. ப. நெடுமாரன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின் திட்ட அறிக்கையிலே எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முன் வந்திருக்கிறேன். தமிழகத்திலே என்றைக்கும் இல்லாத அளவுக்கு மின் உற்பத்தித் துறையிலே ஒரு பெரிய நெருக்கடியை நாம் எதிர் நோக்கியிருக்கிறோம். மின்சாரப் பற்றாக்குறை மாநிலமாகத் தமிழகம் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டில், பல ஆண்டுகளாகவே தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மின் உற்பத்தித் திறனை எந்த, எந்த வகையிலே அதிகரிக்கலாம் என்பதற்கு, நம்முடைய பெரி இயல் வல்லுநர்களுட, மின்சார வாரியமும் திட்டமிட்டு, எத்தனையோ செய்தாலுங்கூட, பல வகையிலே முட்டுக் கட்டைகள் ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக நாம் எதிர் பார்த்த திட்டங்கள் நிறைவேறமுடியாத நிலைமையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக ஹொகேன்கல் திட்டம் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி ஆளுநர் உரை விவாதத்திலே கூட நான் குறிப்பிட்டேன். அந்தத் திட்டத்திற்கு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் இனி எந்தக் காலத்திலேயும் நிறைவேற முடியாத திட்டமாகிவிடுமோ என்ற அச்சம் தமிழக மக்களுக்கு வந்திருக்கிறது. அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத் திலே அந்த முதலமைச்சர் குண்டு ராஸ் மேகதாது திட்டத்தை அந்த மாநில அரசு நிறைவேற்றப் போகிறது. உலக வங்கியின் உதவியுடன் என்று அறிவித்திருப்பதை ஆளுநர் உரை விவாதத் தில் சுட்டிக்காட்டி அதன் விளைவாக, ஹொகேன்கல் திட்டம் என்ன ஆகும் என்று நான் கேட்டேன். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விடை அளிக்கும்போது, நாம் நம்முடைய ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்திருக்கிறோம் மத்திய அரசுக்கு என்று சொன்னார்கள். ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்த பின்னாலுங்கூட கர்நாடக அரசு தன்னுடைய நிலையை மாற்றிக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. காரணம், இதற்கு முன்னால் இதே காவிரியின் உபநதிகளாகிய ஹேமாவதி, கபினி போன்ற நதிகளிலே அணைகள் கட்டுவதென கர்நாடக அரசு முனைந்த பொழுது நாம் ஆட்சேபித்தோம். இந்தியாவின் திட்டக்குழு அதற்கு அனுமதி தர மறுத்தது. மத்திய அரசும் அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தது. ஆனாலும், அவர்கள் பிடிவாதமாக அந்த இரண்டு

அணைகளைக் கட்டி முடித்து, அதன் விளைவாக, நாம் மிகப்பெரிய பாதிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். அதே போல், இந்த மேகதாது திட்டத்தையும் மத்திய அரசு உத்தரவை மீறி அவர்கள் கட்டினால் நாம் என்ன செய்வது என்பதுதான் கேள்வி.

ஹொகேனக்கல் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, இன்று, நேற்றல்ல, 1961-ஆம் ஆண்டிலேயே அந்தத் திட்டம் வகுக்கப் பட்டது. சென்ட்ரல் வாட்டர் அன்ட் பவர் கமிஷனுக்கு இந்தத் திட்டத்தின் நகலை அன்றைக்கிருந்த தமிழக அரசு அனுப்பி வைத்தது. 25-8-1961-லே இந்தத் திட்ட நகல் சென்ட்ரல் வாட்டர் அன்ட் பவர் கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர்கள் அதிலே சில சந்தேகங்களைக் கேட்டு, தமிழக அரசுக்கு எழுதினார்கள். அதற்கும் தமிழக அரசு விரிவான பதிலை, அந்த ஆண்டிலேயே—இரண்டு மாதங்களிலேயே அனுப்பியிருக்கிறது. இவ்வளவு செய்ததோடுகூட, அதற்குப் பின்னாலே தொடர்ந்து தமிழகத்தின் சார்பிலே, அப்பொழுது எந்த ஆட்சியிருந்தாலும், அந்த ஆட்சியாளர்களாலே வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனாலுங்கூட 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இந்தத் திட்டத் திற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்கு கிளியரன்ஸ் வரவில்லை. காரணம் கர்நாடகம் ஆட்சேபணை செய்கிறது என்பதால், 1961-லேயே ஹொகேனக்கல் திட்டம் வகுக்கப்பட்ட நேரத்திலே, அதைப்பற்றி, தமிழக அரசு, மத்திய அரசிடமும், சென்ட்ரல் வாட்டர் போர்ட் கமிஷனிடமும் வற்புறுத்திய காலத்திலே, கர்நாடக அரசு மேகதாது திட்டத்தைப் பற்றி எதுவும் சொல்ல வில்லை. அதைப்பற்றிய பேச்சே இல்லை. பின்னாலே, அவர்களுக்கு அந்தச் சிந்தனை வந்து, இன்றைக்கு அதை நிறைவேற்றுகிறார்கள், அந்த வகையிலே நம்முடைய அரசு ஒரு படி விட்டுக் கொடுத்துச் சொன்னது, இரண்டு அரசுகளும் சேர்ந்து, கர்நாடக அரசும், தமிழக அரசும் சேர்ந்து, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம், என்று. நம்முடைய அரசு விட்டுக் கொடுத்தது. அதற்கும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. வேண்டாம் இரண்டு அரசுகளுக்கும் வேண்டாம். மத்திய அரசே அந்த ஹொகேனக்கல் திட்டத்தை நிறைவேற்றட்டும். அதனால் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை, இரண்டு மாநிலங்களும் பகிர்ந்து கொள்வோம். இரண்டு மாநில மக்களும் வளர்ச்சிக்கு அதைப் பயன்படுத்துவோம் என்று நம்முடைய அரசு சொன்னது. அதையும் அவர்கள் ஏற்க வில்லை.

ஹொகேனக்கல் எங்கேயிருக்கிறது? தமிழக-கர்நாடக எல்லையில். இந்தப் பக்கம் நம்முடைய பகுதியிலே 15-வது கிலோமீட்டரிலே இருக்கிறது. எல்லைக்கு அந்தப் பக்கத்திலே மேகதாது திட்டம் இருக்கிறது. காவிரி ஆற்றுக்கு அந்தப் பக்கம் கர்நாடகக் கரை, இந்தப் பக்கம் தமிழகக் கரை. ஆகவே, இரண்டு பக்கங்களுக்கும் பொதுவாக, எல்லையாக, காவிரி ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிற பகுதியிலே அணையைக் கட்டி அதன்மூலம் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் மெகாவாட் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று திட்டமிட்டு, அதற்கான வேலைகளை நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று துடித்துக்கொண்டிருக்கிற வேளையிலே

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

கர்நாடகத்தின் பிடிவாதத்தின் காரணமாக, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை, 20 ஆண்டுகாலமாக நம்மாலே செய்ய முடியவில்லை.

ஆனால் அவர்கள் இப்போது போட்டியாக ஒகேனக்கல்லில் இருந்து சற்றுத் தொலைவில் அவர்கள் எல்லைக்குள்ளே இருக்கும் மேகதாது திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிடுவார்களேயானால், அதற்குப் பின்னர் எந்தக் கவத்திலேயும் நாம் ஒகேனக்கல் திட்டத்தை செயல்படுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடிய அபாயம் இருப்பதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஏற்கெனவே காவிரி நீர் பிரச்சினையிலே நம்முடைய தமிழகம் 100 டி.எம்.சி தண்ணீரை விட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசு வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. 100 டி.எம்.சியை நாம் விட்டுக் கொடுப்பதன் ல் ஏற்படக்கூடிய அந்த நீர் இழப்புக்கு, அதன் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய மின் உற்பத்தி இழப்பிற்கு மத்திய அரசு ஈடு செய்ய வேண்டுமா, வேண்டாமா? அதற்கு ஈடு செய்யும் வகையிலாவது ஒகேனக்கல் திட்டத்திற்கு அனுமதி தரவேண்டுமா, வேண்டாமா? நம்முடைய நீரைப் பிடுங்கி அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். நாம் போடுகிற திட்டத்திற்கும் முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் கர்நாடக அரசு அந்தத் திட்டத்தை அவர்களாகவே தன்னிச்சையாக அமைக்கின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசு தடுக்காமல் இருக்குமே யானால், தமிழகத்தின் எதிர்காலம், மின் துறையில் இருள் சூழ்ந்ததாக ஆகிவிடும் என்று நான் இந்த அவையிலே எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். அந்த அபாயம் இன்றைக்கு வந்தாகிவிட்டது. ஹேமாவதி, கபினி அணைகள் மத்திய அரசாங்கத்தை மீறி, கர்நாடக அரசு கட்டி முடிக்கப்படாமலும் கூட, ஹேமாவதி அணையின் மூலம் 2 லட்சம் ஏக்கருக்குப் புதித க பாசன வசதிகளை கர்நாடக அரசு அடைந்து அதன் மூலம் தமிழக விவசாயிகளின் நலன் பாதிக்கப்பட்டாலும் கூட, மத்திய அரசு எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. அதேபோல மேகதாது திட்டத்திலே நீங்கள் ஆட்சேபனை தெரிவித்தால் மட்டும் போதாது. மத்திய அரசு அவர்களுக்குப் புத்திமத்களை சொல்லி இருக்கின்றது என்று சொன்னாலும் போதாது. அதையும் மீறி அவர்கள் செய்வார்களானால் உங்களுடைய நிலை என்ன? நீங்கள் ஒகேனக்கல் திட்டத்தை நம்முடைய அரசே, மத்திய அரசு அனுமதித்தாலும் அனுமதிக்காவிட்டாலும் அதை ஏற்று செயல்படுத்துவதற்கு முன் வாமா என்பதை நான் அறியவிரும்புகிறேன்.

மேகதாது திட்டத்தைப் பற்றி கர்நாடக மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் குண்டூராவ் அவர்கள் அண்மையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். மேகதாது திட்டம் தமிழக நலனுக்குப் பாதகமானது என்றால், ஒகேனக்கல் திட்டம் கர்நாடக மாநிலத்திற்குப் பாதகமானது, ஆகவே நாங்கள் அதை அனுமதிக்க மாட்டோம் என்றும் பகிரங்கமாக அவர்கள் சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை இந்த அவையின் முன் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது மிக முக்கியமானப் பிரச்சினையாகும். மேலும் அனல் மின் உற்பத்தி நிலையங்களை நாம் ஓரளவுக்கு அமைத்திருக்கிறோம். புனல் வாயிலாக மின் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையங்கள் அனேகமாக அமைக்கப்பட்டு முடிந்து விட்டது. ஒகேனக்கல் பெரிய திட்டம் என்று சொன்னால் மற்றவைகள் எல்லாம் சிறிய சிறிய திட்டங்கள் தான். ஒகேனக்கல் திட்டத்துக்கு வாய்ப்பில்லாத நிலையிலே அடுத்து நாம் அனல் மின்நிலையத்தை அமைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு நிலக்கரி ஆந்திரா விலிருந்து, சிங்கரேணியிலிருந்து வரவேண்டும். அதிலே பல சிக்கல்கள், பல தடைகள், பல முட்டுக் கட்டைகள். அதை மீறி அனல் மின் நிலையங்களை நாம் எதிர்பார்க்கிற வேகத்திற்கு அமைக்க முடியாத நிலை. ஆகவே நாம் அணு மின் நிலையத்தை நம் தமிழகம் நம்பி இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஏற்கனவே ஒரு அணு மின் நிலையம் இருக்கிறது. அது போக நெல்லை மாவட்டம் கூடங்குளத்திலே மற்றொரு அணு மின் நிலையத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று 1970 ஆம் ஆண்டிலேயே திட்டம் இடப்பட்டது. இதன் மூலம் 970 மெகாவாட் உற்பத்தியாகும் என்று கருதப்படுகிறது. இது 1970 ஆம் ஆண்டு திட்டமிடப்பட்டு கூட பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கான வழிவகைகள் இன்னமும் தெரியவில்லை. அதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அணு மின் நிலையத்தைத் தவிர, வேறு வழி, தமிழகத்திற்கு மின் உற்பத்திக்கு இன்று தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த அணு மின் நிலையத்தை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள கூடங்குளத்தில் அமைப்பதற்கு நம்முடைய அரசு இன்னும் விரைவான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். மத்தியக் குழுவும் வந்து அதைப் பார்த்து வயிட்டு, அந்த இடம் சரியானது என்று சொல்லியாகிவிட்டது. அதற்கு பின்னரும் அது தாமதிக்கப்படுவது சரியல்ல, மத்திய அரசு இதிலே போதுமான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

கூடங்குளத்திற்குப் பக்கத்திலே தூத்துக்குடியிலே ஹெலி வட்டர் பிளாட் இருக்கிறது. அதுவும் இந்த அணு மின் நிலையம் வருவதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலையைத் தருகிறது. நிலக்கரிச் சுரங்கம் இருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து 700 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு அப்பால்தான் அணு மின் நிலையம் அமைக்க வேண்டும். அதற்கு அருகில் அமைக்கக்கூடாது என்ற விதியை மத்திய அரசு சொல்கிறது. அப்படிப் பார்க்கப்போனாலும், சிங்கரேணி நிலக்கரிச் சுரங்கத்திலிருந்து 1400 கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் தான் இந்தக் கூடங்குளம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அணு மின்நிலையத்தை அமைப்பதற்கு எல்லா வகையிலும் மத்திய அரசு உதவ வேண்டும்.

நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய அனல் மின் திட்டத்தைப் பற்றி நான் இங்கே சில வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய அந்த நிலையத்தைப் பற்றி

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

நம்முடைய மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய மின் துறை மாநாட்டிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 20-ம் தேதி நடைபெற்ற அந்த மத்திய மின் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் அவர்கள் அதை வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். He cited that power-management in the State has become difficult because Neyveli which supplied 2676 million units in 1976-77 was able to give only 1768 million units in 1979-80. This has resulted in a serious crisis* 2676 மில்லியன் யூனிட்கள் 1976-77-ல் உற்பத்தியானது. ஆனால் 1979-80-ல் 1768 மில்லியன் யூனிட்கள்தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. ஆகவே, உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறது. இதன் காரணமாக தமிழகத்தில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டது என்பதை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாநாட்டிலே எடுத்துக் கூறினார்கள். அப்படி எடுத்துக் கூறிவிட்டு, இன்னொரு யோசனையையும் சொன்னார்கள். ஆகவே, நெய்வேலி மின் உற்பத்தி திட்டம் முற்றிலும் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன், தமிழக அரசின் கையில் ஒப்படைக்கவேண்டும். அப்போது தான் முழுமையான மின் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று அந்த மாநாட்டிலே அவர் விடுத்த கோரிக்கையை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதிலே இந்த மன்றத்திலே உள்ள சகல கட்சிகளும் நம்முடைய அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு அளிக்கவேண்டும்.

நெய்வேலி மின் திட்டம் தமிழக அரசின் கையில் ஒப்படைக்கப் பட்டால், அது முழுமையான உற்பத்தியை, திறமையான நிர்வாகத்தைச் செய்யும் நிலைமை ஏற்படும். இந்தக் கோரிக்கையை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் 1980-லே சொன்னார்கள். இன்றைக்கும் அதைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி அதைப்பெற வேண்டும் என்று நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தற்போதைய மின் வாரியச் சட்டங்களும், பணி முறைகளும், அதிகாரங்களும் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை அவையின் கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன். 1948 ஆம் ஆண்டிலே மத்திய அரசாங்கம் வகுத்த ஒரு சட்டத்தின் கீழ் மின் கழகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே தான் நாம் இந்த மின் நிதி நிலை அறிக்கையை விவாதிக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் இரண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேரவையையிருப்பதால், சீக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன்: இந்த சட்டமன்றத்தில் மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை பற்றி விவாதிக்கிறோமே தவிர, மின்சார வாரியத்தின் நிர்வாக ரீதியில் ஏற்பட்டிருக்கிற தாமதத்தைப்பற்றி நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது. காரணம் அவை ஒரு மத்தியச் சட்டத்தினால் இன்றைக்கு கன்ட்ரோல் செய்யப்படுகின்றன. இந்த நிலை நீடிப்பது சரியல்ல. இந்த பழைய சட்டத்தில் இருக்கிற ஓட்டை உடைசல்களை கவனிப்ப

தற்கு இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை, ஆனால் நம்முடைய மாநில அரசு நிதியிலிருந்துதான் கிட்டத் தட்ட 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மின்சார வரையத்திற்கு வாரிக்கொட்டிக் கொண்டு இருக்கிறோம்; நம்முடைய பணத்தைத் தான் கொடுக்கிறோமே தவிர மத்திய நிதி அல்ல. அப்படி இருந்தாலும் அதனுடைய நிர்வாகத் துறையிலே சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னால் அதற்கு நாம் ஏன் நம்முடைய பணத்தை வாரிக் கொடுக்க வேண்டும்? யார் இந்த மின்சார வாரியத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்களோ அந்த மத்திய அரசு கொடுக்க வேண்டுமே தவிர நாம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. நாம் கொடுப்பது எந்தவகையிலும் சரியல்ல. அது மட்டுமல்ல, பழைய சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக மாநில சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தை இயற்றுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று தமிழ்நாட்டில் நம்முடைய அரசு எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷன் ஒன்றை தொடங்க முன்வர வேண்டும். கேரளம், ஆந்திரம், கர்நாடகம், மேற்குவங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களில் அவர்கள் தனியாக மாநில அரசின் கார்ப்பரேஷன் எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷனை அமைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசிலே கூட எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷனுக்கு என்று தனியாக ஒரு துறையை அமைத்துவிட்டார்கள். ஆகவே தமிழ்நாட்டிலேயும் ஒரு எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷனை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் நம்முடைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

அதைப்போலவே, மதுரை மாவட்டத்தில் சமயநல்லூரில் இருந்த தெர்மல் ஸ்டேஷன் மூடப்பட்டுவிட்டது. இயந்திரங்கள் எல்லாம் விற்பனை செய்யப்பட்டுவிட்டன. ஆனாலும் கட்டிடம், தளவாடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த இடத்திலே மீண்டும் ஒரு தெர்மல் ஸ்டேஷனை அமைக்க வேண்டும். அல்லது அந்த இடத்திலே பல்புகள், டிரான்ஸ்பார்மர்கள், மீட்டர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கிராமங்களில் சிறு கோவில்கள், சர்ச்சுகள், மசூதிகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் அரசு கமர்ஷியல் டாரிப் போட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் கமர்ஷியல் டாரிப் போடவில்லை. மினிமம் டாரிப்தான் போட்டார்கள். அதை மாற்றி, 1979-லே கமர்ஷியல் டாரிப்பாகப் போட்டார்கள். சிறு கோவில்கள், சர்ச்சுகள், மசூதிகள் போன்றவை அதிகக்கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய காரணத்தால் கிரமப்படுகின்றன, அவைகளுக்கு அந்த வசதி இல்லை. அதை எண்ணிப்பார்த்து இப்போது இருக்கின்ற கமர்ஷியல் டாரிப்பை மாற்றி மினிமம் டாரிப்பாகப் போட வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறிக்கை விவாதம்.

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

அதேநேரத்தில், மின்சார வாரியத்தின் நிர்வாகத் துறையிலே அதிகமாக ஏற்படுகின்ற ஊதாரிச் செலவுகளைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிகாரிகளின் படிச்செலவு மட்டும் ஆண்டுக்கு 12 கோடிக்கு மேல்வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை கணக்கு அதிகாரிகளால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. காரணம் கணக்கு அதிகாரிகள் அந்தப் பெரிய அதிகாரிகளுக்கு கீழே பணியாற்றக் கூடியவர்கள், எஞ்சினியர்கள் கன்ட்ரோலில் இருக்கக்கூடியவர்கள். இரயில்வேயில் இருப்பதுபோல கணக்குப் பிரிவு ஒன்றை தனியாக அமைத்து, எஞ்சினியர்கள் கன்ட்ரோல் இல்லாமல், தனியாக ஆடிட் பிரிவு இருந்தால் செலவுகளைக் குறைக்க வழிவகை ஏற்படும். அதை அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜீப், லாரி போன்ற மின்சார வண்டிகளுக்கு பெட்ரோல் செலவு மட்டும் 7 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, நிர்வாகச் செலவுகளைக் குறைக்க வழிவகைச் செய்து, மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துகிற இந்தத் திட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும்; கைவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பண்டியன் : தலைவரவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கைமீது கரந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் மின் வெட்டு இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பகலில் மின்சாரம் எப்போது வருகிறது, எப்போது போகிறது என்று தெரியாத அளவுக்கு மின்சார வெட்டு அமுலில் இருக்கிறது. குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைக்கிறது, அதைப்போன்று கிராமங்களில் 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் விவசாயிகளுடைய பம்புசெட்டுகளுக்கு பகலில் 6 மணி நேரமாவது மின்சாரம் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்ய முடியும். இரவிலே மின்சாரம் கொடுத்தால் உயரமாக வளரக்கூடிய சோளம், நெல், கரும்பு போன்ற பயிர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாது.

[திரு. ஆர். நவந்த கிருஷ்ண பாண்டியன்] [1982 பிப்ரவரி 19]
[பிற்பகல் 1.20]

மேலும் அங்கே விஷப் பூச்சிகளின் தொல்லைகள் இருக்கும். எனவே பகலிலே ஒரு 6 மணி நேரமாவது விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அதேபோன்று பம்ப்செட்டுகளுக்கு கடந்த 7 வருடங்கள் ஆகியும் கூட இன்னும் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. இதை நான் அரசைக் குறை கூறிவண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் தென்காசி டிவிஷனிலே இருந்த ஒரு பொறியாளர் செய்த தவறின் காரணமாக ஏராளமானபேர் மின்சார மோட்டாரை வாங்கி வைத்துவிட்டபின் இன்று இவ்வளவு நாளாகியும் அங்கே மின் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே எங்களுடைய தொகுதி அருகே சுரண்டை என்ற ஊரிலே ஒரு துணை மின் நிலையத்தினை அமைக்கக்கூடிய திட்டம் இருக்கின்றது அந்த சுரண்டை மின் துணை நிலையத்தினை அமைக்கக்கூடிய திட்டம் இருக்கின்றது. அந்த சுரந்தை மின் துணை நிலையத்தை உடனடியாக அமைத்தால்தான் அந்தப் பகுதிகளுக்கு உடனடியாக நாம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு தாமதம் இன்றி மின்சார இணைப்பினைக் கொடுக்க முடியும். எனவே அரசு இதைச் செய்யவேண்டும்.

கடைசியாக இப்போது இந்த மின்சாரக் கட்டணத்தை அட்டை முறையிலே அதாவது புதிய முறையிலே வசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மிகக் குறைந்த வசூல்தான் ஆகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 3 பேர் பார்த்த அந்த வேலையை ஒரே ஒரு அலுவலர்தான் செய்வதாகவும் அப்படிச் செய்வதன் காரணத்தால் சென்ற ஜனவரி மாதம் 24 கோடி ரூபாய் வசூல் வரவேண்டிய இடத்திலே 14 கோடி ரூபாய்தான் வசூல் ஆனதாகச் சொல்கிறார்கள். மேலும் பல பகுதிகளுக்கு அட்டை வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றது. அதனால் அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களால் பணம் கட்ட முடியவில்லை.

அடுத்து பம்ப்செட்டுகளுக்குரிய அட்டையை பம்ப் செட்டிலேயே வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது சரியல்ல. 24 மணிநேரமும் ஆட்கள் அங்கே இருக்க மாட்டார்கள் ஆகவே அவ்வாறு பம்ப்செட்டிலே அட்டை இருக்கவேண்டும் என்ற முறையினை மாற்றுவதற்குரிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து மின் இணைப்பைப் பொறுத்தவரையிலே திருவொற்றி பூர் தொகுதியிலே காசிக்கோயில் குப்பம் என்று கிராமத்திற்கு திரு. குமரிஅனந்தன் அவர்களுடன் சென்றிருந்தேன். அங்கே கிட்டத்தட்ட 5 ஆயிரம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்து 35 வருடங்கள் ஆகிவிட்டதற்குப் பிறகும் இன்னும் அந்த மக்கள் மின்சாரத்தைப் பார்க்காத நிலைமை இருக்கின்றது. சென்னைக்கு மிக அருகிலேயே இந்த நிலைமை இருப்பதை போக்கவேண்டும். அந்த காசிக்கோயில் கும்பத்திற்கு மின் இணைப்பு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. ஆர். நவந்த கிருஷ்ண பாண்டியன்]

எண்ணூர், தூத்துக்குடி போன்ற இடங்களிலுள்ள மின் நிலையங்களின் இயந்திரங்களில் பழுது ஏற்பட்டால் முன்பெல்லாம் பெல் கம்பெனியிடம் கொடுத்துத்தான் சரி செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது அந்தக் கம்பெனியிடம் கொடுக்காமல் கடலூரிலே உள்ள தனியார் கம்பெனி ஒன்றுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கடலூர் என்று சொன்ன உடனே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் தயவுசெய்து அதுபற்றி மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்புத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மின்சார வாரியத்தினுடைய நிதிநிலை சம்பந்தமான விளக்கமான குறிப்புக்களைக் கொடுத்து அது சம்பந்தமாக கருத்துக்களை எல்லாம் இங்கே கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் மின்சாரத்தை முறையாகப் பயன்படுத்துகிறோமா என்று பார்த்தால் நான் உண்மையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், நாம் மின்சாரத்தை வேலிஷாகப் ப்ரெ டக்ஷன் ஓரியன்ட்டாக இல்லாமல் வீணாக அதிகமான அளவிலே செலவிடப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டிலே நாங்கள் ஐப்பாளனுக்குச் சென்றிருந்தோம். டோக்கியோ நகரத்திற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் சென்றோம். அருமை நண்பர் தாமரைக்கனி அவர் றும் உடன் வந்திருந்தார்கள். நாங்கள் அங்கே தங்கியிருந்த சமயத்தில், ஐப்பாளியர்கள் எப்படி மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். நாம் இங்கே எப்படி பயன்படுத்துகிறோம் என்று பார்த்தால், உள்படியே அங்கே மின்சாரத்தை அவர்கள் மிகச் சிக்கனமாக, வேலை வாய்ப்பை அதிகமாக உண்டாக்குவதற்கான முறையிலே பயன்படுத்துகிறார்கள்,

நான் இன்றையதினம் இதிலே பேசவேண்டும் என்று தேற்று என்னுடைய கட்சியிலிருந்து சொன்ன சமயத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியிலிருந்து பார்க்கும்போது, டிரேட் ஃபேர் (கண்காட்சி) நடைபெறும் இடத்தை பார்க்க தேரிட்டது. பல்லாயிரக்கணக்கான விளக்குகள் அங்கே வெளிச்சத்தை உமிழ்ந்துக் கொண்டிருந்தன. அதைப்பார்க்கின்ற சமயத்திலே தான், டோக்கியோவையும் நினைத்தேன். அதேசமயத்திலே இன்றொன்றையும் நினைத்தேன். நம்முடைய அருமை சகோதரர் மாண்புமிகு பண்ணுட்டி அவர்கள் வருகின்ற பண்ணுட்டி பகுதியிலே, அங்கேயிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், மின்சாரம் எப்பொழுது வரும் என்று எதிர்பார்த்து, இரவு நேரத்திலே பாம்பு கடிக்குமோ, நண்டுவாக்கிவி கடிக்குமோ என்று பயந்துக் கொண்டு, மூன்று விளக்கு சுவிட்ச்களை போட்டுவிட்டு, எப்பொழுது மின்சாரம் வந்து பல்புகள் எரியும், அதைப் பயன்படுத்தி நாம் விவசாயத்திற்கு நீர் இறைப்போம் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அந்தக் காட்சியையும் நினைத்தேன்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 பிப்ரவரி 19]

ஆனால் இந்த சென்னை நகர வீதிகளிலே பார்க்கிறபோது, ஐப்பானுக்கு போய் வந்தவர்களுக்குத் தெரியும் — உலகத் தினுடைய பொருளாதாரத்தை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய அளவு சக்தி பெற்ற அந்த கின்சா ஏரியாவில்கூட - சென்னையிலே எரிகிற அளவுக்கு விளக்குகள் வீதிகளிலே கிடையாது. ஆகவே அப்படி ஆடம்பரமான முறையிலே-லேவிஷ் முறையிலே மின்சாரம் இங்கே வீணடிக்கப்படுகிறது. இப்படி வீணடிக்கப் படுவதினால்தான் 107 கோடி அளவுக்கு நாம் இங்கே நஷ்டப் படுகிறோம். ஆனால் ஐப்பான் நாட்டிலே, மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் சிக்கனம் காட்டுகிறார்கள். இரவு 9 மணிக்கு மேல் விளக்குகள் எரியக்கூடாது என்று என்னால் எங்குமே எரிவதில்லை. 9 மணிக்கு மின்சாரம் நிறுத்தப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு கூட போடப் படவில்லை. ஆனால் அதை நியதியாகவே ஐப்பானியர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அனுபவபூர்வமாக அதை செயல் படுத்துகிறார்கள். ஐப்பானிலே நாங்கள் வீபோபார்க் ஓட்டலில் தங்கியிருந்தோம். அந்த ஓட்டலின் மீதிருந்து பார்த்தால், இரவு 9 மணிக்கு மேல் டோக்கியோ நகரமே இருண்டு கிடக்கின்ற கரட்சியைத்தான் பார்க்க முடிந்தது. ஆனால் டோக்கியோ டவருக்கு மேலாக மட்டும் 2 சிவப்பு விளக்குகள்— விமானங்கள் வந்து மோதிக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்காக— எரிகின்றன. இப்படி ஐப்பானியர்கள் மின்சாரத்தை சிக்கனமாக பயன் படுத்துவதன் காரணமாகத்தான் அவர்கள் மேலும் மேலும் முன்னேற்றமடைகின்றனர். நாம் அவைகளை வீணடிக்கிற காரணத்தினால்தான் பின்னுக்குப்போய் கொண்டேயிருக்கிறோம் என்று என்னால் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

ஆகவே, எது எதற்கு பிரையாரிட்டி அதிகமாக கொடுக்க வேண்டும், எது எதில் சிக்கனப்படுத்தவேண்டும் என்று அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து பயன்படுத்தப்படவேண்டும். இது வரையில் அம்மாதிரி செய்யவில்லை என்றாலும், இனிமேலாவது அரசாங்கமும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய அதற்கு ஒரு வழி முறை காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். The Power should be scientifically and economically used. வேஸ்டேஜ் என்பதே இருக்கக்கூடாது. பவர் ஓரியண்டட் இண்டஸ்ட்ரிகளையெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக டிஸ்கரேஜே பண்ணவேண்டியது மிகவும் அவசியம். உதாரணத்திற்கு மால்கோ நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். 60 மெகாவாட் சப்ளை வேண்டும் அதற்கு. 60 மெகாவாட் சப்ளை என்று சொன்னால் எத்தனை ஆயிரம் பேர்களுக்கு அதில் வேலை கிடைக்கிறது. அதே 60 மெகாவாட்டைக்கொண்டு எத்தனை லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் இதனால் பயன் பெறுவர் என்று யோசித்துப் பார்த்து முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

ஆகவே மின்சாரத்தை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு சிக்கனப் படுத்துகிறேமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு மக்கள் பயன்பெறுவார்கள் என்பதை உணர்ந்து, எப்படி எப்படியெல்லாம் அதை சிக்கனமாக பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதற்கு வழிமுறைகளை வகுத்து, அதை மக்கள் மத்தியிலே பரவக் செய்ய

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வேண்டும். அந்த வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த பிரச்சனை லைன்-லாஸ் என்று சொன்னார்கள். இந்த லைன்-லாஸைப் பொறுத்தவரைக்கும் 21.7 சதவீதமாக இருந்தது இப்போது 17 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனாலும் இது போதாது. இன்னும் குறைக்கப்பட வேண்டும் 12 சதவீதம், 13 சதவீதத்திற்கு மேல் லைன் லாஸ் இருக்கக் கூடாது. அப்படி இருந்தால் எங்கேயோ மின்சாரம் களவாடப் படுகிறது என்று பெருள். அல்லது எங்கோ அண்டர் கிரவுண்டிலே கேபிள்களிலே லீக்கேஜ் இருக்கிறது என்று பெருள். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையின் முன் அனுமதி யோடு அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

மின்சாரம் வீணாகப் போயிருக்கிறது, அல்லது ஹை பவர் டென்ஷனுக்கு மாற்றக்கூடிய கரண்ட் மூலம் பலமிடங்களில் ஜம்பிங்க் இருப்பதை நானே பார்க்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும். திருட்டுக்கள் தடுக்கப்பட வேண்டும். மின்சாரம் வீணாவது தடுக்கப்படவேண்டும்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த பிளாண்ட் பாக்டர், எண்ணுர்தர்மல் ஸ்டேஷன் அல்லது தூத்துக்குடி தர்மல் ஸ்டேஷன் இவற்றிலுள்ள கப்பாவிட்டி யூட்டின் லேஷன் ப்ளாண்ட் பாக்டர், எண்ணுரில் 44 சதவிகிதம், தூத்துக்குடியில் 47 சதவிகிதம் என்று உபயோகப்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அது மிக மிகக்குறைவு. அதை அதிகப்படுத்தும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அதேபோல் இரந்திரங்கள் பழுது பட்டால் அவற்றைச் செப்பனிடுவதற்கான முயற்சிகளை உடனே மேற்கொள்ளவேண்டும். அதேபோல் நிலக்கரி கிடைக்க வில்லை என்றால் நிலக்கரி கிடைக்கவில்லையென்பதற்காக என்னென்ன திட்டங்களைக்கொண்டு ஆராய வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், மின்சார வெட்டு இல்லை என்று. மின்சார வெட்டு இல்லை. ஆனால் மின்சாரம் வெட்டப்படுகிறது. தினந்தோறும் 10, 12 தடவைகள் லோட் ஷெட்டிங் இருக்கிறது. லோட் ஷெட்டிங் சென்னை நகரின் இருக்கிறதா என்றால், சென்னையில் உள்ள ஏ, வி. உள்ள வீடுகள், சினிமா தியேட்டர்கள் இவற்றிற்கு லோட் ஷெட்டிங் இல்லை. ஆனால் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு விளக்குக்கு போதிய மின்சாரம் கிடைக்காது, குடிநீருக்கு வேண்டிய மின்சாரம் இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. லோட் ஷெட்டிங் கொடுத்து ரூரல் பீடரையே ஆப் செய்து விடுகிறார்கள். ஆக, நகரங்களில் உள்ளவர்கள் நல்ல வாழ்க்கை நடத்துவதும், கிராம மக்கள் அல்லப்படுவதும் என்ற நிலை நீடிக்கக்கூடாது. என்னென்ன செய்ய விரும்புகிறீர்கள் என்பதை தயவுசெய்து சொல்லுங்கள். பவர் கட் வேண்டுமா? அவசியம் வேண்டும் என்றால் தைரியமாகச் சொல்லுங்கள். தொழிற்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 பிப்ரவரி 19]

சாலைகளுக்கு 30 சதவிகிதம், 40 சதவிகிதம் என்று வையுங்கள். அப்படி வைத்து மின்சாரத்தை சேகரித்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும். எஸ்டேன்ஸியல் சர்வீஸஸ்-க்கு பயன் உள்ளதாக மின்சாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

இப்போது ஏற்கனவே இருந்த பீக் லோட் ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷனை எடுத்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதை எடுத்துவிட்டதால் இன்றைக்கு பீக் லோட் அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. 24 மணி நேரமும் கரன்ட் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்வது தமிழ்நாட்டுக்கு ஒவ்வாத காரியம். இன்டஸ்ட்ரிஸாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எதுவாக இருந்தாலும் சரி சில மணி நேரங்கள் அந்த வேலைக்காரர்களுக்கு ஓய்வு கொடுக்கிற விதத்தில் அந்த முறை இருப்பதுதான் நல்லது. நிறைய இருக்கக் கூடியவர்கள் செலவு செய்யலாம். குறைவாக இருப்பவர்கள் அதிகமாகச் செலவு செய்யும்போது, ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்துவிட்டால் தேவைப்படும்போது உண்மையில் கஷ்டப் படுவதுபோல் இன்று மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டில் லோட் ஷெட்டிங் ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

டிசம்பர் மாதம் 2,100 மெகாவாட்ஸ் பீக் லோட் என்கிறார்கள். மார்ச்சில் 2,400 மெகாவாட்ஸ். இது மிகமிகக் குறைவு என்பதை போர்ட் என்ஜினியர்கள் உணரவேண்டும். 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் கொடுக்க என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அதை தயவுசெய்து விளக்க வேண்டும். இப்போது நெய்வேலி மட்டும் நமக்கு இல்லை என்றால் என்னவாகும்? அவர்களை நாம் பாராட்ட வேண்டும். ஏறக்குறைய 550 மெகாவாட்ஸ் மின்சாரத்தை அவர்கள் தருகிறார்கள். தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் மானத்தைக் காப்பாற்றக் கூடியவர்களே நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களும், நெய்வேலியில் உள்ள நிர்வாகமும் என்பதை நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 400, 450, 500 மெகாவாட்ஸ் உற்பத்தி இன்றையதினம் இன்ஸ்டால்ட் கபாஸிட்டியே 600 தான். அந்த 600 மெகாவாட்ஸில் 500 மெகாவாட்ஸ் அவர்கள் தருகிறார்கள். கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக அந்த நிலைமை இருக்கிறது. இப்போது 500ல் இருந்து இன்னும் சில தினங்களில் 550 ஆக ஆக்குகிறோம் என்று கடலூரில் நெய்வேலி நிர்வாக சேர்மன் தண்டன் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

இன்னொன்று. இரண்டாவது எக்ஸ்பென்ஷனில் 630 மெகாவாட் அவர்கள் உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறார்கள். ஆனால் மைய அரசு அதிலிருந்து 176 மெகாவாட்ஸ்தான் தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுப்பேன் என்று சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெய்வேலியில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரம் முழுவதும் தமிழ்நாட்டுக்கே கிடைக்கப் படவேண்டும் என்பதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் யார்

1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஆட்சியில் இருந்தாலும் அவர்களோடு ஒத்துழைக்கும். ஏனெனில் ஆந்திராவில் வைத்திருக்கக்கூடிய ராம குண்டம் மத்திய அரசு திட்டத்தின் மூலம் இன்றையதினம் 39, 40 பச விற்கு கொடுத்து அவர்கள் நமக்கு வழங்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு தள்ளப்படக்கூடாது. சில நேரம் இருந்தது. மின்சார வாரியம் 1 யூனிட்டை 1 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கியது. நெய்வேலியில் எண்ணையை வைத்துக்கொண்டு, மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ததால், 1 யூனிட் 1 ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால், இன்றையதினம் அப்படியில்லை. நிர்வாகம் சீராக நடத்தப்படுகின்ற காரணத்தாலும், இப்போது அதிகமான அளவிலே அங்கே பழுப்பு நிலக்கரி, லிக்னைட் கிடைக்கின்ற காரணத்தாலும், அங்கே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இப்போது இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டத்தினாலே கிடைக்கக்கூடிய 630 மெகா வாட் மின்சாரம், தமிழ்நாட்டிற்கு கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான உதவி தேவை என்று சொல்கிறதோ, அந்த உதவியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அளிக்கும் என்ற உறுதியை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 9,30,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த காலத்தில்தான் 4 லட்சத்திலிருந்து, 8 லட்சம் என்ற அளவிலே உயர்ந்தது. அண்ணா தி. மு. கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு, I am asking a question, are you keeping up the tempo? ஒரு ஆண்டிற்கு ஒரு இலட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கலைஞர் அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள். அதேபோல் இன்றைக்கு நடைபெறுகிறதா? 30,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு இந்த ஆண்டு கொடுத்தோம். அடுத்த ஆண்டிற்கு 46 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு கொடுக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்லப் படுகிறது. 1976 ஆம் ஆண்டு வரை இருக்கக்கூடிய எல்லா அப்பிளிகேஷன்களுக்கும் கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த சமயத்தில் பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுத்த எண்ணிக்கை இன்றையதினம் இல்லை என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதேபோல், மின்சார வாரியம் எவ்வளவு மின்சாரம் நமக்குத் தேவை என்பதற்கு ஒரு 'லாங் டெர்ம் பிளான்' போட்டு கொடுக்க வேண்டும். சென்னையிலே வரும் 10 ஆண்டு காலங்களுக்கு எவ்வளவு டெலிபேன் தேவை என்பதை இப்போதே சொல்லிவிடுங்கள், We will have a long term - plan என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்போல், நீங்கள் மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்துதர, யார் யாருக்கு வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு மாதம் அவகாசம் கொடுத்து, அந்த

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 பிப்ரவரி 19]

ஒரு மாத காலத்திற்குள் உங்கள் தேவையை அரசாங்கத்திற்கு கொடுங்கள் என்ற வகையில் ஒரு திட்டத்தைப் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். அதன்படி 2, 3, 4, 5 ஆண்டுகளில் இதுபூர்த்தி செய்யப்படும் என்ற ஒரு உறுதியைக் கொடுக்கவேண்டும். There should be an assessment of the future demands of the whole of Tamil Nadu for the next ten years.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நிலக்கரி கிடைக்கவில்ல என்று ஆதங்கப்பட்டுக்கொண்டு, இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிரதம மந்திரி அவர்களையும், முகமது பாசல் அவர்களையும் பார்த்து, இந்த நிலக்கரி வராமல் இருக்கக் கூடிய நிலைமைக்கு, “the constraints in availability of coal, rail transport, handling facilities at Haldia Port and availability of berthing for ships and the need for maintaining a coal dump at Haldia to avoid waiting time for ships.” என்று இவைகளை யெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்.

அது மட்டுமல்ல. ஒரு நேரம் வந்தது. நிலக்கரியே இல்லாமல் மின்சார உற்பத்தியை நிறுத்தக்கூடிய நிலைமை வந்தது என்று சொன்னார்கள். இது வருத்தமான விஷயம் தான். நிலக்கரி கிடைக்கவில்லை; அது தமிழ்நாட்டின் துரதிருஷ்டம்தான். அதே சமயத்திலே ‘இந்து’ பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. நம்ப்ரமாதம் 10 ஆம் தேதி. Tamil Nadu promised enough waggons for coal நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி மந்திரியைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். அதைப்பற்றி “Without proper movement of coal to Haldia port for being transported to Tuticorin and from Singareni to Ennore, the plants were often in crisis. Tuticorin required about one lakh tonnes and Ennore about 1.25 lakh tonnes of coal a month, Mr. Ramachandran said. என்று சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 1.40)

அதற்குப் பிறகு இப்போது சீராகியிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சீராக்க வேண்டிய முயற்சியிலே ஈடுபடுங்கள் என்றும் அரசாங்கத்திற்கு நான் ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன், ஆனால் நிலைமை என்ன? ஆன்-கோயிங் ஸ்கீம்ஸ் நடைமுறையிலே உள்ள திட்டங்களுக்கு— தூத் குடியிலே மூன்றாவது திட்டத்திலே 210 மெகாவாட், மேட்டூர் தெர்மலின் மூலமாக 400 மெகாவாட் ஆக 630 மெகாவாட் இவைகளுக்கு உங்களுக்கு நிலக்கரி தேவை. அதற்கு என்ன வழிவகைகள் செய்திருக்கிறீர்கள்? இப்போதே மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் திட்டத்தைத் தந்துகொண்டு இருக்கிறோம். அந்த திட்டத்தையும் உடனே சாங்ஷன் செய்துவிட்டால் We can take active steps for starting the project. என்கிறீர்கள் என்ன என்ன திட்டங்கள் என்றால் நார்த் மெட்ராஸிலே 1,050 மெகாவாட், மேட்டூர் தெர்மல் எக்ஸ்டென்ஷனிலே 210 மெகாவாட் 2ல் 420

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

தூத்துக்குடியிலே எக்ஸ்டென்ஷன் மூலமாக 210 மெகாவாட்; ஆக ஏறக்குறைய 2,180 மெகாவாட் அளவுள்ள நியூ ஸ்கீம்கள் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அனுப்பியிருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற திட்டத்திற்கே கரி வருவதற்கு வசதி இல்லை, லைன்களுக்கு இடம் இல்லை. வேகன்கள் இல்லை. ஹால்டியா போர்டிலே இடம் இல்லை, சிங்கரேணியிலே கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள், இதன் காரணமாக மின்சார உற்பத்தி தடைப்பட்டிருக்கிறது. ஆன்கோயிங் ஸ்கீம்களுக்கு பூர்த்தியடையக்கூடிய முறையிலே நிலக்கரி எப்படிக் கொண்டு வரப்போகிறீர்கள். அதேபோல புதிய திட்டங்கள், 2180 மெகாவாட் அளவுக்கு உள்ள திட்டங்களுக்கு — நீங்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறீர்களே — எங்கே இருந்து நிலக்கரி கொண்டுவரப்போகிறீர்கள்? அதற்கான திட்டம் என்ன? அதற்கான முறை என்ன? முறை என்ன என்று கேட்டால் அண்ணா, எம். வி. பெரியார் கப்பல்களும் போய்விட்டது என்று சொல்வீர்கள். இப்போது மின்சார உற்பத்திக்கே கரி கிடைக்காத சமயத்தில் எங்கே நீங்கள் 210 கோடி ரூபாயிலே 2 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே காகித ஆலை போடப்போகிறீர்கள்? அதற்காக அங்கே இருக்கக்கூடிய 5, 6 சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்து நாங்கள் பெகாஸ் வாங்கிக்கொள்வோம். நாங்கள் நிலக்கரியை வைத்துக்கொண்டு ஸ்டீம் உற்பத்தி செய்வோம். அந்த ஸ்டீமை அந்த அந்த சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு விற்போம் என்று தமிழ்நாடு நியூஸ்பிரிண்ட் புராஜக்டிலே கொடுக்கிறார்கள். இது என்ன நடக்கக்கூடிய காரியமா? அதற்கு எவ்வளவு நிலக்கரி தேவை என்றால் ஆண்டுக்கு 3.4 லட்சம் டன் நிலக்கரி வேண்டும். அதை எப்படி ஆகாய விமானத்திலே கொண்டுவரப்போகிறீர்களா? இருக்கிற டிராக் ஏற்கெனவே ஓவரலோட்டட். இல்லை பேரல்லல் டிராக் போடப்போகிறீர்களா? நிலக்கரி சிங்கரேணியில் இருக்கிறது, பிட்டுஹெட்ஸில் இருக்கிறது, தல்சர் மைன்ஸில் இருக்கிறது, ஹால்டியா போர்டின் உள்ளே இருக்கிறது. How are you going to transport? இருக்கிற ஸ்கீம்க்கே மிக அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகின்ற மின்சாரத் துறைக்கே நிலக்கரியை எடுத்து வரமுடியவில்லை, நிலக்கரி இல்லாமல் நின்றுபோய்விடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நீங்கள் எப்படி காகித ஆலைக்கு 3.4 லட்சம் டன் கொண்டுவரமுடியும். யாருக்கோ, சேஷசாயி விஸ்வநாதனைத் திருப்பிப்படுத்துவதற்கு இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். உருப்ப மா? மின்சார வாரியம் செயல்படுமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

டாரிப் ரெவ்யூ கமிட்டி என்று போடப்பட்டு மின்சாரக் கட்டணங்களை எப்படி எப்படி சீர்திருத்துவது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள் யார் தையிலே வைக்கப்போகிறீர்களோ தெரியவில்லை. அந்த கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை சட்டமன்றத்திலே வைத்திருந்தால் உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். வைக்கவில்லையே,

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 பிப்ரவரி 19]

அரசாங்கத்திலே சீக்ரட்டாக வைத்து என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? யார் தலையிலே ஏற்றப் போகிறீர்கள்? மின்சார பம்புசெட்களுக்கு ஏற்றப்ப்டோகிறீர்களா? ஏற்ற முடியுமா? இதனை ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

117 கோடி ரூபாய் ஏற்கெனவே துண்டுவிழுகிறது. நம்முடைய பட்ஜெட்டிலிருந்து வருடாவருடம் 117 கோடி ரூபாயை கொட்டிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கிறீர்கள். இது தொடர்ந்து நடக்க வேண்டாமா? 117 கோடி ரூபாய் யார் கொடுத்தது? இந்த ரூபாய் மதுவிலக்கு இல்லாததாலும் சேல்ஸ்டாக்ஸினாலும் வரக்கூடிய பணம்தானே. 117 கோடி ரூபாய் 15 ஆயிரம் கடைகளைத் திறந்துவிட்டு ஏழை விவசாயிகள், கூலிக்காரர்கள் இவர்கள் எல்லாம் கொடுக்கிற பணம் அல்லவா? 117 கோடி அல்லது 150 கோடியாக இருந்தாலும் பட்ஜெட்டிலிருந்து கொடுப்பதற்கு நியாயம் இருக்கிறது. இந்த சேல்ஸ்டாக்ஸின் மூலமாக வரக்கூடிய பணம் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரக்கூடிய பணம்தானே. மதுவிலக்கு இல்லாததால் கிராமப்புறங்களிலிருந்து தானே அந்த வருமானம் வருகிறது. இதிலே ஒன்றும் வித்தியாசம் கிடையாது. கட்டணத்தைத் திருத்துவதை நாங்கள் ஆதரிக்க முடியாது.

அதே சமயத்தில் நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போதே 14 பைசா விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கப்படுகிற . அதுவே கட்ட முடியவில்லை. அதிலேயே 21 கோடி ரூபாய் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி பாக்கி வைத்திருக்கின்ற சமயத்தில் மறுபடியும் அதை ஏற்றப் போகிறீர்களா? நான் ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹைடல் புராஜக்ட் இருக்கிறது. ஹைடலிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு What is the cost per unit என்ன என்று சொல்லுங்கள். அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் விவசாயிகள் பயன்படுத்துகின்ற பாசன நீரைத் தேக்கி வைத்து அதனால்தான் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. The benefit should be passed on to the agriculturists. அது 5 பைசாவாக இருந்தாலும் 7 பைசாவாக இருந்தாலும், அந்தக் கட்டண விகிதத்திற்குத்தான் இருக்க வேண்டும். குறைக்கப்படவேண்டுமே தவிர ஏற்றப்படக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஸ்டாபைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இந்த நிர்வாகம் ரொம்பப் பெரிதாக வளர்ந்து விட்டது. ஏற்கெனவே சின்னதாகத் தான் இருந்தது. ஆகையால் இந்த மின்சார வாரியத்தை இரண்டு மூன்று மண்டலங்களாக, இரண்டு மூன்று மின்சார வாரியங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்பாட் பில்லிங்கில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. The efficiency of the Electricity Board will not improve. I can challenge. அதனால் என்ன வந்துவிட்டது? ஏற்கனவே இருந்த முறையில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் அங்கே இருப்பவர்களிடையே கொந்தளிப்பு ஏற்படுகிறது.

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கும் மின்சார மோட்டார் டோட்டு வைத்திருக்கிறோம். ஸ்பாட் பில்லிங் முறையில் உடனே பணம் கட்ட வேண்டுமென்றால் எங்களிடம் கட்டுவதற்குப் பணம் எங்கேயிருக்கிறது? தபால் மூலம் அனுப்பினாலும் சரி அல்லது வலன் இன்ஸ்பெக்டர் மூலம் கொடுத்தாலும் சரி, நாங்கள் இருபத்தைந்து இருபத்தாறு என்று கடைசித் தேதிகளில்தான் கட்டுவோம். The spot billing will not improve the efficiency of the Electricity Board. ஆகையால் அந்த மின்சார ஊழியர்களுக்கு உள்ள குறைகளைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்த வாரியத்தோடு கலந்து பேசி தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். மின்சாரப் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் நீங்கள் தமிழ்நாட்டில் பெரும் போராட்டங்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் என்று கூறி இந்த அளவோடு என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மின்வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையில் பல்வேறு கட்சிகளின் சார்பில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தலந்து கொண்டு நல்ல ஆலோசனைகளையெல்லாம் வழங்கியிருக்கின்றார்கள்; விளக்கங்களும் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் அளிக்க வேண்டுமானால் நேரம் போதாது என்பதைத் தாங்களும் அறிவீர்கள்; பசியோடு காத்துக் கொண்டு, வீட்டால் போதும் வீட்டுக்குச் செல்லலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். ஆகையினால் முக்கியமான ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களுக்கு மட்டும் நான் விளக்கங்களைக் கூறி முடிக்கவிருக்கின்றேன். மற்றவைகளுக்குக் கவனமான பரிசீலனை உண்டு என்பதற்கான உத்தரவாதத்தையும் நான் அளிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலையைப் பொறுத்தவரையில் மின் வாரியம் ஒரு பொது நிறுவனம் என்றும், அது மிகப்பெரிய பொது நிறுவனம் என்றும், அது ஆண்டுதோறும் பேரிழப்புக்கு ஆளாகி வருவதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். ஆனால் அப்படிப் பேசியவர்களெல்லாம் இந்த இழப்புக்குப் பல்வேறு காரணங்களை எடுத்துச்சொல்லி, அதனாலேதான் பேரிழப்பு என்று குறிப்பிட்டார்கள். நிர்வாகம் சரியாக இல்லை; மேல் மட்டத்தில் நிறைய அதிகாரிகள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள்; மின்சாரம் திருட்டுப் போகிறது; கம்பித் தொடர் இழப்பைக் குறைக்கலாம்; பணியாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று எல்லோரும் அவரவர்களுக்குத் தெரிந்த யோசனைகளைச் சொல்லி, இவைகளெல்லாம் ரிவர் நின்ற வேற்றப்பட்டால் மின்வாரியம் இழப்புக்கு ஆளாகாது என்று எடுத்துச் சொல்லி, கடைசியாக எல்லோரும் மங்களம் பாடும் பொழுது கட்டணத்தை உயர்த்தும்பொழுது விவசாயிகளுக்கு உயர்த்தாதார்கள் என்று சொல்லி முடித்தார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விருப்புகிறேன். 1974-ஆம் ஆண்டு மின்வாரியம் 13.61 கோடி ரூபாய் இழப்பிலேதான் நடந்தது, ஆனால் 1980-81-ஆம் ஆண்டிலே 11.1 கோடி ரூபாய் இழப்பும், இந்த ஆண்டு 125 கோடி ஆகலாம் என்ற நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

லயன் லாஸ் - மின்கம்பித் தொடர் இழப்பைக் குறைத்தால் அதன்மூலம் நிறைய சேமிப்பு கிடைக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். 18 சதவீத என்று நாம் ஏற்கனவே குறைத்திருப்பது அகில இந்திய அளவிலேயே நாம் தான் அந்த அளவிற்குக் குறைக்கிறார்களோ என்பதை மத்திய அரசும் பாராட்டியது; மாண்புமிகு பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்தபொழுது அது சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அவர்களும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதை இன்னும் 3 சதவீத குறைக்கிறோம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், — 18—இலிருந்து 15 என்று வைத்துக் கொண்டாலும் அதன்மூலம் கூடுதலாகக் கிடைக்கக்கூடிய 13 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தனே தவிர அதற்குமேல் கிடைக்காது மின்கம்பித் தொடர் இழப்பிலே மின்சாரம் திருப்பும் போன்று வந்தது விடுகிறது. ஆகையால் என்னதான் தீவிரப்படுத்தினாலும், என்னதான் கண்காணிப்பு நடத்தினாலும் 9 அல்லது 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பலன் கிடைக்காது.

அதே போல் அனால் மின் உற்பத்தி நிலையங்களிலும் மத்திய மின் குழு நிர்ணயித்துள்ள குறியீட்டின்படி செயல்படுகிறோமேயானால் அதனாலும் ஆதாயம் பெருகும் என்றார்கள். ஆனால் குறியீட்டின்படி பார்த்தால் ரூ. 10 கோடி நாம் அதிகமாகப் பெறலாம்.

(மிற்பகல் 1.50)

பணியாளர்களைக் குறைக்க வேண்டும், ஏராளமான பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் இங்கே ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொல்லேன். இது தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமண அவர்களுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால், அதை வைத்து அவர்கள் கோரிக்கை எழுப்பி விடக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின் பணியாளர் செலவு, மொத்த செலவில் 23.9 சதவீதம் என்று இருந்தது. 1976-77-ல், இப்பொழுது 21.7 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. அோடு மட்டுமல்ல ஒட்டுமொத்தமாகப் பணியாற்றுகின்ற அத்தனை பேருக்குமே நாம் சம்பளம் தருவது ரூ. 82 கோடி தான். ஆக எல்லா பணியாளர்களையும் நிறுத்தி விட்டால்கூட சரிக்கட்ட முடியாது. இந்த ரூ. 115 கோடியை, ரூ. 125 கோடியைச் சரிக்கட்ட முடியாது. பணியாளர்களே இல்லாமல் மின்சார வாரியத்தை நடத்தினால்கூட இதுதான் நிலைமை என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மொத்தப் பணியாளர்களும் 99,800—லேயிருந்து 90,400 என்கிற அளவிலே

1982 பிப்ரவரி 19]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

குறைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவைகளையெல்லாம் பார்க்கிற பொழுது உண்மையான காரணங்கள் என்ன என்பதை நாம் தெரிந்துகொண்டால் நமக்கும் நல்லது, நாட்டுக்கும் நல்லது.

உண்மையான காரணம் என்ன என்று பார்க்கின்றபொழுது அதற்கு முக்கியமான இரண்டு காரணங்களை நாம் கருத்திலே கொள்ளவேண்டும். முதலாவது, நம்முடைய நிர்வாகத்திற்கு ஆட்பட்டாத செலவினங்கள் என்று இருக்கின்றன. சான்றாக, நிலக்கரியைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அதை புகைவண்டித் துறைமூலம் நாம் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. அதே போல் கப்பல் மூலம் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. எண்ணெய் ஃபர்னேஸ் ஆயில், போன்றவைகளை, நாம் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் தருவது மத்திய அரசு என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974-ல் சிங்கரோணியிலிருந்து நிலக்கரியைச் சென்னைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு 1 பன்னாக்கு ஆகிய செலவு ரூ. 111.37. ஆனால், இன்று ரூ. 267.12. அதே போல், சந்தாவினிலேயிருந்து நிலக்கரி கொண்டு வருவதற்கான செலவு 1974-75-ல் ரூ. 100.57 இன்று ரூ. 286. பீகார்-பெங்கால் பகுதியிலேயிருந்து கொண்டு வருகின்ற நிலக்கரி—தூத்துக்குடிக்கு அது பயன்படுகிறது. 1974-75-ல் ரூ. 130.67 இன்றைக்கு இரண்டு மடங்கு அல்லது மூன்று மடங்குக்கும் மேலாக ரூ. 478.78 என்று ஆகியிருக்கிறது. எண்ணெய் செலவு ரூ. 681-லிருந்து ரூ. 2697 என்ற அளவுக்கு அதிகமாகியிருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், நாம் மின்சாரத்தை நெய்வேலி யிலிருந்து பெற வேண்டியிருக்கிறது. கேரளத்திலேயிருந்தும் பெற வேண்டியிருக்கிறது. கேரளத்திலேயிருந்து 7.8 காசுக்கு, 1974 ஆம் ஆண்டு வாங்கிய நாம், 28 காசுக்கு இன்றைக்கு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அது போதாது, 45 காசு கொடுக்க வேண்டுமென்று அம்மாநிலம் நம்மைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதே போல், நெய்வேலி 11.94 காசு என்று மின்சாரத்தை 1974-லே கொடுத்தது. இப்பொழுது 31.08 காசுக்கு கொடுக்கிறது. நான் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைச் சொல்வதன் முக்கிய காரணம், நம்முடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்டு மின்சாரத்தைப் பெற்றுத்தான் தீரவேண்டுமென்ற நிலைமையில் நாம் இருக்கிற காரணத்தால், கேரளம் கேட்கின்ற விலை, நெய்வேலியில் அதிகரித்திருக்கின்ற விலை, அதே போல் மத்திய அரசு தருகின்ற இடுபொருள்களின் விலை அதிகரிப்பு இவைகளின் மூலமாக, மட்டும், 1974 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து இன்று வரையில் நமக்கு ஆகியிருக்கின்ற கூடுதல் செலவு ரூ. 137.81 கோடி. இந்த ஆண்டுகளில் நாம் கட்டணங்களை உயர்க்கியிருக்கிறோமா அல்லது கட்டணச் சலுகை அளித்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான கட்டணச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரும் தொழில்களுக்கென்று சில இனங்களிலே நாம் கட்டணத்தை அதிகரித்திருக்கிறோம். அதன்

மூலமாக நமக்குக் கிடைத்திருப்பது 32² கோடிதான். ஆகவே, ரூ. 137 கோடி நம்முடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட செலவினங்கள், என்பதை நாம் தெரிந்து கொண்டாத வேண்டும். இந்த உற்பத்தி விலைகளின் கூடுதல்கள் காரணமாக விவசாயத்திற்கு மட்டும், 1974-75-ல் ரூ. 40 கோடி என்கிற அளவிலே மானியம் இருந்தது. அதாவது, (Subsidy to the agriculture)

இன்று 95 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் மானியம் தருகின்றோம். ஒரே ஒரு புள்ளி விவரத்தை மட்டும், விவசாய கட்டணத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயக் கட்டணத்திற்கு 12 பைசா என்று விதித்தது 1972 ஆம் ஆண்டு. அன்றைக்கு இருந்த ரூபாய் மதிப்பும் இன்றைய ரூபாய் மதிப்பும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வோமானால் இன்றைக்கு 21.7 காசு, அது தானாகவே வரும். அன்றைக்குக் கொடுத்தது 12 காசு. இன்றைக்கு 21.7 காசுகள். அதே 12 காசு இன்றைக்கு எவ்வளவுக்கு சமம் என்றால் 5.4 காசுகள்தான் சமம். ஆக விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தாதது மட்டுமல்ல, ஒரே நிலையாக இல்லாதது மட்டுமல்ல, வெகுவானக் குறைத்து வழங்கப்படுகிறது என்பதை இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, மின்வாரியத்திற்கு எற்பட்டு இருக்கின்ற இந்தப் பேரிழப்புக்கு இரண்டு முக்கியமான காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, நமக்கு வரும் இடுபொருள்கள் விலை உயர்வு, மற்றொன்று, வளர்ந்து வருகின்ற உற்பத்தி விலையையும் கருதாது, விவசாயிகளுக்குக் கட்டணத்தை ஒரே நிலையில் வைத்து இருப்பது. இதைச் சொல்வதன் மூலம் நீங்கள் விவசாயிகளுக்கு உயர்த்தப்போகிறீர்களா என்று தயவுசெய்து என்னைக் கேட்க வேண்டாம். அதை எப்படி செய்வது என்பதை அரசு சிந்தித்துப்பார்க்கு அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் 130 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மத்திய அரசு உயர்த்துகின்ற இந்த இனங்களைப் பற்றி மாநில மின்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே, அதற்குப் பிறகு திட்டக் குழுவின் டித்திலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர்கள் அவர்களோடு நானும் சென்றபோது ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தினோம். பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் என்று சொல்கிற போது, பொருளாதாரத்தின் உயிர் நாடியாக இருக்கக்கூடியவற்றை, அது நிர்வகிக்கின்ற தன்மைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறபோது பொதுத் துறை நிறுவனங்களின் கட்டணத்தைக் கூட்டுவதன் மூலமும், அல்லது விலையை உயர்த்துவதன் மூலமும் உதாரணமாக ரயில்வேயாக இருந்தாலும் சரி, மின்சார வாரியமாக இருந்தாலும் சரி கோல் இந்தியாவாக இருந்தாலும் சரி—இப்படி உயர்த்துவதன் மூலம் விலைவாசியை ஏற்றுவதற்கு அது வழிவகுக்கும். 'இட் வில் ஃபியூயல் தி இன்பிளேனேஷன்' என்று சொல்வார்கள். ஆனால் ஒரு கருத்து மத்திய அரசின் சார்பிலே துரிவிக்கப்பட்டது. அது என்னவென்றால், இந்த நிறுவனங்கள்

தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை—விவாதம் 573
1982 பிப்ரவரி 19] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மேலும் விரிவாக்கம் அடைவதற்கு கூடுதல் நிதி தேவைப்படுகிறது. அப்படி நிதி தேவைப்படுகிறபோது, அந்த நிறுவனங்களே.. அந்த நிதியைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஆகையினாலே தான், அவைகள் விலையை உயர்த்துவதற்கு நாம் உரிமை வழங்க வேண்டுமென்ற கருத்தை மிகப்பெரிய பொருளாதார நிபுணர்கள் கூட மத்திய அரசுக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது தவறான கொள்கை என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

அடிப்படையான இன்றியமையாத தொழில்களிலே அல்லது மூலப்பொருள்களில் விலையேறுகிறபோது பொருளாதாரத்தில் வீக்கம் இன்னும் அதிகமாகவே ஆகுமே தவிர அந்த வீக்கம் நிச்சயமாக குறையாது. அத்தகைய உதாரணத்திற்கு நெய்வேலி நிறுவனம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நெய்வேலி நிறுவனத்தில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் திட்டத்தைப் போடுகிறார்களே, என்றால் இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்டுவதற்கு நீங்கள் எவ்வளவு இண்டர்னல் ரிசோர்சஸ் ஜெனரேட் செய்வீர்கள் என்று அவர்களைக் கேட்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் என்ன செய்வார்கள். நமக்குத் தான் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் 30 பைசா கொடுங்கள் அல்லது 40 பைசா கொடுங்கள் என்று நம்மிடத்திலே கேட்கிறார்கள். அதற்கு பதிலாக பொது நிறுவனங்களின் முதலீடு மத்திய அரசு போடவேண்டுமே தவிர அந்தந்த பொது நிறுவனங்களின் விலையை உயர்த்த சொல்வார்களே யானால் விலைவாசியை என்றுமே இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இந்தக் கருத்தை மின்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நாங்கள் வலியுறுத்தினோம்.

அதைப்போல திட்டக்குழுவிலும் வலியுறுத்தினோம். இனிமேல் நிலக்கரியானாலும், அல்லது ரயில்வே கட்டணமானாலும் இது போன்ற முக்கிய காரியங்களின் விலையை உயர்த்துகிற போது மாநிலங்களை சுலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நாங்கள் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 2.00)

ஏனென்றால், தர வேண்டியது நாம் தான். இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் நிறுவனங்களின் மூலமாக நிதியை சுலபமாக திரட்டிவிட முடியும், உதாரணமாக நிலக்கரி விலையைக் கூட்டுகிறார்கள் என்றால் மாநிலங்களில் இருக்கின்ற மாநில அரசுகளின் பணம் அவர்களுக்கு சுலபமாகப் போய்விடுகிறது. நாம் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்ல முடியாது, நிலக்கரி விலையை உயர்த்துகிறபோது மாநில மின்சார வாரியம் பணம் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, மாநில நிதியை மத்திய அரசு மறைமுகமாகப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வழி வகுக்கிறது என்பது உண்மையான நிலையான பொருளாதாரத்திற்கு வழிவகுக்கவில்லை. ஆகவே, பொதுநிறுவனங்கள் கண்டபடி விலையை உயர்த்துவது மத்திய அரசின் பொருளாதார கொள்கைக்கு ஏற்றது அல்ல என்பதை நம்முடைய சார்பிலே

நாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதை ஓரளவிற்கு மத்திய அரசு உணர்ந்து அந்தப் பொறுப்போடு செயல்படுவார்களானால் இந்த அளவிற்குப் பேரிழப்பு இருக்காது. ஆனால் அது நேரத்தில் மின் கட்டணத்திலும் நாம் எந்த அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு சலுகை அளிக்கிறோம் என்பதையும் இதன் மூலம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

குறிப்பாக மின்பற்றாக்குறை பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். மின் பற்றாக்குறை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு குறையவேண்டுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு வரையவேண்டும் என்பது அரசின் நோக்கம், ஒரு காலத்தில் 100-க்க 70 பங்கு, 100-க்கு 100 பங்கு என்கிற வகையில் 3 மாதம், 4 மாதம் என்று இருந்தது. அந்த நிலைமை மாறி மின் வெட்டுக் கொண்டு வரலாமா, வேண்டாமா என்று ஐயப்படுகிற அளவிற்கு இன்றைக்கு இருக்கிறோம் என்பதை எண்ணுகிறபோது பெருமைப்படலாம். இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து மாநிலங்களின் நிலையை எண்ணிப் பார்த்து, அங்கேயெல்லாம் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்த்தால் தான்-வெயிலில் போனால் தான் நிழலின் அருமை தெரியும் என்பதைப் போல நம்முடைய அருமை நமக்குத் தெரியும். நாம் இன்னும் தீழே இறங்கிப் போய்விடவில்லை.

மின் வெட்டிற்கும், மின் நிறுத்தத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. மின் வெட்டு என்பது மின்சாரம் 1, 2 அல்லது 5 மாதங்களுக்குத் தொடர்ந்து பற்றாக்குறையாக இருக்குமானால், அந்த நேரத்தில் நாம் கொண்டு வருவது மின் வெட்டு. மின் நிறுத்தம் என்பது லோட் ஷெட்டிங் திடீரென்று ஒரு பெரிய யந்திரம் பழுதாகி விடுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். இங்கே கூட மண்டியிடு உறுப்பினர் திருவேங்கடம் அவர்கள் சொன்னார்கள். பொங்கல் நேரத்தில் எங்களுக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. அந்த நேரத்தில் தூத்துக்குடியில் இருந்த இரண்டு யூனிட்களும் மின்னாவிட்டன. அதனால் ஒழுங்காகப் பவர் கொடுக்கப்படவில்லை. அதைப் பவர் கட் என்று சொல்ல முடியாது. யந்திரங்கள் திடீரென்று பழுதாகி விட்டதால் ஏற்பட்ட நிலை அது. அதைத்தான் 'மின் நிறுத்தம்' என்று சொல்கிறோம். அதாவது லோட் ஷெட்டிங் மின் தடங்கல் என்பது ஆங்காங்கே ஏற்படும் பழுதின் காரணமாகவும், ஒரு ஊரில் ஏற்படும் ரிப்பேர் காரணமாகவும் ஏற்படுவது. மின் வெட்டு அமலில் இருந்த காலத்தில் கூட நமக்கு மின் நிறுத்தம் இருந்து இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இல்லையா? அதற்கு முந்திய ஆண்டு இல்லையா? ஆகவே நம் மின் வெட்டையும், மின் நிறுத்தத்தையும் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது. இருந்தாலும் ஊர்ப்புறங்களில் இத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக தனி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள அரசு மிகுந்த கவனம் செலுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன மற்ற கருத்துக்களைப் பற்றியெல்லாம் நிச்சயமாக அரசும், மின் வாரியமும் ஆராய்ந்து பார்த்து, படிப்படியாக நிறைவேற்றப் பாடுபடும் என்பதைக் கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை—விவாதம் 575
1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. அ. ரகுமங்கன் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரே ஒரு கேள்வியை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். அதை அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். இன்று பம்பி செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 2,61,000 அப்ளிகேஷன் இருக்கின்றன என்று சொல்லப் படுகிறது. இவைகளுக்கு எல்லாம் கனெக்ஷன் கொடுப்பதாக இருந்தால் மொத்தம் 9 வருஷம் ஆகும் என்கிற விவரங்களை விவரம் தெரிந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்போது நான் உங்கள் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது விவசாயிகள் பம்பிசெட்டுகள் வாங்குவதற்காக வங்கிகளில் இருந்து கடன் பெற்று இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை விவசாயிகள் பெற்று இருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன்களைப் பெற்று பம்பி செட்டு வாங்கியவர்களுக்கு இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்கவில்லை. அதன் காரணமாக அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. இருப்பினும் அந்தக் கடனுக்கு அவர்கள் வட்டி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் போட்டு இருக்கும் முனு ஆதி கமிட்டி கொடுத்துள்ள பரிந்துரைகளில் முக்கியமான பரிந்துரை ஒன்று இந்தக் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும். இணைப்பு கொடுக்காதது மின்சார இலாகா தவறு. அதற்காக விவசாயிகளிடமிருந்து வட்டிப்பணம் வாங்குவது நியாயமல்ல. அதை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று சொன்னதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, மின்சார இலாகா செய்த தவறு காரணமாக விவசாயிகள் வட்டி கட்டவேண்டிய நிலையைத் தவிர்க்கும் வகையில், அந்த வட்டியை அரசு ரத்து செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இது என்னுடைய துறை சம்பந்தமானது அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் பேரவை ஒத்திவைப்பது குறித்த தீர்மானத்தை மொழிவார்.

3. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) பேரவை ஒத்திவைக்கப் பெறுதல்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“பேரவை விதி 25(1)—ன் கீழ், பேரவை இன்று ஒத்திவைக்கப் பெற்று, மீண்டும் பிப்ரவரி திங்கள் 26 ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை காலை 10.00 மணிக்கு கூடலாம்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(8) அறிவிப்பு

பேரவை அலுவல்

மண்புமிசு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை இப்போது ஒத்திவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் 26-2-1982 வெள்ளிக்கிழமை அன்று காலை 10.00 மணிக்குக் கூடும். அன்று ஏற்கெனவே அறிவித்த படி 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை பேரவைக்கு அளிக்கப்படும். அன்று வினாக்கள்-விடைகள் நேரம் இல்லை. வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.06 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

102. 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு திரையரங்கு நிறுவனத்தின் ஒப்பந்தாவது ஆண்டறிக்கை (தமிழ்) (1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது).

103. தமிழ்நாடு பொருள் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1979 ஆம் ஆண்டிற்கான நான்காம் ஆண்டறிக்கை (ஆங்கிலம்) 1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.
எதுவுமில்லை.

இணைப்பு

[.....ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 26க்கான விடையைக் காண்க]

விவர அறிக்கை

தற்பொழுது சிறு சேமிப்புப் பற்றி பொது மக்களுக்கு பல முறைகளில் விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன.

விளம்பர ஊடிகளில் சிறு சேமிப்பு அலுவலர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று சிறு சேமிப்பைப் பற்றி விளக்கும் சினிமா படங்களைப் பொது மக்களுக்குப் போட்டுக் காட்டி பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். விளம்பர நாடகங்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடத்தப்படுகின்றன. சிறு சேமிப்பு விளம்பரங்கள் அவ்வப்பொழுது காலத்திற்கேற்ப தினசரி செய்தித் தாள்களிலும், பயன்தரும் மாத இதழ்களிலும் வெளியிடப்படுகின்றன. தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி மூலமும் சிறு சேமிப்புப் பற்றி அவ்வப்போது பொது மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. சிறு சேமிப்பின் அவசியத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும், விளம்பரம் செய்யும் வகையிலும், பள்ளி மற்றும் கல்லூரி மாணவ, மாணவியர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாவண்மைப் போட்டி தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் நடத்தப்பட்டு வெற்றிப்பெறுபவர்களுக்குப் பரிசளிக்கப்படுகிறது.

